

โดยเจตนารมณ์ของกองทุนโครงการอาหารกลางวันนั้น จัดตั้งมาเพื่อที่จะนำดอกผล
 มาเป็นอาหารกลางวันให้กับนักเรียนก่อนประถมศึกษาและนักเรียนประถมศึกษา
 ที่ขาดสารอาหารนั้นเป็นเป้าหมายแรก เป้าหมายตรงนี้เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่า ในสมัยที่
 ๗พลฯ ชวน หลีกภัย เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านตระหนักถึงเรื่องนี้มากกว่า
 ยาวจนของชาติต้องดูแลให้ดี ต้องมีอาหารเสริม นม ต้องมีโครงการอาหารกลางวัน
 เพราะท่านมีความเชื่อว่า เด็กที่มีร่างกายสมบูรณ์นั้นนำไปสู่ความคิดที่เฉลียวฉลาด ก็เป็น
 กำลังสำคัญที่สุดของประเทศชาติในอนาคต ที่นี้ในโครงการอาหารกลางวัน ท่านครับ
 จะเห็นว่า โครงการนี้เรามีเป้าหมายเพื่อนำดอกผลไปใช้เป็นอาหารกลางวันสำหรับเด็กเล็ก
 โดยเป้าหมายว่าต้องมีเงินกองทุนประมาณสัก ๖,๐๐๐ ล้านบาท ททยอยตั้งงบประมาณ
 ปีละประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท แล้วก็โชคดีเป้าหมายมันครบก่อนกำหนด ประมาณ
 ปี ๒๕๔๓ ก็ครบแล้วใน ๖,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ทางกองทุนก็นำเงินกองทุนนี้ไปออกดอก
 ออกผล ไปทำธุรกิจเรื่องการเงิน แล้วก็ได้ออกเบี้ยมาปีละประมาณสัก ๔๐๐ ล้านบาท
 แต่ข้อเท็จจริงท่านประธานจะเห็นว่า โครงการอาหารกลางวันที่อยู่หนุระยะแรก
 ได้เงินดอกผลนิดเดียวเองถ้าเทียบส่วนกับงบประมาณที่ไปใช้ ถ้าเกิดท่านประธานไปดู
 รายงานหน้า ๔ ท่านประธานครับ จะเห็นว่าในปีหลังสุด ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ต้องใช้
 เงินประมาณ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท-----

๑๐๒

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุทธิกานต์ ๓๐/๑

แต่ในขณะที่เดียวกันกองทุนนี้ได้ดอกเบียประมาณ ๔๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งห่างไกลกันมาก รัฐต้องตั้งงบประมาณอุดหนุนให้องค์การส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นประมาณปีละ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ไม่เพียงพอ ด้วยประเด็นตรงนี้เองครับ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าในส่วนนี้ถ้าเกิดว่าเราเพิ่มกองทุนจาก ๖,๐๐๐ ล้านบาทนี้สัก ๑๐ เท่าตัว เป้าหมายที่ ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ๖๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้คิดว่าดอกเบียโดยเฉลี่ยก็ขึ้นอีก ๑๐ เท่าตัว ประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ถูกไหมครับ ประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ถ้าอย่างนี้ผมคิดว่ารัฐบาลใช้เงินอุดหนุนทั่วไปในแต่ละปีงบประมาณนี้ไม่มากนัก แล้วก็เป้าหมายตามมติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๒ ท่านครับ ซึ่งมติ ครม. ครั้งนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก และควรปฏิบัติด้วย ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า มติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๒ บอกให้ถือว่าการส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวัน อิ่มทุกวัน ทุกคนนะครับ ทุกคนคือ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ อิ่มทุกวัน เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลและก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับกระทรวงศึกษาธิการในการผลิตวัตถุดิบเพื่อประกอบอาหารสำหรับส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวัน อิ่มทุกวัน ตลอดจนเกิดการประสานความร่วมมือระหว่าง ๔ กระทรวงหลัก ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงศึกษาธิการ เห็นไหมครับ มติ ครม. วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๒ นั้นเป็นมติ ครม. ที่มีเจตนารมณ์ให้เด็กก่อนประถมและเด็กประถมศึกษาทุกคนร้อยเปอร์เซ็นต์โดยมีอาหารเพียงพอ แต่ว่าหลังจากนั้นมานี้ผมกราบเรียนว่าทางกองทุนไม่สามารถที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามมติ ครม. ได้ เพราะอะไรครับ เพราะว่า ๑. เด็กที่ได้รับบริการอาหารกลางวันนี้เพียง ๕๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นใช่ไหมครับ ๒. เงินต่อหัวที่จัดสรรให้ใน ๕๐ เปอร์เซ็นต์นี้ก็น้อยกว่าปกติ ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ไม่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่มันเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ในการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการบอกว่า ถ้าจะให้โครงการนี้เป็นจริงและเด็กได้รับประทานอาหารที่มีคุณภาพนี้ก็ควรจะเพิ่มวงเงินต่อหัว ๑๐ บาทต่อคน มาเป็น ๑๓ บาท แต่แล้วกองทุนหรือรัฐบาลนี้ก็ไม่สามารถที่จะสนองตอบได้ก็เป็นสิ่งที่น่ากังวล เป็นอย่างมาก ผมถามว่าสิ่งเหล่านี้ทางกองทุนที่ได้คิดที่ปรับปรุงพัฒนาหรือไม่ อย่างไร

ท่านประธานครับ เท่าที่ผมติดตามเรื่องของกองทุนอาหารกลางวันนะครับ ผมพบว่า มีสิ่งที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์สัก ๓ เรื่องคือ

เรื่องที่ ๑ วันนี้กองทุนยังไม่ครอบคลุมตามมติ ครม. ที่ผมกราบเรียน เมื่อสักครู๋ ทำอย่างไรให้มติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๒ นี้ เป็นจริงขึ้นมาได้ เรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ นี้ความไม่พอเพียงที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ข้อเท็จจริงนี้ ครั้งแรกท่านให้ ๖ บาทต่อหัว แล้วปรับมา ๑๐ บาท วันนี้ผลงานวิจัยนี้ ถ้า ๑๓ บาทนี้ ก็พออยู่ได้ก็ไม่ได้ เมื่อไม่ได้ก็ไม่บรรลุมติ ครม. ตามที่ผมกราบเรียน

แล้วก็เรื่องสุดท้าย ท่านประธานครับ คือความไม่เป็นจริง ที่ผมบอกว่าเป็นจริง เพราะว่างบประมาณของโครงการอาหารกลางวันของเด็กประถมและก่อนประถมนี้โอนผ่านทาง อปท. คือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเมื่อโอนไปแล้วนี้ ในทางปฏิบัติปัญหาครับ บาง อปท. นี้ไม่ว่าทางเทศบาล หรือทางของ อบต. จัดสรรเงินให้กับโรงเรียนซ้ำก็เป็นประเด็นปัญหาที่กระทบพอสมควร -----

วันนี้กระทรวงศึกษาธิการเขาเรียกครั้งครับ เรียกครั้งบอกว่าถ้าเกิดว่าให้ทางรัฐโอนเงินโดยตรง หมายถึงว่าเงินที่จัดสรรเพิ่มเติมประมาณปีละ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ให้โรงเรียนโดยตรงได้หรือไม่ เพื่อโรงเรียนจะได้วางแผนในการบริหารจัดการได้อย่างสมบูรณ์แบบสิ่งที่ เป็นข้อสังเกตและผมคิดว่ากองทุนน่าจะปฏิบัติให้ได้และเป็นเรื่องที่ดีมาก ท่านประธานครับ ก็คือในหน้า ๓ เรื่องโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ผมขออนุญาตอ่านให้ท่านประธาน เพื่อนสมาชิกได้รับทราบโดยทั่วกันนะครับว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถได้มีพระราชเสาวนีย์เรื่องฟู้ด แบงก์ (Food Bank) เป็นผลให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อดำเนินงานให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามแนวพระราชเสาวนีย์โดยจัดสรรงบประมาณ ๗.๕ ล้านบาท ให้แก่วิทยาลัยเกษตรกรรมและเทคโนโลยี ให้เป็นหน่วยงานผลิตปัจจัยให้แก่โรงเรียน ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติการ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ได้แก่ การผลิตเมล็ดพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ตลอดจนหน่วยฝึกงาน เป็นวิทยากรพี่เลี้ยงให้แก่โรงเรียนในการดำเนินงานด้านเกษตรกรรมให้มีผลผลิต เพื่อสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันให้นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ที่ผมกราบเรียนเรื่องนี้กองทุนน่าจะตระหนักให้มากนะครับว่า เพราะว่าเป็นการพัฒนาโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ก็เป็นข้อเท็จจริงนะครับ เพราะว่าในวันนั้นผมเองอยู่ในตำแหน่งที่เข้าร่วมโครงการนี้ คือหมายความว่าทางโรงเรียนประถมศึกษาร่วมมือกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในเรื่องของการประสานในการผลิตวัตถุดิบสำหรับทำอาหารกลางวัน เช่น การปลูกผัก ปลูกข้าว เลี้ยงไก่ เลี้ยงหมูอะไรก็แล้วแต่ที่เป็นอาหารนำไปสู่อาหารกลางวัน ผมกราบเรียนว่าทำอย่างนี้ถ้าเกิดว่าโรงเรียนมีกองทุนและนำเงินนี้ไปผลิตเอง เป็นการลดต้นทุนทำให้มันประหยัดงบประมาณ แล้วก็ทำให้นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาและนักเรียนก่อนประถมศึกษาสามารถที่จะได้กินอาหารกลางวันอิ่มท้อง แล้วก็มีความ มีสารอาหารที่มีคุณภาพ โรงเรียนที่ทำได้ผลแล้วก็ส่งผลจริง ๆ ท่านประธานครับ ก็คือโรงเรียนในสังกัด ตชด. กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ท่านประธานจะเห็นว่าในโรงเรียน ตชด. เขาได้ประสานแล้วก็จัดกิจกรรมร่วมกับวิทยาลัยเกษตรกรรม อย่างเป็นรูปธรรม แล้วก็มีความเพียงพอ

ถ้าท่านประธานเปิดมาดูหน้า ๖ มันสอดรับกันพอดี หน้า ๖ ผลการวิจัยพบว่า ผลการดำเนินงานด้านคุณภาพอาหาร แล้วก็เปรียบเทียบระหว่าง สพฐ. สช. อปท. ตชด. และ กทม. ๔ – ๕ สังกัด ท่านประธานลองดูรายละเอียดสิครับ จะเห็นว่าในเรื่องของสารอาหารที่เข้าไปสู่เมตรวจในเรื่องของพลังงาน โปรตีน แคลเซียม เหล็ก วิตามินเอ วิตามินบี ๑ วิตามินบี ๒ วิตามินซีและไขมันที่เป็นคุณค่าอาหารที่ควรจะมีในโครงการอาหารกลางวัน ปรากฏว่าโรงเรียน ตชด. นำลิ่วเลย ดีที่สุดเลย แสดงว่าคุณภาพอาหารกลางวันของโรงเรียนในสังกัด ตชด. มาอันดับ ๑ เหตุผลเพราะอะไรครับ เพราะว่าโรงเรียน ตชด. ส่วนใหญ่ไปร่วมมือกับวิทยาลัยเกษตรกรรม จัดผลิตผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นวัตถุดิบอาหารกลางวันขึ้นมา ถ้าอย่างนี้แสดงว่ามันมีความสำเร็จ เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกองทุนว่าทำอย่างไรให้การบริหารจัดการโครงการอาหารกลางวันทำแบบยั่งยืนตามพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ แล้วก็สามารถทำได้อย่างเกิดรูปธรรมอย่างดี ท่านประธานครับ มีข้อเสนอแนะอยู่อีกหนึ่งข้อที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานไปยังผู้บริหารกองทุนในเรื่องของการวิจัยของสถาบันวิจัยสังคมของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นบทคัดย่อครับ

แต่เขาพบว่าลักษณะการทำงานของกองทุน ผมพุดสรูป ๆ นะครับว่ายังแยกส่วนกันอยู่ ไม่ทำแบบบูรณาการนะครับ ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ กองทุนนี้ยังไม่สามารถบริหารงบประมาณกองทุนให้บรรลุผลสำเร็จ คือแทนที่จะนำเอาดอกผลไปให้เกิดประโยชน์กับโครงการอาหารกลางวัน เหมือนที่เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านนี้ได้กรุณาอภิปรายไว้เมื่อสักครู่นะครับ ก็ไม่เป็นเช่นนั้น เพราะว่าหลังจากวิจัยนี้พบว่าแหล่งงบประมาณหลักวันนี้แทนที่จะได้จากกองทุนกลับได้มาจากงบประมาณสนับสนุนจากรัฐเป็นรายปีนะครับนี่คือประการที่ ๒

ประการที่ ๓ น่าสนใจมากครับ เขาบอกว่ากองทุนนี้ที่ไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควรเนื่องมาจากมาว่าขาดการประเมินผลและติดตามผลอย่างเป็นระบบ นั่นหมายความว่าท่านให้งบประมาณไปแล้วโรงเรียนไปจัดสรรแล้ว แต่กองทุนไม่ไปประเมิน ไม่ไปติดตามอย่างเป็นระบบ ก็ขาดการที่จะนำมาเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้ดีขึ้น ก็ขอฝากท่านประธานไปยังผู้บริหารกองทุนด้วยความเคารพ ขอขอบคุณมากครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ มีผู้ประสงค์จะอภิปรายยกมือไว้เรียงตามลำดับ ผมจะอ่านให้ฟังดังนี้ นะครับ ๑๑ ท่านครับ คุณเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม คุณสถาพร มณีรัตน์ คุณนริศ ขำนุรักษ์ นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว คุณบุญยอด สุขถิ่นไทย คุณมานิตย์ นพอมรบดี คุณทศพล เพ็งส้ม คุณทวีวัฒน์ ฤทธิฤทัย คุณสมบัติ ยะสินธุ์ คุณสมคิด บาลไธสง และดอกเตอร์อภิชาติ การิกาญจน์ นะครับ เอาช่วงนี้ก่อนครับ ๑๒ ท่าน ขอความกรุณาท่านละสัก ๗ นาทีนะครับ ผมจะไม่ตัดเวลาแต่จะกำหนดให้ท่านรู้ใช้เวลาใกล้เคียงก็ประมาณอีกชั่วโมงกว่า แล้วต่อท้ายคุณรังสิมา รอดรัศมี นะครับ ยกคนสุดท้าย ๑๓ ท่านไว้ก่อนนะครับ เชิญ คุณเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม ครับ

นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคพลังประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ การที่เรามีกองทุนอาหารกลางวัน ซึ่งหลายท่านอาจจะกล่าวว่าเริ่มที่รัฐบาลที่ผ่านมาผมจะไม่ขออนุญาตกล่าวอีกว่าจากรัฐบาลไหนนะครับ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกหลานเยาวชนของเรานักเรียนของเรานั้น

๑๐๗

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตตานันท์ ๓๒/๒

ถือว่ามีคุณค่าและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาบุคลากรของชาติบ้านเมือง ในการบริหารกองทุนอาหารกลางวันนั้นเจตนารมณ์ซึ่งเป็นที่แน่ชัดว่าเพื่อที่จะดูแลนักเรียนและโรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งส่วนมากแล้วก็จะอยู่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา ซึ่งมีอุปโภชนาการเป็นที่ทราบกันดีทั่วไป อาจขาดแคลนเรื่องอาหารพวกนม ซึ่งเขาถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการที่จะพัฒนาด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ เพื่อที่จะอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและก็ได้เรียนรู้ อย่างเท่าเทียมกับนักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่เป็นสังคมเมือง การจัดสรรงบประมาณตามเจตนารมณ์ของกองทุนนั้น ผมขออนุญาตกล่าวว่ายังไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียนในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งเราทราบดีว่าจาก ๑๐ ปีนี้ครั้ง จากปี พ.ศ. ๒๕๓๕ มาถึงปี ๒๕๔๕ -----

เราก็มีการแบ่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปดูแลในส่วนนักเรียนก่อนประถมศึกษา แต่การบริหารกองทุนก็ดำเนินไป เจออุปสรรคหรือปัญหาอะไรนั้น ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานว่าอุปสรรคหรือปัญหาในการดำเนินการนั้นเป็นที่ทราบดีว่าในถิ่นทุรกันดาร จะมีบุคลากรครูน้อยอยู่แล้ว จะต้องมาดูแลเรื่องการจัดการโครงการอาหารกลางวัน ซึ่งถือว่ามีความสำคัญที่ไม่เพียงพอ นี่เป็นประเด็นหนึ่ง และส่วนหนึ่งในถิ่นทุรกันดารนั้น ยังไม่มีการส่งเสริมในการที่จะให้มีการปลูกพืชผักสวนครัว มีการเลี้ยงสัตว์ที่จะมาทำโครงการอาหารกลางวัน ก็ยังโชคดีที่ยังมีโครงการพระราชดำริที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งก็ได้ดำเนินการมาครบ ๒๐ ปีเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งก็ได้ดูแลโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารเกือบ ๒๐๐ โรงเรียน ทั้ง ตชด. แล้วก็โรงเรียนที่ขาดแคลน ส่งเสริมให้เด็กได้ปลูกพืชผักสวนครัว เลี้ยงปลา กบ ไก่ ซึ่งเป็นที่ประจักษ์หลายท้องถิ่น แม้แต่ที่จังหวัดอุดรธานีซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของโครงการพระราชดำริ ที่อำเภอสร้างคอม อำเภอเพ็ญ อำเภอหนองวัวซอ อำเภอกุฉินชัย อำเภอโนนสะอาด อำเภอโนนสูง และหลายจังหวัดทั่วประเทศในขณะนี้ แต่นั่นก็ยังไม่เพียงพอกับการที่จะพัฒนาโครงการอาหารกลางวัน การที่มีกองทุนเข้าไปช่วยสนับสนุนโครงการนั้น เจตนารมณ์ตามเป้าหมายก็คือเด็กก่อนประถมศึกษาและเด็กประถมศึกษา ซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศ แต่การบริหารจัดการกองทุนก็มีหลายท่านตั้งข้อสังเกตว่าเราจะบริหารกองทุนเพื่อที่จะเอาดอกผล กำไร หรือจะบริหารกองทุนเพื่อให้ลูกหลานของเราได้รับผลิตผลของกองทุนในการที่จะมีอาหารกลางวันบริโภคอย่างเพียงพอ เพื่อที่จะได้มีสารอาหารบำรุงร่างกาย สติปัญญา และพัฒนาอารมณ์ เพื่อที่จะเป็นคนดีของสังคมต่อไป ต้องกราบเรียนว่าความก้าวหน้า เราจะเห็นว่า สำหรับกองทุนนั้นมีความก้าวหน้าเราจะเห็นได้จากเมื่อปี ๒๕๔๒ กองทุนสามารถจัดสรรงบประมาณให้คนละ ๖ บาท เวลา ๒๐๐ วัน คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของนักเรียนจากอนุบาล ป. ๑ ถึง ป. ๖ ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ รัฐบาลสามารถจัดสรรคนละ ๑๐ บาท ๒๐๐ วัน ร้อยละ ๔๐ ของนักเรียนระดับอนุบาล ป. ๑ ถึง ป. ๖ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐบาลจัดสรรคนละ ๑๐ บาท ๒๐๐ วัน คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของนักเรียนระดับอนุบาล ป. ๑ ถึง ป. ๖ นั้นแสดงให้เห็นว่าเด็กก่อนประถมศึกษาได้ไปอยู่ในการดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วก็อยากฝากทางรัฐบาลเพิ่มงบประมาณต่อหัวต่อวัน

๑๐๙

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

เพททย ๓๓/๒

เพื่อที่จะพัฒนาอุทยานของเราให้เป็นเยาวชนที่มีคุณค่า แล้วก็พัฒนาประเทศชาติ
ของเราสืบไปขอกราบขอบพระคุณครับ

- ๓๔/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
จากจังหวัดพิษณุโลก วันนี้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องอาหารกลางวันของเด็กนักเรียน ผมว่า
เป็นสิ่งสำคัญและขณะนี้เท่าที่ทราบเด็กนักเรียนทั่วประเทศได้รับการดูแลพอสมควร
จากรัฐบาลและจากกองทุนนี้ และผมก็เชื่อว่าโครงการอาหารกลางวันก็เป็นโครงการ
ที่ทำให้เด็กไทยของเรามีสุขภาพที่ดี แล้วถ้าเด็กไทยมีสุขภาพที่ดี มีสุขภาพที่ดี
ก็หมายความว่าสติปัญญาที่ดีตามมาด้วย ผมอ่านรายงานที่ทางคณะกรรมการได้แจ้ง
ให้กับพวกเราได้รับทราบ ผมพอจะประเมินได้ว่า โครงการอาหารกลางวันนั้นมีเม็ดเงิน
มาจาก ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ ก็คือเม็ดเงินงบประมาณ และส่วนที่ ๒ เป็นดอกผลจากกองทุน
ที่เข้ามาดูแล นี่ก็มาจาก ๒ ส่วน ถ้าผมดูจาก ๒ ส่วนนี้แล้วผมมีข้อสังเกตที่อยากจะฝาก
ท่านคณะกรรมการอยู่ ๔ - ๕ ประเด็น แล้วผมเชื่อว่าถ้าท่านคณะกรรมการได้ชี้แจง
ในประเด็นเหล่านี้ได้ชัดเจนขึ้นจะเป็นประโยชน์และเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ข้อสังเกต ข้อที่ ๑ คือเม็ดเงินงบประมาณที่สนับสนุนโครงการ
อาหารกลางวันขณะนี้มันนักเรียนระดับ ผมใช้คำว่า อนุบาล จะได้เห็นภาพ อนุบาลกับ
ประถมศึกษาไม่เกิน ป. ๖ ทั่วประเทศประมาณ ๒,๕๗๐,๐๐๐ คน ตัวเลขกลม ๆ โดยที่
รัฐบาลสนับสนุนให้หัวละ ๑๐ บาท โดยคิด ๒๐๐ วัน ถ้าผมดูตามเกณฑ์ที่ท่านลงมาว่า
เขาคิดเฉลี่ยให้ร้อยละ ๕๐ ของจำนวนนักเรียนตั้งแต่อนุบาลกระทั่งถึง ป. ๖ แต่ผมถือว่าเป็น
ความโชคดีนะครับ ผมได้คำนวณตัวเลขตามเอกสารที่แจกมาปรากฏว่า รัฐบาลได้ตั้ง
งบประมาณให้ร้อยละ ๑๐๐ ก็คือค่อนข้างจะได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผมคิดว่าน่าจะถูกต้อง
แต่ปัญหามันมีอยู่นิดเดียวตรงที่ว่า เม็ดเงินก้อนนี้ขณะนี้ยังยื่นไว้ที่ราคา ๑๐ บาทต่อหัว
ต่อวันคุณจำนวน ๒๐๐ วันของเด็กที่เรียนหนังสือ เพราะส่วนที่เหลืออีก ๑๐๐ กว่าวันก็คือ
เป็นช่วงปิดเทอม ซึ่งทราบข่าวว่าคุณพ่อ คุณแม่ คงเป็นคนดูแล คำถามที่จะต้องถาม
กับท่านคณะกรรมการที่จะต้องเป็นปากเป็นเสียงเพื่อดูแลคุณภาพชีวิตของนักเรียน
ก็คือว่า ถามว่าขณะนี้ ๑๐ บาทต่อหัวต่อวันมันเพียงพอหรือไม่ มันเป็นความบังเอิญ

ที่ผมได้ไปเป็นคณะกรรมการงบประมาณ ผมเห็นการจัดกิจกรรมของส่วนราชการหลาย ๆ ส่วน ที่ตั้งค่าอาหารกลางวันต่อหัว บางหน่วยงาน ๔๐๐ ถึง ๕๐๐ บาท แต่ถ้ามาเปรียบเทียบกับเด็กนักเรียนซึ่งถือว่าเป็นลูกหลานของเรา ขณะนี้รัฐบาลจัดสรรให้ ๑๐ บาทต่อหัวต่อวัน ผมว่ามันน้อยเกินไป เมื่อสักครู่นี้มีสมาชิกท่านหนึ่งได้เสนอตัวเลขว่าขณะนี้มันควรจะมีการปรับตัวเลข อาจจะเป็นประมาณ ๑๓ บาท ซึ่ง ๑๓ บาท อาจจะทำให้คุณภาพชีวิตหรือคุณค่าทางอาหารดีขึ้น ดังนั้นผมจึงฝากให้ไปที่คณะกรรมการ เพราะว่าเรื่องเหล่านี้เองถ้าไม่มีคนเป็นปากเป็นเสียง ผมก็เชื่อว่าอีก ๑๐ ปีต่อไป เด็กนักเรียนไทยค่าอาหารกลางวันต่อหัวต่อวันยังอยู่ ๑๐ บาทเหมือนเดิมอยู่ดี ซึ่งมาเปรียบเทียบกับพวกเรา ข้าราชการ ๔๐๐ ถึง ๕๐๐ บาทในอาหารกลางวัน ๑ มื้อของการจัดสัมมนา ซึ่งตรงนี้ผมพูดได้เต็มปาก เนื่องจากว่ามีตัวเลขอ้างอิง จึงฝากข้อสังเกตไปยังคณะกรรมการเป็นข้อสังเกต ข้อที่ ๑

ข้อสังเกต ข้อที่ ๒ คือ ในส่วนของเงินดอกผลจากกองทุนที่จะมาสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันของเด็กนักเรียน ตัวเลขปีในปี ๒๕๕๐ ที่ท่านรายงานมาว่ากองทุนของท่านมีสินทรัพย์รวมประมาณ ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท ดอกผลที่เกิดจากกองทุนประมาณ ๔๔๔ ล้านบาท ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับสมาชิกหลาย ๆ ท่านว่าท่านอย่าสับสนกับวัตถุประสงค์กองทุน วัตถุประสงค์ของกองทุนก้อนนี้ เพื่อหาเม็ดเงินไปสนับสนุนในโครงการอาหารกลางวันโรงเรียนทั่วประเทศ ในจุดที่มีภาวะทุพโภชนาการ อันนี้ผมคิดว่าผมเข้าใจถูกนะครับ เพราะว่าการกินอาหารทั่ว ๆ ไปเป็นเม็ดเงินจากงบประมาณของรัฐบาล แต่เงินกองทุนนี้ที่ท่านตั้งขึ้นมาเอาเงินส่วนนี้ไปซัพพอร์ต (Support) หรือไปสนับสนุนโรงเรียนที่เด็กมีปัญหาทุพโภชนาการหรือเด็กขาดสารอาหาร อยากจะให้ท่านอย่าสับสนตรงที่ว่า จุดประสงค์ของการตั้งกองทุนครั้งนี้ไม่ใช่เป็นการตั้งกองทุนเพื่อต้องการให้กองทุนโตขึ้น แต่เอาดอกผลของกองทุนไปดูแลเด็กนักเรียนที่เป็นลูกหลานของเราเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตัวเลขปีปี ๒๕๕๐ ที่ท่านรายงานมาตัวเลขดอกผล ๔๔๔ ล้านบาท เงินที่ท่านอนุมัติไปสมทบเป็นวงเงินทั้งสิ้น ๑๗๖ ล้านบาท ซึ่งท่านเหลือเงินไปสมทบกองทุนท่านตั้ง ๒๐๐ กว่าล้านบาท ผมว่ามันมากเกินไป ขณะเดียวกันผมดูตัวเลขเม็ดเงิน ๑๗๖ ล้านบาท ที่เป็นรายจ่ายที่ท่านจ่ายไป เป็นตัวเลข

๑๑๒

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ลักษณะ ๓๔/๓

ที่ท่านสมทบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๑๓,๙๐๐,๐๐๐ บาท ผมคิดตัวเลขกลม ๆ ๑๑๓,๙๐๐,๐๐๐ บาท แต่ท่านก็ไม่มีรายการที่ชี้แจงให้เห็นว่า หลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดสรรเงิน เนื่องจากว่าโรงเรียนทั่วประเทศมันเยอะมาก เด็กนักเรียนทั่วประเทศตัวเลขขณะนี้ดูที่ท่านรายงานมา ๒,๕๗๐,๐๐๐ คน ตัวเลขคร่าว ๆ ท่านสนับสนุนเงินไป ๑๑๓ ล้านบาท ในการเข้าไปดูแลภาวะทุพโภชนาการหรือภาวะเด็กนักเรียนที่ขาดสารอาหาร -----

- ๓๕/๑

๑๑๓

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วชิราภรณ์ ๓๕/๑

อยากจะทราบว่าท่านมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดสรรอย่างไร ให้ท่านชี้แจงนิดหนึ่ง นะครับว่า ๑๑๓ ล้านบาท ที่จัดสรรให้ไปแล้วนั้นแต่ละโรงเรียนได้รับประมาณเท่าไร และมีหลักเกณฑ์ในการจัดสรรอย่างไรบ้าง

ข้อสังเกต ข้อที่ ๓ คือถ้าดูในงบดุล โดยเฉพาะรายจ่ายของกองทุน จะมีตัวเลขค่าใช้จ่ายอยู่ก่อนหนึ่งเป็นตัวเลขที่ให้กับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ในวงเงินประมาณ ๒๗ ล้านบาท เอาตัวเลขคร่าว ๆ นะครับ ประมาณ ๒๗ ล้านบาท ซึ่งถ้าผมคาดเดาไม่ผิด คือถ้าอ่านผิวเผินจะมีความรู้สึกแปลกใจ เนื่องจากว่าเงินก้อนนี้ เป็นโครงการอาหารกลางวันควรจะไปที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน แต่มีเงินก้อนนี้ผ่านไปที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ๒๗ ล้านบาท เศษ ๆ ผมคาดว่าเม็ดเงินก้อนนี้คงไปสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ผมคาดนะครับจากเอกสารที่ท่านแจกมา อยากให้ท่านชี้แจงนิดหนึ่งนะครับว่าขณะนี้ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนท่านได้ดำเนินการไปถึงไหนแล้ว และท่านได้ประเมิน ใหม่ครับว่าขณะนี้ปี ๒๕๕๐ ต่อปี ๒๕๕๑ ผลสัมฤทธิ์ของโครงการนี้เป็นอย่างไรบ้าง

ข้อสังเกต ข้อที่ ๔ ที่อยากจะฝากท่านก็คือ ท่านมีโครงการเอาเม็ดเงิน ดอกผลไปสนับสนุนการวิจัยของโครงการอาหารกลางวัน ผมอยากจะเรียนว่าปีนี้ ปี ๒๕๕๐ ท่านตั้งเม็ดเงินเพื่อโครงการวิจัยโครงการอาหารกลางวัน ๒ ล้าน ๕ แสนบาท ตัวเลขคร่าว ๆ นะครับ ผมอยากจะฝากท่านว่าส่วนหนึ่งก็ต้องชื่นชมคณะกรรมการว่า ค่าใช้จ่ายเงินก้อนนี้เอาไปใช้จ่ายผิดประเภทน้อยมาก เพราะถ้าท่านเอาเงินไปใช้จ่าย ผิดประเภท ท่านจะถูกตำหนิอย่างรุนแรง ความรู้สึกของผมเอง ผมเห็นค่าใช้จ่าย ๒ ล้าน ๕ แสนบาท ผมยังเสียดาย ผมมีความรู้สึกว่าเป็นเงินที่ไปดูแลลูกหลาน ของเราที่เป็นนักเรียน และย้ำด้วยว่าส่วนใหญ่เอาไปดูแลลูกหลานที่มีภาวะทุพโภชนาการ ก็คือลูกหลานของเราที่เป็นนักเรียนที่มีปัญหาขาดแคลนสารอาหาร แต่ผมก็ยังเสียดายเงิน ๒ ล้าน ๕ แสนบาท เกรงว่าจะไม่คุ้มค่าต่อการเอาไปทำงานวิจัย อยากให้ท่านชี้แจง ให้เห็นภาพนิดหนึ่งว่าท่านอุทิศสำหรับลงทุน ๒ ล้าน ๕ แสนบาท ซึ่งเป็นเม็ดเงินที่เยอะครับ ในการทำวิจัย ท่านได้ผลงานวิจัยอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์ต่อเม็ดเงินก้อนนี้

และข้อสุดท้ายอยากจะฝากนิดเดียวครับ สุดท้ายแล้วไม่ถึง ๑ นาทีก็คือ เรื่องนมที่จะสนับสนุนกับเด็กนักเรียนทั่วประเทศ ตรงนี้เราได้รับการร้องเรียนมาก ทราบว่าไม่เกี่ยวกับคณะกรรมการชุดนี้ แต่อย่างน้อยช่วยไปเป็นปากเป็นเสียงให้นิดหนึ่ง ว่าวันนั้นนมที่มอบให้กับนักเรียนทั่วประเทศที่ต่ำกว่า ป. ๖ ลงมายังด้อยคุณภาพอย่างยิ่ง หลายโรงเรียนร้องเรียนว่าเป็นแค่นมผงละลายน้ำให้เด็กกินซึ่งเด็กไม่กิน อยากจะร้องเรียน ท่านครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสถาพร มณีรัตน์ ครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน จังหวัดลำพูน ขอมีส่วนร่วมในการตั้งข้อสังเกตสนับสนุนรายงานผลการดำเนินงานของกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวัน ท่านประธานที่เคารพครับ การมีกองทุนนี้นับว่าคุณค่ากับเด็กผู้ยากจน เด็กชนบท เด็กผู้ขาดโอกาส เพราะว่าจากประสบการณ์ของผมนั้นผมเป็นเด็กบ้านนอก ช่วงเวลาสักสิบเอ็ดโมงเช้า มันมีความกังวลว่ากลัวจะไม่ได้ทานอาหารกลางวัน ไม่มีสมาธิ เรียนครับ ต้องคอยกุกกิก ๆ ยุกยิก ๆ เกรงว่าหลงตาไม่ป้อนอาหารให้ เกรงว่าเด็กคนอื่น จะฉกเอาอาหารไป ไม่มีสมาธิจริง ๆ ครับ ถ้าวันไหนไม่ได้ทานอาหารกลางวันไม่มีสมาธิ อยู่ไม่เป็นสุขครับ ต้องวิ่งคอยไปตักน้ำเพื่อประคองสถานการณ์จนกว่าโรงเรียนจะเลิก นี่คือข้อเท็จจริงของเด็กบ้านนอก ของเด็กผู้ขาดโอกาส พอเรามีกองทุนนี้ ผมขอชื่นชมผู้ที่มีแนวคิดในเรื่องกองทุนนี้ และมีความเชื่อมั่นว่าอาหารกลางวันนั้นเป็นอาหารที่มีประโยชน์ กับเด็กทุกคน เพราะมันเป็นเรื่องของอาการท้องอืดแล้วสมองจะเกิด ปัญญาจะเกิด ผมตั้งข้อสังเกตว่าทำไมกองทุนนี้จะต้องพึ่งพาแต่งบประมาณของแผ่นดิน ปัจจัยของกองทุนนี้ มีหลายส่วนที่ควรมีส่วนร่วม อย่างกองทุนภาษีบาปหรือภาษีเหล้า บุหรี่ อยากรู้ก็แล้วแต่น่าที่จะจัดสรรเข้าสู่กองทุนนี้ อย่างน้อยก็จะทำให้ท่านมีส่วนร่วม -----

เพราะห้วงเวลาหนึ่งนั้น เราเคยไปเปียดบังเอากองทุนภาษาชิบาปมาซื้อกิจการทีวี (TV) เป็นทีวีอิสระ ทีวีแห่งชาติอะไรก็แล้วแต่ตั้งหลายพันล้านบาท แต่เราไม่เคยคิดในแง่ที่จะเอากองทุนเหล่านี้มาสร้างพื้นฐานของการสร้างคน ผมเองนั้นอยากจะสนับสนุนให้กองทุนนี้เติบโต ไม่ใช่ให้ใช้เงินปีละ ๑๐๐ กว่าล้านบาทหรือจากดอกผลปีละ ๕๐ ล้านบาท เมื่อเทียบกับเด็กจำนวน ๒ ล้านกว่าคน ทั่วประเทศ อัตราส่วนแล้วทำให้เราคิดว่าที่เราต้องการสร้างคนนั้น แต่ดูจากวัตถุประสงค์ของกองทุนนั้นกว้าง แต่อยากจะให้มีการสนับสนุนฐานของกองทุนนี้ให้กว้างขึ้น อันนี้ผมตั้งข้อสังเกต ก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีในฐานะประธานกองทุนว่าเราควรที่จะขยายฐานกองทุนจากส่วนต่าง ๆ

กรณีที่ ๒ เราเคยมีดำริในเรื่องของรายได้จากกิจการของลอตเตอรี่ (Lottery) หรือหวยบนดิน ซึ่งขณะนี้ทางรัฐบาลเองนั้นมีแนวโน้มที่จะขยายหรือออกหวยบนดิน ได้ดินหรือหวยออนไลน์ (On line) อะไรก็แล้วแต่ มันเป็นเรื่องจริงของสังคม เราอยู่ในโลกความเป็นจริง เมื่อสิ่งเหล่านี้ที่ท่านบอกว่าเป็นโทษกับสังคม ทำอย่างไรที่จะตอบแทนสังคมโดยการที่ให้กองทุนอาหารกลางวันเข้าไปมีส่วนร่วม หรือมอบให้กับกองทุนอาหารกลางวันส่วนหนึ่ง เพื่อที่อย่างน้อยจากปีละ ๕๐ ล้านบาท ปีละ ๑๗๔ ล้านบาท เราอยากจะให้เพิ่มเป็นปีละ ๑,๐๐๐ ล้านบาท

กรณีที่ ๓ การตั้งข้อสังเกตของกระผม นั้น ผมเชื่อมั่นว่าโดยทักษะของโรงเรียนในภาคชนบทนั้น เป็นลูกหลานชาวไร่ ชาวนา เป็นลูกเป็นหลานของเกษตรกร โดยทักษะของเขาแล้วนั้น เขาเองนั้นคงอยากจะมีส่วนร่วมในเรื่องของกองทุน เราอยากจะแปลงกองทุนนั้นเป็นเรื่องของปัจจัยการผลิต เช่น ให้ขยายกองทุน เปิดโอกาสไม่ต้องมีโรงเรียนนำร่องหรือครบ เปิดโอกาสให้ซื้อลูกเปิด ลูกไก่ ลูกปลู ลูกปลา เอามาเลี้ยง แล้วให้เด็กเหล่านี้เลี้ยง แล้วจะเป็นความภาคภูมิใจ ประเด็นก็คือว่า ถ้าเราไปเยี่ยมโรงเรียนตามภาคชนบท วัสดุอุปกรณ์ในการปรุงอาหาร โภชนาการที่จะดีนั้นมันต้องมีวัสดุอุปกรณ์ที่ดีด้วย บางครั้งเราไปเห็นแล้ว ผมยังเชื่อว่าต้มอาหารอาจจะไม่สุกก็ได้ นะครับ บางครั้งหม้อหุงข้าว หุงไปแล้วอาจจะแข็ง อาจจะไม่ได้อัดโภชนาการที่ดีก็ได้ เพราะฉะนั้นเราจะแปลงเงินกองทุนเหล่านี้ลงลึกถึงเรื่องของวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนนั้นอย่างไร บางทีจางก็ไม่มีจางหลุม เป็นจางเก่า ๆ แล้วให้เด็กหนีบรักแร้เข้าคิว พอทานเสร็จก็ไปล้าง

แล้วก็ไปตาก แต่จานหลุมนั้นถ้าเรามีเงินกองทุนที่ลงลึกถึงสิ่งเหล่านี้มัน ผลประโยชน์
ในเรื่องของโภชนาการสามารถตัดจำนวนอาหาร ตัดจำนวนข้าว แล้วสามารถกะเกณฑ์ได้
มันก็จะประโยชน์กับเด็ก บางอย่างเป็นจานแล้ววาดข้าว เราก็ไม่รู้ว่าปริมาณเหล่านี้
มันจะได้ถึงตัวเด็กหรือไม่ ซึ่งตรงนี้ผมเองก็ตั้งข้อสังเกตว่าถ้ากองทุนลงลึกถึงเรื่องของวัสดุ
อุปกรณ์ของอาหารกลางวันของเด็กได้ มันก็จะทำให้เด็กนั้นมีองค์ประกอบในเรื่องของ
อาหารครบถ้วน แล้วก็ยังมีปัญหาก็คือว่าอาหารท้องถิ่น ซึ่งผมยังเชื่อว่าในแต่ละท้องถิ่นนั้น
มีอาหารประจำถิ่น เราไม่จำเป็นที่จะต้องให้มีการประมูล หรือบางโรงเรียนผมเองก็เห็นว่า
ยังมีราคา มีการประมูลบ้างก็มี ซึ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราอยากจะให้องค์กรชุมชนในพื้นที่ เช่น
แม่บ้าน ชมรมผู้ปกครอง ซึ่งเขาอยู่ต่าง ๆ ในภาคชนบทให้มีส่วนร่วมในเรื่องของการ
เป็นแม่ครัว แทนที่จะใช้เมียของนักการ ภารโรง หรือแทนที่จะมีการประมูล เราควรที่จะให้
ชมรมผู้ปกครองหรือผู้ปกครองของเด็กในพื้นที่ประมณนั้น ซึ่งเด็กบ้านนอกส่วนใหญ่พ่อแม่
ผู้ปกครองก็จะว่างงานในช่วงเวลากลางวัน มาปรุงอาหารให้กับลูกหลานของเขา -----

๑๑๗

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๓๗/๑

สิ่งเหล่านี้เขาก็จะทำให้การดูแลเรื่องของโภชนาการต่าง ๆ นั้นดีกว่าที่จะให้การประมวล เพราะฉะนั้นผมเองก็นยินดีและสนับสนุนและให้กำลังใจต่อคณะกรรมการกองทุน และหวังไว้ว่ากองทุนในปี ๒๕๕๒ ถ้าเรามีโอกาสจะได้เห็นการรายงานสภาพของกองทุนคงจะพัฒนาขึ้นและคงจะทำให้พี่น้องเยาวชนในภาคชนบทและภาคห่างไกลนั้นได้รับประโยชน์ ผมขอกราบขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณนริศ ขำนุรักษ์ ครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ จากรายงานผลการดำเนินงานกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันปี ๒๕๕๐ ที่พวกเราอภิปรายกันอยู่ในขณะนี้ จากรายงานดังกล่าวพบว่าก่อนปี ๒๕๓๕ เด็กไทย ประเทศไทยมีปัญหาด้านโภชนาการ และผลดังกล่าวมีผลต่อร่างกาย ต่อการเรียน และท้ายที่สุดมีผลต่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และประเทศชาติ จนถึงปี ๒๕๓๕ ในรัฐบาลชวน ๑ ได้มีนโยบายที่ชัดเจน ได้มีกฎหมาย ได้มีกองทุนเกิดขึ้น ปราบปรามการฉ้อโกงที่รับท่านประธานถือว่าเป็นปรากฏการณ์ที่เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาคนในประเทศไทย แล้วก็ป็นนโยบายที่ดี และเป็นปรากฏการณ์ที่ดี ผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมไม่ได้พูดเกินเลยไป เพราะว่าโครงการอาหารกลางวันดังกล่าวมีการสนับสนุนว่าเป็นโครงการที่ดี เพราะ

๑. มีพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเมื่อปี ๒๕๓๗ มีพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถในวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ปี ๒๕๔๓ มีพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพฯ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ปี ๒๕๔๒ ได้ให้ความสำคัญต่อโครงการดังกล่าว และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันดังกล่าว นี่คือการสนับสนุนว่านโยบายและโครงการอาหารกลางวันเป็นสิ่งที่ดี เป็นเรื่องที่ดี

๒. รัฐบาลในยุคที่ผ่านมาไม่เลิกโครงการ ไม่เลิกนโยบายดังกล่าว เพราะว่ารัฐบาลช่วงหลัง ๆ แม้ว่าโครงการดี ๆ ของรัฐบาลยุคก่อนหน้าจะดีแค่ไหนอย่างไร แต่ว่าส่วนใหญ่แล้วหลายเรื่องยกเล็ก ไม่ว่าจะ เป็น ศอ.บต. ที่แก้ไขปัญหาจังหวัด

๑๑๘

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๓๗/๒

ชายแดนภาคใต้ ไม่ว่าจะเป็นโครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติก็ถูกยุติกเลิกลงไป
แต่ว่าโครงการดังกล่าวนี้ไม่ถูกยกเลิก ผมจึงสรุปได้ว่าเป็นโครงการที่ดี แต่ว่าผมมี
ข้อสังเกตและข้อแนะนำบางประการ โดยเฉพาะผมอยากให้มีการวิจัยและประเมินผล
ในบางเรื่อง เช่น

๑. เรื่องพระราชเสาวนีย์เกี่ยวกับฟู้ด แบงก์ (Food Bank) ขอให้ปีหน้าช่วย
รายงานหน่อยนะครับว่า โรงเรียนไหนได้ทำเรื่องฟู้ด แบงก์ จังหวัดไหนประสบความสำเร็จ
ในเรื่องฟู้ด แบงก์ จังหวัดไหนไม่ทำ โรงเรียนหลายโรงเรียนครับที่มีพื้นที่กว้างเพียงพอที่จะ
ผลิตข้าว ปรอดีน พืชพลังงาน พืชอาหาร สามารถแบ่งได้ ผมได้เห็นที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด
คือโรงเรียนสังกัด ตชด. เท่านั้น โรงเรียนอื่นยังไม่เห็นครับ ปีหน้าช่วยตอบหน่อย
ช่วยขอรายงานจากการวิจัยด้วยนะครับ

๒. ๔ กระทรวงหลักที่ร่วมโครงการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวง
สาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงไหนทุ่มเท
ทำงานอย่างเต็มที่ กระทรวงไหนเพิกเฉยไม่ร่วมมือ ขอช่วยตอบคำถามเรื่องนี้ด้วยนะครับ

๓. กองทุนได้สนับสนุนงบประมาณเรื่องโครงการอาหารกลางวันไปให้
อบต. ไปให้เทศบาล แต่ว่าท่านประธานครับ มีโรงเรียนอยู่กลุ่มหนึ่งเป็นโรงเรียนสังกัด
สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ว่ามีโรงเรียนอยู่ในเขตเทศบาล ในพัทลุงมี ๕ โรงเรียน
โรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาล ทางกองทุนให้เงินไปประมาณครึ่งหนึ่ง -----

เทศบาลก็จัดอุดหนุนเข้ามาครั้งหนึ่ง เด็กได้รับประทานครบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ โรงเรียนที่อยู่ในเขต อบต. อบต. ได้รับการสนับสนุนไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์ อบต. มาเติมอีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เด็กได้ครบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่ามีโรงเรียนที่สังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในเขตเทศบาล กองทุนสนับสนุนเทศบาลไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็โรงเรียนไม่สามารถเอามาจากไหนได้ อบต. จะให้ก็ไม่ได้ ปรีक्षा สตง. แล้ว สนับสนุนไม่ได้ โรงเรียนนี้จึงมีปัญหาอยู่ ในพัทลุงมีอยู่ ๕ โรงเรียนอยู่ในเขตเทศบาล ซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่จำนวน ๕ โรงเรียน ผมอยากให้ไปดูด้วยนะครับ

เรื่องถัดมาในหน้าที่ ๕ เรื่องผลการดำเนินงาน ๓.๓.๑ เรื่องด้านภาวะโภชนาการที่มีตาราง ผมขออนุญาตสอบถามที่บอกว่าทุกโภชนาการของนักเรียนมีแนวโน้มลดลง ไม่ได้ระบุปีนะครับว่าปีไหน ท่านช่วยดูนะครับว่าที่รายงานนั้นปีไหนลดลงมาอย่างไร เริ่มวัดจากปีไหน และลดลงมาปีไหน หน้าที่ ๖ เรื่องของผลการดำเนินงานด้านคุณภาพอาหาร ผมพบว่าที่จัดอาหารกลางวันโดย สช. จะมีคุณภาพด้อย ผมอยากให้ท่านได้ไปดูตรงนี้และสนับสนุนที่จัดอาหารกลางวันโดย สช. แล้วก็ถ้าจะให้เขามากกว่าโรงเรียนอื่นก็อยากจะทำให้ท่านได้ให้เขา เพราะว่าเอกชนเขาได้ทุ่มเทเสียสละจัดการศึกษา ผลผลิตก็เพื่อประเทศชาติบ้านเมือง แต่ว่าเขาจัดเรื่องโครงการอาหารกลางวันได้มีประสิทธิภาพด้อยกว่า ผมอยากให้ไปดูตรงนี้ครับ ท่านจะเห็นได้ว่าทั้งโปรตีนก็ด้อยกว่าทุกกลุ่ม แคลเซียมก็ด้อยกว่า เหล็กก็ด้อยกว่า วิตามินเอก็ด้อยกว่า วิตามินซีก็ด้อยกว่า ทั้งหมดนี้เขาจัดได้ด้อยกว่าทุกกลุ่มโรงเรียน ผมอยากให้ไปดูเรื่องนี้โดยเฉพาะ และก็ทุ่มเทสนับสนุนเขาไป เพราะว่าเอกชนเขาได้ทุ่มเทสนับสนุนเพื่อลงทุนทางด้านการศึกษาให้กับประเทศมากแล้ว

เรื่องสุดท้าย ผมอยากกราบเรียนว่าผมอยากให้การวิจัยการประเมินผลมีความเข้มข้นมากกว่านี้ และมากกว่าการวิจัยที่เข้มข้นก็คือการนำผลการวิจัยและการนำผลจากที่ ส.ส. ในสภาได้ให้ข้อสังเกต ได้ฝากข้อสังเกตไป ไปสู่การปฏิบัติ และผมเชื่อว่าปัญหาที่ท่านสรุปเอาไว้จะได้รับการแก้ไข ผมจึงอยากฝากท่านประธานไปยังผู้เกี่ยวข้องว่า ๑. ท่านต้องนำผลวิจัยไปแก้ไขอย่างจริงจัง ๒. นำข้อสังเกตจาก ส.ส. ไปแก้ไขอย่างจริงจัง ผมเชื่อว่าปัญหาเหล่านี้จะแก้ไขได้ และโครงการดังกล่าวนี้จะเป็นโครงการที่ดีที่สุด

๑๒๐

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ณัฐชนก ๓๘/๑

โครงการหนึ่งของประเทศในการพัฒนาคนครึ่ง กราบขอขอบคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว ครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชนจากจังหวัดน่าน กระผม ขออนุญาตท่านประธานในวาระที่ท่านประธานได้บรรจุเรื่องรับทราบรายงานผลการดำเนินงานของกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาประจำปี ๒๕๕๐ ที่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านได้พิจารณารับทราบพร้อมกับตั้งข้อสังเกต ซึ่งเป็นไปตามข้อเสนอของทางกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องทำตามพระราชบัญญัติที่ว่าด้วยกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันปี ๒๕๓๕ แล้วก็ระเบียบของกระทรวงการคลังที่ว่าด้วยการต้องนำเสนอรายงานต่อสภาผ่านรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วก็เสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณานำเสนอต่อสภากรณีถ้าหน่วยงานต้นสังกัดนั้นมีกองทุนหมุนเวียนที่มากกว่า ๕๐๐ ล้านบาท -----

- ๓๙/๑

๑๒๑

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๓๙/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้ตรวจสอบรายงานที่นำเสนอซึ่งเป็นรูปเล่มที่ทางสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้นำเสนอต่อสภา กระผมขออนุญาตท่านประธานใช้เวลาที่มีให้ได้ตั้งข้อสังเกตไว้สัก ๒ - ๓ ประเด็น

ประเด็นแรกครับ เรื่องของตัวรายงาน กระผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับ ตัวรายงานแบ่งเป็น ๒ ส่วน ที่สำคัญตามที่นำเสนอมา ก็คือรายงานการตรวจสอบบัญชีของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเกี่ยวกับเรื่องกองทุน ส่วนที่ ๒ ก็เป็นผลการดำเนินงานของกองทุน ในส่วนแรกที่เป็นการตรวจสอบบัญชีเรื่องงบดุลรายรับรายจ่ายเอง ผมเองเท่าที่ตรวจสอบไม่ได้ตั้งใจ เพียงแต่จะมีข้อสังเกตเรื่องของการนำเม็ดเงินไปลงทุนเพื่อหาผลประโยชน์ให้เป็นที่ไปตามวัตถุประสงค์โครงการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้เขียนไว้ให้เงินที่เกิดจากดอกผลนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการที่ได้มอบให้ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าดูลักษณะอย่างนี้แล้วการลงทุนไม่ว่าจะเป็นระยะสั้นหรือระยะยาวดูตามเอกสารแล้วผมไม่ได้ตั้งใจ ไม่ว่าจะเป็ระยะยาวเรื่องของพันธบัตรรัฐบาลก็ดี ฝากประจำ ๓๖ เดือนหรือระยะสั้นที่ได้เงินมาแต่ละปีประมาณ ๔๐๐ กว่าล้านบาท ไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท เม็ดเงินเหล่านี้เองครับ ก็นำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ ตรงนี้เองครับ ผมเลยอยากจะโยงให้ท่านประธานได้มาเห็นว่าในการนำเสนอรายงานนั้น ทางคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยเฉพาะฝ่ายเลขาฯ เองนะครับ คงต้องนำเสนอในประเด็นที่เป็นกรอบภารกิจให้ชัดเจนนั้นหมายความว่า การนำเสนอรายงานนะครับ กรอบภารกิจที่ท่านนำเอาเงินที่เป็นดอกผลของกองทุนมาใช้ เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปหลายท่านว่าปีนี้ อย่างปี ๒๕๕๐ ท่านได้ใช้เม็ดเงินไปเพียง ๑๗๔ ล้านบาท ในการที่จะเป็นค่าใช้จ่ายประจำปี ท่านได้แจ้งค่าใช้จ่ายมาเป็น ๓ หมวดใหญ่ หมวดที่ว่าด้วยการอุดหนุนเป็นการจัดสรรเพื่อโครงการอาหารกลางวันให้กับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๑๓ ล้านบาท ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นไป ๒๖๐,๐๐๐ นะครับ ให้กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนไป ๖ ล้านกว่าบาท ให้สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ๒๕ ล้านกว่าบาท และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ๒๗ ล้านบาท ตรงนี้เป็นรายจ่ายทั้งหมดที่ท่านแจ้งมาในปี ๒๕๕๐ นะครับ แต่สิ่งที่ในรายงานปรากฏเป็น

๑๒๒

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๓๙/๒

โครงการ ๓ โครงการใหญ่ ผมเองเท่าที่ดูท่านนำเม็ดเงินไปใช้ ๓ โครงการใหญ่ผมเห็นด้วยนะครับ เพราะท่านเองก็คงจะคำนึงถึงเม็ดเงินที่มีแต่ละปีเป็นหลักว่ามันมีน้อยมาก ก็ใช้เป็นเรื่องการสมทบในวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ โครงการจัดอาหารกลางวันตาม ๕ หน่วยงานที่ท่านพูดถึง แล้ว ๒ โครงการที่น่าจะเป็นประโยชน์เพื่อนสมาชิกได้พูดไปคือเรื่องโครงการเงินทุนหมุนเวียน ส่งเสริมผลผลิตเพื่อโครงการอาหารกลางวันมอบให้กับอาชีวศึกษาไปส่งเสริม แล้วก็โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่มีเพื่อนสมาชิกพูดถึงเรื่องโครงการขยายเครือข่าย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกลับมาที่ตัวรายงาน ตัวรายงานเองท่านนำเอาเม็ดเงินที่กระจายให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็คือตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจปี ๒๕๔๔ ที่มีเงินงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้กับท้องถิ่นมาจัดบริการให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะมาก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา ถ้าดูคร่าว ๆ รั้อยละ ๕๐ ๒ ล้าน ๕ แสนคน จำนวนนักเรียนนะครับ นั่นหมายความว่าประมาณ ๕ ล้านกว่าคน ที่จะต้องได้รับอาหารกลางวัน แต่ว่ามีความสามารถที่ใช้เงิน ๕,๑๔๓ ล้านกว่าบาท เป็นเม็ดเงินที่ใส่เข้าไป เทียบกับท่านให้ ๑๗๔ ล้านบาท เล็กน้อยมากสำหรับกองทุน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตประการแรกสุด ๑. ท่านคงต้องไปทบทวนกำหนดแนวทางใหม่ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ต้องการดำเนินการอย่างนี้ต่อไปหรือไม่ จำเป็นต้องแยกให้ชัดเจนหรือไม่ว่าส่วนนี้เป็นเงินอุดหนุนที่ผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นงบประมาณประจำปีอยู่แล้ว ปีที่แล้วผมเข้าใจว่าน่าจะได้มากกว่าเกือบ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ๒. ในการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านเขียนในตัวรายงานท่านประธานครับ ที่ผมกราบเรียนเป็นเรื่องที่ ๒ ที่ผมเสนอแนะเป็นข้อสังเกตก็คือว่า ท่านทำรายงานมาพร้อมกับมีเสนอผล เช่น ภาวะทุพโภชนาการ เขียนไว้คร่าว ๆ ผมเองจริง ๆ มีคำถามเยอะนะครับ แต่ที่ไม่อยากจะใช้เวลามาก -----

๑๒๓

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ (๒) ๔๐/๑

อย่างเช่น ผลการดำเนินงานทางด้านภาวะโภชนาการ ท่านเขียนว่าดีขึ้น แต่ไม่ได้ระบุรายละเอียดอะไรให้ดูแล้วเกิดประโยชน์อะไร สำหรับผู้ดูแลครับ เพียงแต่ดูแนวโน้มว่าถ้ามีโครงการอาหารกลางวันแล้วดูดีขึ้น ถามว่าจริงหรือไม่ ผมว่าไม่จริง เพราะปัจจัยตรงนี้เยอะครับ ที่จะทำให้ภาวะโภชนาการของเด็กมันดีขึ้น ไม่ใช่เพราะอาหารกลางวันอย่างเดียว โรงเรียน ตชด. หลายท่านตั้งข้อสังเกตว่าดีกว่าที่อื่น ดีกว่าที่อื่นอาจจะเพราะโรงเรียน ตชด. ได้ทั้งเช้า กลางวัน และเย็น ก็ได้ เพราะผมเห็นในรายงานบอกว่าได้ทั้งเช้า กลางวัน และเย็น นั่นประเด็นหนึ่งที่อยากจะฝากเป็นข้อสังเกต เพราะฉะนั้นการแก้ไขพระราชบัญญัติที่ท่านนำเป็นแนวทางดำเนินการก็ดี ข้อเสนอแนะการวิจัยที่จะดำเนินการก็ดี เขียนไว้ในรายงาน ผมไม่แน่ใจว่าก่อนหน้านี้ทำไมท่านไม่ทำหรือเพิ่งมีผลงานวิจัย ผมไม่แน่ใจ เพราะฉะนั้นในปีต่อไปสิ่งที่ท่านเขียนเป็นข้อเสนอแนะในข้อที่ ๖ ฝากทำเป็นรายงานให้ชัดเจน และเป็นผลการดำเนินการ ก็จะได้ประโยชน์กับสิ่งที่นำเสนอต่อสภา เพื่อให้สภาได้รับทราบและเป็นข้อสังเกต นั่นเกี่ยวกับตัวรายงาน

ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่ฝากเป็นประการสุดท้าย เรื่องวิธีการดำเนินงานที่จะผสมผสานเอาองค์การต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วม นักเรียน ๒,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี เม็ดเงินประมาณ ถ้าจะเอาคลุมทั้งหมดคือ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะมีส่วนร่วมต้องให้ความสำคัญ โดยเฉพาะเรื่องของพื้นที่และชุมชน ท่านประธานครับ โรงเรียนขนาดเล็กขนาด ๓๕ คน ๑๐ บาทต่อคน วันหนึ่งได้ ๓๐๐ บาท ท่านคิดว่าเขาจัดอาหารกลางวันได้ไหมครับ นี่ก็จะเป็นสิ่งที่มีปัญหาในพื้นที่ เพราะฉะนั้นเวลาตีภาพรวมแล้วดูเหมือนจะได้เยอะ แต่ว่าเวลาเราเฉพาะจุดลงไป โรงเรียนเหล่านี้มีปัญหา เพราะฉะนั้นฝากเป็นข้อสังเกตให้ท่านไปช่วยดำเนินการแก้ไข สิ่งที่สำคัญที่สุด ท่านประธานครับ ผมยังเห็นด้วยกับการถ่ายโอนอำนาจ แต่ว่าการบริหารจัดการนั้นท่านคงต้องไปปรับอย่าใช้วิธีการถ่ายโอนอำนาจบอกว่าไม่ชอบธรรม มีปัญหาอุปสรรคแล้วดึงกลับ ผมไม่เห็นด้วยฝากเป็นข้อสังเกต ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณบุญยอด สุขถิ่นไทย ครับ

๑๒๔

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ (๒) ๔๐/๒

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ได้ดูรายงานผลการดำเนินงานของกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาที่ท่านได้กรุณาส่งต่อสภาแล้ว ผมขออนุญาตที่จะมีคำถามต่อท่าน ๒ - ๓ คำถาม เท่านั้นเอง จากตัวรายงานของท่าน ผมเชื่อว่าท่านคงได้รับฟังคำอภิปรายจากสมาชิกไปพอสมควรนะครับ ด้วยการใช้ความคิดทางการบริหาร ท่านคงจะเห็นว่ากองทุนนี้มีคำถามมากมายทีเดียวที่ต้องถามกับผู้บริหารกองทุนนี้ ซึ่งดูในรายชื่อก็รู้ว่าเป็นข้าราชการประจำเป็นส่วนใหญ่ ประชุมปีละ ๒ ครั้ง จึงไม่ค่อยแปลกใจว่าทำไมรายงานหรือว่าผลของกองทุนขนาด ๖,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ ล้านบาท จึงมีผลงานที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ขนาดนี้ครับ ท่านประชุมกันปีละ ๒ ครั้ง ดูในค่าใช้จ่ายสิครับ ๔๙,๐๐๐ บาท ผมจึงไม่แปลกใจว่าทำไมจึงง่ายขนาดนี้ ผมเข้าใจว่าในการประชุมคงไม่ได้คุยอะไรกันมากมาย ไม่ได้พูดถึงรายละเอียดต่าง ๆ ในแต่ละที่ ในปัญหาของแต่ละส่วน เพราะท่านใช้เงินแค่ ๔๙,๐๐๐ บาทต่อการประชุม ๑ ปีที่ผ่านมาดูในงบดุลของท่านก็คงจะเห็นว่าก่อนหน้านี้ขออนุญาตวิจารณ์นิดหนึ่งแล้วกันนะครับ สิ่งที่น่าเสียดายคือ ๓๓ ล้านบาท ของปี ๒๕๔๙ เป็นค่าปรับถอนเงินฝากธนาคารก่อนกำหนด โดนปรับไป ๓๓ ล้านบาท เป็นค่าอาหารกลางวันของเด็กได้ตั้งกี่คน ก็เดือน ก็มี แต่ปี ๒๕๕๐ ท่านไม่มีแล้ว ท่านไม่ถูกปรับแล้ว ตรงนี้ก็คงต้องระมัดระวัง แต่ว่าสิ่งที่เราได้เห็นจากงานที่ท่านทำมาก็คือว่า เราเห็นเลยว่าท่านทำงานง่ายมาก เอาไปหัวละ ๑๐ บาท ร้อยละ ๕๐ เอาไป ๒๐๐ วัน เท่ากันหมด แต่ในหลักการของกองทุนอยู่ที่ทพโภชนาการมิใช่หรือ ภาวะทพโภชนาการที่ท่านกำลังต่อสู้เพื่อเด็กไทยในวันนี้ยังไม่หมดใช้ไหมครับ ท่านมีรายละเอียดหรือเปล่าว่าที่ไหนมีทพโภชนาการมากที่สุด ที่ไหนมีน้อยที่สุด ท่านมีรายละเอียดตรงนั้นไหมครับ แต่ท่านให้ ๑๐ บาท เท่ากันทุกที่ต่อหัวไป แล้วก็ ๒๐๐ วันต่อปี มันก็เลยไม่สามารถไปแก้ตามมติ ครม. ที่ได้ประกาศไว้ว่าจะส่งเสริมนักเรียนทุกคนให้มีอาหารกลางวันอิ่มทุกวัน เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล นโยบายนี้ฟังดูดีมากถูกไหมครับ

๑๒๕

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ (๒) ๔๐/๓

ทุกคนเห็นด้วยแน่นอน แค่อาหารกลางวันนี่มีสำหรับเด็กทุกคนทุกวัน คำถามจึงมีต่อ
ท่านกรรมการบริหารกองทุนนี้ครับว่า แล้วท่านจะทำให้ประโยชน์เกิดขึ้นจริงได้เมื่อไรครับ
ดอกเบี้ยที่ท่านได้ ๔๐๐ กว่าล้านบาท ท่านใช้แค่ ๑๗๐ ล้านบาท -----

- ๔๑/๑

๑๒๖

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นักษัตร ๔๑/๑

มันเห็นตัวเลขอยู่แล้วว่าท่านบริหารงานได้ ๑๗๐ ล้านบาทจาก ๔๔๐ กว่าล้านบาท ทอนเป็นเปอร์เซ็นต์มันก็คงจะเป็นเปอร์เซ็นต์ครองประสิทธิภาพของการบริหารงาน แต่อย่างที่ผมบอกนะครับ ผมไม่แปลกใจว่าทำไมท่านประชุมกันแค่ ๒ ครั้งต่อปีเท่านั้นเอง ในตารางที่ท่านส่งเข้ามาให้เราดูนี่นะครับ ผลการดำเนินงานด้านคุณภาพอาหารท่านก็เห็นใช่ไหมว่าคุณภาพอาหารนั้น เอาแค่เรื่องพลังงานเรื่องแรกนี่นะครับ ทุกภาคหลุมเลยกระมังครับ แทบจะทุกภาคหลุมมีแค่ ตชด. เท่านั้นเองที่ให้พลังงานมากที่สุด แต่ว่าของคนอื่นต่ำกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ทั้งนั้นเลย ซึ่งเป็นมาตรฐานควรปรับปรุงที่ท่านให้มาเอง ผมเข้าใจว่าท่านเห็นปัญหาแล้วครับ ท่านเห็นปัญหาของท่านอยู่แล้ว และท่านก็สรุปมาให้เราเห็นด้วยว่าเด็กทุกคนต้องกินไข้อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒ ฟอง ต้องให้ได้รับนม ๑ แก้ว ๒๐๐ ซีซี ต่อคนต่อวัน และก็ให้ยาเม็ดธาตุเหล็กสัปดาห์ละ ๑ เม็ด แต่ถ้ากลับไปดูที่ตารางของท่าน ท่านคงเห็นว่าตารางนั้นก็ยิ่งขาดโปรตีน แคลเซียม เหล็ก วิตามินบี ๒ อย่างนี้เป็นต้น ยังมีอื่น ๆ ที่เด็กไทยยังขาดอีกมาก แล้วท่านจะทำเมื่อไร ผมมีคำถามท่านอย่างเดียวครับว่าท่านเข้าใจปัญหา ผมเชื่อว่าท่านเข้าใจ ท่านจะไปปรับปรุงกรรมการ บริหารกองทุนนี้อย่างไรให้มีประสิทธิภาพ ท่านจะทำเมื่อไรนะครับ กลับไปดูพระราชบัญญัติของท่านครับ สิ่งที่ท่านต้องทำในงานนี้ มีงานอะไรบ้างที่ท่านต้องทำ ท่านต้องทำก็คือการจัดการให้มีค่าใช้จ่ายสำหรับการสนับสนุนและช่วยเหลือภาวะโภชนาการของนักเรียนที่ว่านี้ ซึ่งแน่นอนเป็นเงินของท้องถิ่นด้วยที่เข้ามาผสมด้วยถูกไหมครับ เงินของท่านเพียงแค่ ๑๐๐ กว่าล้านบาทเท่านั้นเอง แต่เงินท้องถิ่น ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท คำถามคือว่าใครจะเป็นคนดูแลว่าเงิน ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท บวกกับ ๑๐๐ กว่าล้านบาทของท่านนั้นได้รับประสิทธิภาพที่ชัดเจนที่สุด มีประสิทธิภาพมากที่สุดไม่มีการคอร์รัปชัน ใครเป็นคนดูแลเรื่องนี้ครับ

อย่างที่ ๒ ตามมาตรา ๔ ที่ท่านมีนะครับ การประชาสัมพันธ์ปัญหาภาวะทุพโภชนาการ กรรมการนี้ทำได้หรือเปล่าครับ ผมก็เชื่อว่าไม่ได้ทำในการประชาสัมพันธ์ นอกจากนั้นมาตรา ๖ ยังมีเรื่องของการให้บริจาคเงินได้ด้วย และก็สมารถที่จะเอาไปยกเว้นภาษีได้ด้วย การบริจาคเงินท่านมีตัวเลขอยู่ในบัญชีครับ หลักหมื่นนี่ครับ ผมเชื่อว่า

๑๒๗

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นักัสสร ๔๑/๒

มีคนใจบุญอีกมากในประเทศนี้ครับ เพียงแต่เขาไม่รู้ว่าถ้าเขาบริจาคเงินให้กับกองทุนนี้ จะสามารถหักภาษีได้ แล้วเงินของกองทุนนี้ก็เอาไปทำอาหารกลางวันให้กับเด็กใช้ใหม่ เพราะเขาไม่รู้ครับ เพราะท่านไม่ได้ประชาสัมพันธ์เลย นี่คือนี่ที่น่าเสียดาย ที่ต้องถาม ท่านว่าท่านจะทำงานอย่างนี้ต่อไปอย่างไร นอกจากนั้นท่านก็มีอำนาจที่จะไปตั้ง อนุกรรมการต่าง ๆ อีกเยอะแยะมากมาย ท่านก็คงยังไม่ได้ตั้ง เพราะว่าค่าใช้จ่ายท่านมีแค่ ๔๙,๐๐๐ บาทต่อปีที่ว่า ผมจึงอยากจะขอฝากท่านกรรมการบริหารกองทุนด้วยการให้ กำลังใจนะครับว่าถ้าท่านไม่เริ่มต้นทำงานที่เร็วขึ้นกว่านี้ในการบริหารกองทุน ๖,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ ล้านบาท รวมกับเงินที่จะเกิดขึ้นจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอีก ปีละ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท คนที่เสียประโยชน์มากที่สุดก็คือเด็กไทยของเรานี้เองนะครับ ท่านเข้าไปปีหนึ่งเด็กก็ขาดไปปีหนึ่ง เด็กขาดไปปีหนึ่งนั่นก็หมายความว่าเด็กกลุ่มนั้นทั้งรุ่น คงไม่ได้อะไร ท่านรอได้ไหมครับ ผมเชื่อว่าท่านจะไม่รอ ท่านจะรักเด็กทุกคนในประเทศนี้ เหมือนกับรักลูกหลานของท่าน ผมเชื่อว่าท่านจะทำงานได้ดีกว่านี้ ขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอบคุณคุณบุญยอด รักษาเวลาดีมากครับ คุณพิษณุ หัตถสงเคราะห์

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พิชณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ ต่อการรับฟังรายงาน ผลการดำเนินงานกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา ปี ๒๕๕๐ ผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีฯ ฟังศกนะครับที่ท่านมารับฟังปัญหาจาก พวกเรา ส.ส. ซึ่งจะสะท้อนปัญหาในพื้นที่ ในเรื่องของการบริหารจัดการกองทุนและ โดยเฉพาะท่านประธาน เรื่องอาหารกลางวันเป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะกับน้อง ๆ ลูกหลานเยาวชนที่อยู่ในชนบทห่างไกล ผมใคร่ขอเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า คนเราเกิดมา การได้มีโอกาสได้เรียนหนังสือ แม้ว่าจะเรียนฟรีไม่เสียสตางค์ แต่อย่างไร ก็ตามแต่ในระหว่างที่เรียนอยู่เมื่อเที่ยงจะต้องทานอาหารกัน จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น จากรายงานที่เราได้รับมาจากทางกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้เราทราบว่าปัจจุบันรัฐบาล พยายามที่จะดูแลเรื่องอาหารกลางวัน แต่เนื่องจากว่างบประมาณที่มีไม่เพียงพอ -๔๒/๑

๑๒๘

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สาริตา ๔๒/๑

ก็จึงจัดสรรให้เป็นเพียงบางส่วน ซึ่งผมดูตัวเลขปี ๒๕๔๒ รัฐบาลจัดสรรให้ ๖ บาท จัดได้ ๒๐๐ วัน แล้วก็เพียงร้อยละ ๓๐ เท่านั้น แต่ว่าพอมาปี ๒๕๔๙ ท่านประธานครับ ก็จัดสรรขึ้นมาเป็น ๑๐ บาทต่อคนต่อวัน ๒๐๐ วัน แล้วก็จัดสรรให้ร้อยละ ๔๐ พอมาปี ๒๕๕๐ สถานการณ์ก็คือรัฐบาลจัดสรรให้หัวละ ๑๐ บาท ๒๐๐ วัน แต่จัดให้เพียงร้อยละ ๕๐ แปลว่าอะไร ร้อยละ ๕๐ ขออธิบายให้ชัดเจนบางท่านยังไม่เข้าใจ ก็แปลว่าถ้าหากว่า ในโรงเรียนนั้นมีนักเรียนอยู่ ๑๐๐ คน ก็จะมีเด็กที่ได้รับเงินสนับสนุน ๕๐ คน สถานการณ์ที่เกิดขึ้น ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ในจังหวัดหนองบัวลำภูเป็นภาระอย่างยิ่งกับอาจารย์หรือว่าครูบาอาจารย์ที่สอนหนังสือสอนนักเรียนอยู่ เนื่องจากว่าเมื่อได้รับการจัดสรรเพียง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ถามว่าครูจะให้นักเรียนอย่างไร บริหารจัดการอย่างไร บางโรงเรียนที่ผมไปสัมผัสแล้วก็ไปพบบางโรงเรียน อาจารย์ก็ใช้วิธีว่ากินวันเว้นวัน สมมุติอนุบาลวันนี้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็กิน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ พู่นี้ก็สลับกันไปเป็นอย่างนี้ก็มี บางโรงเรียนก็เอาเงินที่ได้รับการจัดสรรหัวละ ๑๐ บาท ไปซื้อกับข้าว ท่านประธานครับ แล้วก็มาทำกินร่วมกัน แล้วก็ให้นักเรียนหอบเอาข้าวมาจากบ้านก็อิมบ้างไม่อิมบ้างตามอัตภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องอาหารกลางวันเป็นเรื่องสำคัญและก็เป็นเรื่องจำเป็นที่เราจะต้องมีโปรตีนให้กับน้อง ๆ ลูกหลานโดยเฉพาะในชนบทแห่งนั้น ถ้าหากท้องอิมก็มีสมาธิในการเล่าเรียน แต่ถ้าหากว่าท้องหิวก็ไม่มีสมาธิ เพราะฉะนั้นเวลาที่เสียไปในโรงเรียนก็ไม่ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ผมใคร่ขอเสนอแนะกลับมาเรื่องกองทุนของเรา แม้ว่าทางรัฐบาลและที่ผู้บริหารกองทุนจะพยายามบริหารอย่างเต็มที่ แต่ดูจากจำนวนงบประมาณที่ภาครัฐดำเนินการอยู่ก็ถือว่าเป็นส่วนที่เข้ามาเสริมเพียงส่วนน้อยเท่านั้น จึงขอสนับสนุนอย่างนี้ว่าโครงการซึ่งเป็นโครงการพระราชดำริเรื่องของฟู้ดแบงก์ ที่สนับสนุนให้เด็กและให้โรงเรียน ให้คุณครู ให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการทำ ฟู้ดแบงก์หรือการเตรียมสิ่งที่จะมาเป็นปัจจัยในการทำอาหารกลางวันให้กับเด็กภายในโรงเรียนของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นการทำนาในโรงเรียน การขุดบ่อเลี้ยงปลา การปลูกผักในโรงเรียน เงินที่เราได้จากกองทุน ผมเห็นว่าถ้าเป็นไปได้น่าจะเน้นไปในการพัฒนา ฟู้ดแบงก์ให้มากที่สุด เพราะว่าถ้าหากว่าท่านเอาเงินตรงนี้กระจายลงไป อย่างไม่ครบ เพราะว่าเงินมันเป็นส่วนน้อยเหลือเกิน อย่างปี ๒๕๕๐ ท่านมีเพียง ๑๗๐ กว่าล้านบาท

๑๒๙

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สาริกา ๔๒/๒

ท่านไม่สามารถกระจายได้ทุกโรงเรียน แต่ถ้าเผื่อว่าท่านเอาส่วนนี้มาเน้นในเรื่องของการทำฟู้ดแบงก์ ให้ประสบความสำเร็จสอนให้เด็กเหล่านั้นสามารถช่วยตัวเองได้ สอนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมว่าลูกหลานของเขาจะต้องมีอาหารกิน โรงเรียนในชนบทพร้อมที่จะเข้าร่วมโครงการนี้ ถ้าหากว่าได้รับการสนับสนุน ท่านประธานครับ อีกเรื่องหนึ่งอันนี้ผมขอฝากนอกเรื่องของกองทุน นั่นก็คือเรื่องของการจัดสรรเงิน การที่รัฐบาลจัดสรรเงินเป็นเปอร์เซ็นต์ (Percentage) หรือว่าเป็นร้อยละ บางครั้งก็เกิดความไม่เป็นธรรม เพราะว่าโรงเรียนที่อยู่ในเขตเมือง ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นคนที่มียาขายได้สามารถที่จะดูแลลูกหลานเรื่องของการอาหารการกินได้เต็มที่ เมื่อจัดให้ร้อยละ ๕๐ บางครั้งไม่ได้ใช้ ท่านประธานครับ เพราะว่าเขามีเงินอยู่แล้วเขาเตรียมอาหารมาจากบ้าน เขามีสตางค์ที่จะซื้อ แต่พอทำร้อยละ ๕๐ ไปอยู่ที่พี่น้องยากจน ผมเห็นว่ารัฐบาลน่าจะปรับปรุงตรงนี้ การจัดสรรเงินให้กับเด็กเพื่อกองทุนอาหารกลางวันควรจะจัดสรรตามความเป็นจริง ท่านประธานครับ แต่ว่าโรงเรียนไหนขาดเราให้ตรงนั้นมากที่สุด โรงเรียนไหนที่มีเยอะแล้วเราก็ไม่ต้องให้ เพราะฉะนั้นการใช้ร้อยละ ผมคิดว่าน่าจะมีการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งก็ขออนุญาตฝากทางท่านรัฐมนตรี ท่านพงศกรที่มานั่งอยู่ตรงนี้ ท่านอาจจะหาวิธีที่จะช่วยตรงนี้ เพราะว่าเรามีเม็ดเงินอยู่ แต่เราทำอย่างไรที่จะบริหารจัดการเม็ดเงินนั้นให้ดีที่สุด เพื่อให้ผลประโยชน์ตกสู่พี่น้องประชาชน โดยเฉพาะคนยากคนจนในชนบท ขอฝากเพียงเท่านี้ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ขอบคุณครับ คุณมานิต นพอมรบดี ครับ

นายมานิต นพอมรบดี (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม มานิต นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในการรายงานผลการดำเนินงานกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ นั้น -----

ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตเล็กน้อย โดยเฉพาะในเรื่องของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ซึ่งผมได้ฟังท่านสมาชิกได้อภิปรายหลายท่าน ทุกคนเห็นถึงความสำคัญของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน เพราะว่าเป็นโครงการที่ทำไปแล้วมีผลที่เกิดขึ้นมาอย่างมากมาย ซึ่งจากความร่วมมือของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วก็คณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ให้แก่เด็กที่เรียนทางด้านเกษตรมาเป็นผู้ฝึกสอน ผมอยากจะฝากกราบเรียนท่านประธาน ยังมีอีกหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่ดูแลเรื่องการเกษตรของประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับ มีหน่วยงานที่ครบ แล้วก็หน่วยงานที่ให้องค์ความรู้กับพี่น้องประชาชน ตอนนี้อย่างกรม กอง ของเขามีภารกิจที่จะต้องให้องค์ความรู้กับพี่น้องประชาชน เราน่าจะบูรณาการร่วม เช่น กรมพัฒนาที่ดิน มีการไปฝึกอบรมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพให้กับพี่น้องเกษตรกรทั่วประเทศ เพราะตอนนี้ปุ๋ยอินทรีย์ก็แพง กรมปศุสัตว์ มีพันธกิจภารกิจที่จะให้ความรู้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสัตว์ปีก เรื่องการเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ กรมส่งเสริมการเกษตรครับ พันธุ์พืช ผักผลไม้ ที่อยู่ในท้องถิ่น ทุกจังหวัดมีหน่วยงานเหล่านี้อยู่แล้ว และทุกจังหวัดมีการดำเนินการส่งเสริมให้กับเกษตรกร ให้กับกลุ่มพี่น้องประชาชนอยู่แล้ว ผมฝากท่านน่าจะบูรณาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเลี้ยงไข่ไก่ ผมเคยทราบกรมปศุสัตว์เคยดำเนินการให้มีโครงการเลี้ยงไข่ไก่ในโรงเรียน เลี้ยงนกกระทา ไข่ไก่ ขึ้นนกกกระทาก็ยังสามารถนำมาใช้เป็นปุ๋ยได้ เลี้ยงปลาในบ่อคอนกรีตเล็ก ๆ เศษอาหารที่เด็กนักเรียนทานเหลือก็เอามาเลี้ยงเป็นอาหารให้กับปลาในบ่อเล็ก ๆ หลังโรงเรียน ผมอยากจะฝากกราบเรียนท่านว่าโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนนี้จากผลของการดำเนินการ ผมดูนะครับให้มีการขยายการดำเนินการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน โดยมีโรงเรียนต้นแบบ ๒๐๐ โรงเรียนทั่วประเทศ ผมว่าน้อยไป ท่านทำอย่างไรให้สมาชิกในสภาได้รับทราบว่าทุกจังหวัดมีโรงเรียนไหนเป็นโรงเรียนต้นแบบ โดยเฉพาะผมอยู่ราชบุรี ผมอยากจะทราบว่าที่โรงเรียนในจังหวัดราชบุรีมีโรงเรียนใดเป็นโรงเรียนต้นแบบ เพื่อที่จะได้ให้พี่น้องประชาชนมีส่วนร่วม เพราะจากแนวอุปสรรคการดำเนินงานที่ท่านได้เขียนในรายงานนี้ บอกว่าผลการดำเนินงานโรงเรียนขาดคน โรงเรียนขาดความร่วมมือ รวมถึงการกระจายสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีปัญหา เราจะทำอย่างไรครับ ผมเสนอแนวทางสักนิดหนึ่ง

๑๓๑

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุทธิกานต์ ๔๓/๒

เป็นข้อสังเกต โรงเรียนใดที่ทำโครงการอาหารแบบยั่งยืนมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ
ปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ ที่มีผลการดำเนินการที่ดี ท่านน่าจะให้รางวัลสำหรับผู้บริหาร
โรงเรียนนั้น ๆ เพื่อเขาจะได้มีขวัญ มีกำลังใจ ที่จะทำให้โครงการนี้เห็นเป็นมรรคเป็นผล
และรวมไปถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงเรียนนั้นอยู่ด้วย ว่าองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นใด ๆ ที่เห็นความสำคัญของโครงการนี้ ทำโครงการนี้ให้เห็นเป็นรูปธรรม จัดรางวัล
ให้ผู้บริหารนั้น ๆ เพื่อให้เป็นตัวอย่างกับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งอื่น ๆ เขาจะ
ได้ปฏิบัติทำ เพราะเด็กนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนนั้นก็เป็นลูกเป็นหลานของเจ้าหน้าที่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ อยู่แล้ว อุปสรรคการดำเนินการครบท่าน ขอย้อนกลับ
เข้ามาในเรื่องของงบรายรับ รายจ่าย รายรับของปี ๒๕๕๐ ๔๔๔ ล้าน ๘ แสนกว่าบาท

๑๓๒

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นภา ๔๔/๑

รายจ่าย ๑๗๖,๘๗๐,๐๐๐ บาท มีรายรับสูงกว่ารายจ่าย ๒๖๘ ล้านบาท กองทุนนี้ดำเนินการบริหาร มีกำไรอยู่แล้วจากดอกผลที่ออกมา เพียงแต่ว่าในเม็ดเงินที่จัดสรรจากกองทุนมา ๑๗๔ ล้านบาทนั้น ผมมองว่าเราจัดสรรสำหรับโครงการอาหารยั่งยืนนี้น้อยเกินไป อยากฝากท่านประธานนะครับว่าให้เสริมตรงนี้ เพราะเป็นเงินที่ทำงานไปแล้ว ผลที่ออกมา ไม่ว่าจะเป็นผลผลิตของสัตว์ ผลผลิตของผัก ผลไม้ รวมถึงผลไม้ด้วยนะครับ ท่านประธาน โรงเรียนทุกโรงเรียนมีพื้นที่ว่าง โรงเรียนทุกโรงเรียนถ้ามีแหล่งน้ำเพียงพอผลไม้ตามฤดูกาลปลูกไว้สิครับ ประเทศไทยเรา ท้องถิ่นเราปลูกต้นมะม่วงออกดอกออกผลมากมาย ปลูกผลไม้ตามฤดูกาลให้เด็กเหล่านั้นเขาได้เรียนของจริง แล้วเขาได้นำผลผลิตดังกล่าวนั้นมาใช้เป็นอาหารกลางวัน ผมว่าน่าจะเป็นประโยชน์สูงสุด ผมอยากจะฝากกราบเรียนตั้งข้อสังเกต โดยเฉพาะในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนขอขอบคุณครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณทศพล เพ็งส้ม นะครับ ถ้าไม่อยู่ท่านพิเชษฐ พันธุ์ชาติกุล แทนก็แล้วกันครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์ชาติกุล (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์ชาติกุล พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดกระบี่ เนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การก่อเกิดของกองทุนนี้มาตั้งแต่ต้น ก็ขออนุญาตผมได้อภิปรายและถ้าจะเลยเวลาไปสัก นาทีสองนาที ก็โปรดกรุณาด้วยครับ ท่านประธานครับ กองทุนนี้ออกโดยพระราชกฤษฎีกาเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๓๕ ในสมัยท่านนายกรัฐมนตรี อานันท์ ปันยารชุน แต่ในเดือนเมษายนของทุกปี เป็นเดือนที่ล่วงเลยของการทำงานงบประมาณประจำปีล่วงหน้าไปแล้ว กองทุนนี้ก็ไม่มีงบประมาณอยู่ในปี ๒๕๓๕ หลังจากเดือนเมษายนก็เกิดเหตุการณ์ พฤษภาทมิฬ แล้วก็เกิดมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลในวันที่ ๑๓ กันยายน ปี ๒๕๓๕ ปลายปี ก็เป็นรัฐบาลชวน ๑ ผมไปเป็นเลขานุการรัฐมนตรีอยู่ที่กระทรวงการคลัง ก็เลยเริ่มเกี่ยวข้องกับกองทุนนี้ว่าเราจะต้องเริ่มต้นโดยพระราชกฤษฎีกา จะมีข้อกำหนดว่าจะต้องมีกองทุนถึง ๖,๐๐๐ ล้านบาท และจะต้องตั้งไว้ปีละถึง ๕๐๐ ล้านบาท ถ้าหากว่าปีละ ๕๐๐ ล้านบาท กว่าจะครบ ๖,๐๐๐ ล้านบาท มันต้องอาศัยเวลาถึง ๑๒ ปี และเป้าหมายจริง ๆ กว่าจะครบ ๖,๐๐๐ ล้านบาท มันต้องกินถึงปี ๒๕๔๘ ในปี ๒๕๓๖ ปี ๒๕๓๗

๑๓๓

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นภา ๔๔/๒

ปี ๒๕๓๘ ปี ๒๕๓๙ ผมเป็นกรรมธิการงบประมาณมาโดยตลอด เราได้ตั้งบให้ปีละ ๕๐๐ ล้านบาท ตามที่ข้อกำหนดทุกปี จนกระทั่งปี ๒๕๔๐ เมื่อผมกลับมาเป็นรัฐมนตรี ช่วยว่าการที่กระทรวงการคลังอีกครั้งหนึ่ง ขณะนั้นมีปัญหาประเทศชาติค่อนข้างที่จะ สูงมาก วิกฤติทั้งสังคม ทั้งเศรษฐกิจ รัฐมนตรี ดอกเตอร์พิสิฐ ลี้อาธรรม ดูแลผลบรรเทา กระทบเศรษฐกิจ กระทบดูแลผลบรรเทากระทบสังคม ก็เลยได้หยิบเรื่องกองทุน เพื่ออาหารกลางวันของเด็กประถมนี้ขึ้นมาดู เราพบว่าจนถึงสิ้นปี ๒๕๔๐ แล้ว กองทุน ยังมีเงินอยู่ไม่ถึง ๒,๐๐๐ ล้านบาทเลย เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องรีบด่วนโดยนโยบายของ ท่านนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ก็ได้มีการออกประกาศเป็นมติ ครม. ออกมาโดยแจ้งชัด ในการที่จะให้ถือโครงการอาหารกลางวันเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐบาลที่จะต้องรีบเร่งดำเนินการให้กระทรวงการคลังจัดงบประมาณอุดหนุน โครงการนี้ให้เต็มจำนวนให้จนได้ ปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๒ ก็จะมีพระราชบัญญัติแผน และขั้นตอนในการกระจายอำนาจ เรามุ่งหวังว่า อบต. และท้องถิ่นที่จะเกิดขึ้น รวมทั้ง กลุ่มแม่บ้าน รวมทั้ง อสม. ทั้งหลาย จะเป็นกลไกสำคัญที่จะผลักดันช่วยเรื่องอาหาร กลางวัน นมโรงเรียนแก่เด็กชั้นประถมได้ จึงได้เกณฑ์ระดมเงินทุกส่วนเข้าไปสมทบ ในกองทุน เพื่อจะให้เริ่มดำเนินการนี้ได้มีประสิทธิภาพ ปี ๒๕๔๒ เราจัดงบประมาณ เข้าไปเป็นพัน ๆ ล้านบาท ปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ เราจัดงบประมาณครบ ๖,๐๐๐ ล้านบาท

๑๓๔

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตตานันท์ ๔๕/๑

ทั้ง ๆ ที่ควรครบปี ๒๕๔๘ เป็นการครบล่วงหน้าไปถึง ๕ ปี ด้วยความมุ่งหวังว่าเด็กของเราต่อไปนี้ไม่ควรที่จะอดอยาก ไม่ควรที่จะอดข้าว ไม่ควรที่จะขาดนม ไม่ควรที่จะต้องหิวในตอนกลางวัน นั่นเป็นความตั้งใจอย่างสูงสุดที่พยายามยามทำมาตั้งแต่ต้น มาจนถึงปี ๒๕๔๒ ดังกล่าวนอกจากทุนประเดิมครบ ๖,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว ยังมีดอกผลของปีต่าง ๆ ที่เลยมาอีกจำนวนหนึ่งรวม ๑,๐๐๐ ล้านบาท ผมคิดว่าเราจะมีเงินอยู่มากกว่า ๖,๐๐๐ ล้านบาท หรือเกือบ ๗,๐๐๐ ล้านบาท ด้วยความคาดหวังว่าต่อไปนี้เด็กประถม เด็กนักเรียน เด็กเล็ก ๆ จะเลิกอดข้าวสักทีหนึ่ง เรามีนักเรียนชั้นประถมอยู่ประมาณ ๒ ล้าน ๕ แสนคนครึ่ง และถ้าหากว่าให้เด็กทุกคนได้กินนม ให้เด็กทุกคนได้อาหาร ได้ใช้ อย่างน้อยวันละ ๑ ฟอง เราจะต้องใช้เงินถึงปีละรวม ๑,๐๐๐ ล้านบาท นอกเหนือจากงบประมาณที่รัฐบาลจะสนับสนุนเข้าไป ผมอยู่ด้วยความคาดหวังมุ่งหวังเช่นนี้จนบัดนี้ มาเริ่มตกใจเมื่อเห็นตัวเลขของกองทุน ณ วันนี้ล่ะครับ เป็นไปได้แบบนี้ล่ะครับ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ขณะนั้นเราทำกองทุนเงินช่วยชาติธนบัตรช่วยชาติ ผมก็เป็นคนเริ่มต้นในเรื่องพันธบัตรช่วยชาติ ท่านเอา ๖,๐๐๐ ล้านบาทนี้ไปซื้อพันธบัตรช่วยชาติ เฉพาะดอกเบี้ยตรงนี้ปีหนึ่ง ๓๐๐ กว่าล้านบาท แต่ไม่เข้าใจเลยว่าทำไมจะต้องเอาเงินอีกหลายจำนวนหนึ่ง ๑,๐๐๐ ล้านบาท ไปฝากประจำ ๓ ปี ๓๖ เดือน พอเข้าใจ แต่อีกจำนวนหลายร้อยล้านมีความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องไปฝากออมทรัพย์และฝากระยะเวลา ๓ เดือน มีข้อครหากันว่ากองทุนต่าง ๆ เหล่านี้มักจะสะสมเงินไปไว้อยู่ ๆ เพราะมีผลต่างของดอกเบี้ยบางส่วนที่ธนาคารบริการให้แก่ผู้ดูแลกองทุน นี่คือข้อรังเกียจของกระทรวงการคลังในการที่จะพยายามยกเลิกกองทุนต่าง ๆ ในการบริหารที่ไม่โปร่งใส บางอย่างเช่นนี้ วันนี้ที่น่าตกใจว่าดอกเบี้ยจากพันธบัตรก็ดี จากเงินฝากก็ดี มีปีหนึ่งถึง ๔๐๐ กว่าล้านบาท เกือบ ๕๐๐ ล้านบาท แต่ท่านใช้จริง ๆ เพียงแค่ ๑๔๐ กว่าล้านบาท ดังกล่าวนี่แปลว่าโครงการนี้ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงเลยครับ และยิ่งกว่านั้นครับไปเจอรายการว่าในความมุ่งหวังที่หวังว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเป็นกลไกมี อสม. มีกลุ่มแม่บ้าน มีคนในชุมชนที่จะดูแลลูกหลานของเขาเองในชุมชนได้อย่างดีกลับปรากฏว่าปี ๒๕๕๐ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้งบประมาณไปเพียงแค่ ๒๖๐,๐๐๐ บาท ใน ๑๔๐ กว่าล้านบาท องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงแค่ ๒๖๐,๐๐๐ กว่าบาท

๑๓๕

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตตานันท์ ๔๕/๒

เท่ากับว่าท่านได้ทิ้งองค์ประกอบสองส่วนท้องถิ่นเกือบทั้งหมดเลยครับ ท่านได้กรุณาสรุป
ปัญหาว่าในความเป็นมาทั้งหลายนี้ได้พบอุปสรรคปัญหาในการดำเนินการท่านเขียน
มา ๗ ประการ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ๗ ประการ ๑ ถึง ๗ ผมจะไม่ใช้เวลาอ่าน
ให้มาก แต่ท่านได้แก้ไขอย่างไรบ้างกับปัญหาที่เกิดขึ้น ท่านมีรายงานมาเกี่ยวกับแนวทาง
ในการดำเนินงานอีก ๗ ประการ ข้อเสนอแนะอีก ๖ - ๗ ประการ และได้ดำเนินการอีก
๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ประการเหมือนกัน ผมไม่ทราบว่าคุณรู้ปัญหาแล้ว ท่านเข้าใจปัญหาแล้ว
ท่านพยายามดำเนินการ แต่ผมอยากได้ทราบผลนะครับ ว่าขณะนี้ที่บอกว่าโรงเรียน
นำร่อง ๒๐๐ โรงเรียน ๒๐๐ โรงเรียน ถัวเฉลี่ยอย่างไรมันก็ไม่ถึง ๒๐,๐๐๐ คนครับ
๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ คน ไม่ถึง ๑ แสนคน จาก ๒ ล้าน ๕ แสนคน ขณะนี้ทำเพียงได้แค่
ไม่กี่หมื่นคนอย่างนั้นหรือครับ แล้วโครงการนี้จะแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้ ในข้อปัญหาว่า
การพัฒนาผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องที่ดีในกรณีผู้บริหารโรงเรียนมีบุคลากรไม่พอ
ก็ดี ท่านคิดว่าจำเป็นจะต้องแก้ไขผลจริง ๆ แล้วอยากทราบว่าแก้ไขแล้วไปไหนมีการอบรม
สัมมนาไปสักกี่ครั้ง ได้ให้ความรู้แก่บุคคลเหล่านี้เท่าไร เพิ่มบุคลากรในท้องถิ่นไปเท่าไร
และเดี๋ยวนี้บอกว่าเด็กควรจะได้นมถึงวันละอย่างน้อยไม่น้อยกว่า ๑ แก้ว ได้ใช่ถึงวันละ
๑ ฟอง ปีหนึ่ง ๒๐๐ วัน ควรจะได้วิตามินเสริมธาตุเหล็กในสัปดาห์ละ ๑ เม็ด แล้วอยาก
ได้ตัวเลขจริง ๆ ว่าจาก ๑๐๐ กว่าล้านบาทดังนี้มีเด็กได้กินไข่วันละ ๑ ฟองกี่คนครับ มีเด็ก
ที่จะได้กินนมอาหารกลางวันกี่คน และมีเด็กที่จะได้รับวิตามินเป็นในโครงการที่สวท
ทั้งหมดที่ท่านพูดมามีเด็กที่ได้ประโยชน์สักกี่คน -----

๑๓๖

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

เพทหาย ๔๖/๑

ผมเจ็บปวด เสียใจและน้อยใจที่โครงการนี้ท่านบริหารล้มเหลวแทบจะสิ้นเชิง ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นคนมีความตั้งใจ ท่านอยู่ในห้องประชุมงบประมาณกับผมมาหลายปี ทราบดีว่าพูดถึงทุกครั้งในห้องประชุมกรรมาธิการงบประมาณ จะพูดถึงเรื่องอาหารกลางวัน เรื่องนมโรงเรียน เรื่องเด็ก เรื่องอะไรหลาย ๆ เรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ในสังคมเหล่านี้ วันนี้ท่านมาดูแลเหล่านี้แล้วเราอยากได้คำตอบจากท่านว่าผลสัมฤทธิ์คืออะไร ไม่ใช่ได้ตัวเลขว่าท่านกำลังคิดอะไร และท่านกำลังทำอะไร ผลของการทำของท่านได้ผลอะไรขึ้นมาบ้าง เด็ก ๒ ล้าน ๕ แสนกว่าคน วันนี้มีเด็กได้กินไข่ถึง ๑๐,๐๐๐ คนใหม่ มีเด็กได้กินนมกลางวันถึง ๑๐,๐๐๐ คนใหม่ และวงเงิน ๑๔๐ กว่าล้านบาท ท่านไปทำอะไรแค่นั้น และในปีหน้าท่านคิดจะปรับปรุงอย่างไร ท่านจะแก้ไขอย่างไรตามแนวทางการดำเนินการตามอุปสรรคปัญหาที่ค้นพบ และปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านเสนอมาว่าท่านรู้แล้วว่ามีปัญหาเหล่านี้ แต่รู้แล้วเก็บในลิ้นชัก รู้แล้วรู้เฉย ๆ รู้แล้วและจะทำอย่างไรต่อไป รู้แล้วจะมีตัวเลขมาโชว์เราได้ใหม่ในปีหน้า ท่านมาแสดงตัวเลขอันนี้และทุกอย่างดีขึ้น ดีขึ้นกว่าเดิม ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ ครับ

นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ จังหวัดสกลนคร พรรคพลังประชาชน เขตเลือกตั้งที่ ๑ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองคงจะเสียใจมากถ้าหากว่าไม่ได้พูดเรื่องนี้ในที่ประชุมสภา เนื่องจากว่ากระผมเองมีประสบการณ์เป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครมาก่อนแล้วก็เป็นมาหลายปี ประสบการณ์ที่ไปตรวจเยี่ยมโรงเรียน นักเรียนไม่ได้ทานข้าวเย็นตั้งแต่เมื่อวานนี้ จากวันวานนี้จนถึงวันนี้ ไปโรงเรียนสายแล้ว เด็กนักเรียนแต่งตัวสะอาดเรียบร้อย แต่ว่าพอลงแล้วไม่พูด ที่ไม่พูดเพราะอะไร เพราะไม่ได้ทานข้าวกลางวันมาตั้งแต่เย็นวานนี้ พ่อ แม่ ไปหาข้าว ทางอีสานเขาเรียกว่าไปหาข้าว ไปขอข้าวมา พอได้เป็นข้าวเปลือกกว่าจะมาทำให้เป็นข้าวสาร แล้วก็มานึ่ง กว่าจะได้กินนั้นเที่ยงวันแล้วผมไปตรวจเยี่ยมโรงเรียนนักเรียนยังไม่ได้กินข้าว นี่เป็นภาพที่สะท้อนใจผม บางโรงเรียนเมื่อก่อนก็สามารถแก้ปัญหาได้ โดยที่จัดให้มีโครงการอาหารกลางวัน

๑๓๗

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

เพทหาย ๔๖/๒

มีการขายอาหารกลางวันในโรงเรียน แล้วก็ให้นักเรียนมาช่วยล้างถ้วย จาน ชาม อะไรต่าง ๆ ก็ให้อาหารกลางวันกินบ้าง พอแก้ไขปัญหาได้ ท่านประธานครับ ถึงแม้ว่าเราจะมีโครงการอาหารกลางวันจากรัฐบาล มีงบประมาณชัดเจนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นมา จนกระทั่งบัดนี้ แต่จากประสบการณ์ของผมซึ่งไปตรวจเยี่ยมโรงเรียน ประถมศึกษาไปเยี่ยมเยียน แม้ว่าผมไม่มีโอกาสบริหารโรงเรียนเหล่านั้นแล้ว แต่ผมตรวจสอดเช็คดูแล้วจากประสบการณ์ของผม ซึ่งเคยผ่านการศึกษาดูงานในต่างประเทศ ผมเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย ผมคิดว่าอาหารกลางวันที่เราจัดให้นักเรียน อยู่ในปัจจุบันนี้ ถ้าจะเทียบกับประเทศต่าง ๆ เหล่านั้น ต่างกันประมาณ ๓๐ ปีครับ ท่านประธาน ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเป็นปัญหาที่เราจะต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนต่อไป ถึงแม้ว่ารัฐบาลทุกรัฐบาลไม่ว่ารัฐบาลไหนได้จัดงบประมาณเพื่อโครงการอาหารกลางวันนี้ไปแล้วปีแล้ว แต่ว่าการบริหารจัดการ การดำเนินการต่าง ๆ นั้นจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข ไม่ว่าจะโรงเรียนนั้นจะยังสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือถ่ายโอนไปให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ่ายโอนไปให้เทศบาลแล้ว หรือถ่ายโอนไปให้ อบต. แล้ว ท่านประธานครับ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการตั้งแต่ ข้อ ๑ ถึง ข้อ ๗ ในรายงานฉบับนี้นั้น กระทบก็เห็นด้วย แต่กระทบอยากจะให้อธิบายชัดเจนว่า ในข้อ ๑ นั้นที่บอกว่า งบประมาณถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดูแล และบริหารจัดการ มีผลกระทบต่อกิจกรรมการประกอบอาหารกลางวันและการดำเนินงานโครงการเกษตร เพื่ออาหารกลางวันนั้นมีผลกระทบอย่างไร -----

ซึ่งความจริงเรื่องนี้ผมก็พอรู้บ้าง แต่อยากจะได้ฟังจากปากของท่านผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้อธิบายในสภานี้อย่างชัดเจน เพื่อเราจะได้ช่วยกันแก้ปัญหาาร่วมกัน นอกจากนั้นท่านประธานครับ การขาดกำลังคนไม่เพียงพอที่จะดูแลจัดการอาหารกลางวันอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อนี้ก็เห็นด้วย และที่เห็นด้วยอย่างยิ่งก็คือว่า เราไม่มีการนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดอย่างเป็นระบบ ท่านประธานครับ จากการที่กระผมไปเยี่ยมเยียนโรงเรียนครับท่านประธาน จะเห็นว่าบางโรงเรียนนั้นมีผู้ปกครองมาช่วยทำอาหารโครงการอาหารกลางวัน บางโรงเรียนจัดโดยครูบาอาจารย์ที่มีอยู่อย่างจำกัดในโรงเรียนนั้น แต่ว่าเราไม่สามารถที่จะมีการนิเทศติดตามประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ทราบว่ามีหน่วยงานใดมีหน้าที่เกี่ยวข้องไปติดตามประเมินผลอย่างไร จึงทำให้การจัดอาหารโรงเรียนนั้นล่าช้า ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ในเอกสารฉบับนี้แนวทางการดำเนินงานที่ดี ข้อเสนอแนะการวิจัยติดตามผลที่ดี ทั้งด้านการบริหารโครงการอาหารกลางวัน ทั้งด้านการดำเนินงานและกระบวนการต่าง ๆ ที่เสนอไว้ในเอกสารฉบับนี้ก็ชัดเจนอยู่แล้ว ผมเห็นด้วยทุกข้อ และได้มีผู้อภิปรายมากแล้ว ในเรื่องเหล่านี้ผมเห็นด้วย แต่ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า โครงการนี้จะแก้ไขปัญหาไม่ได้ถ้าหากว่าโรงเรียนไม่ลงทุนด้านบุคลากร ผมอยากให้โรงเรียนทุกโรงเรียนหรือให้รัฐบาลนี้ลงทุนด้านบุคลากร คือควรจัดสรรงบประมาณให้มีครูโภชนาการทุกโรงเรียน ท่านประธานครับ มีคนเรียนจบปริญญาตรีทางโภชนาการในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศมากมายกำลังตกงานอยู่ในขณะเดียวกันถ้าเรามองเห็นว่า การจัดโครงการอาหารกลางวันแก่นักเรียนนี้เป็นโครงการที่จะทำให้เด็กของเราเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและเป็นกำลังหลักของประเทศชาติในอนาคตต่อไป เพราะฉะนั้นในทางวิชาการนั้นผมคิดว่าควรจัดสรรงบประมาณให้มีครูโภชนาการทุกโรงเรียนจะได้ช่วยแก้ปัญหา ถึงแม้ว่าการจัดโครงการอาหารกลางวันนั้น บางโรงเรียนหรือบางท้องถิ่นอาจจะจัดโดยผู้ปกครองดำเนินการหรือองค์กรใดมาดำเนินการก็แล้วแต่ แต่ถ้าหากว่าไม่มีนักวิชาการทางโภชนาการดูแลควบคุมอย่างถูกต้องแล้ว ผมคิดว่าการจัดโครงการอาหารกลางวันก็ไม่ประสบความสำเร็จและเป็นการสูญเสียงบประมาณครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

๑๓๙

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ลักษณะ ๔๗/๒

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสมบัติ ยะสินธุ์ศรี

นายสมบัติ ยะสินธุ์ (แม่ฮ่องสอน) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม นายสมบัติ ยะสินธุ์ ส.ส. แม่ฮ่องสอน พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ จากรายงานผลดำเนินงานกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา ประจำปี ๒๕๕๐ ผมอ่านรายงานแล้ว ผมมีความชื่นชมยินดีเห็นด้วยกับโครงการนี้เป็นอย่างยิ่ง แต่ผมมาดูตรงที่อ่านรายงาน ผมดูตรงที่อุปสรรคและดำเนินงานว่าทั้ง ๆ ที่คณะกรรมการทราบปัญหาแล้วว่ามีปัญหา ๑ ถึง ๗ อย่างที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้ตั้งไว้ว่าจะทำอย่างไร เมื่อท่านทราบปัญหาแล้ว งบประมาณต่อไปหรือครั้งต่อไป ท่านจะดำเนินการอย่างไร อันนี้ผมฝากถามและท่านกรุณาชี้แจงและก็ตอบด้วยนะครับ แล้วก็ประเด็นที่ยังมีปัญหาคือในพื้นที่ผม อยากให้ท่านประธานผ่านทางท่านรัฐมนตรี เพราะว่าผมอยู่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งถ้าเกิดเปรียบเทียบการศึกษาแล้วดูดีกว่าที่อื่นมากมาย ประเด็นที่ท่านอาจารย์ ครู ที่แม่ฮ่องสอนฝากผมมา -----

จากการที่บังคับเรียนแค่ ๙ ปีของการศึกษาของเรา ทำให้ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีโรงเรียนที่ไม่ขยายโอกาสเยอะมาก อยู่ห่างไกล จากเดิมเป็นหมู่บ้านมี ป. ๑ ถึง ป. ๖ พอจบ ป. ๖ แล้วไม่ทราบว่าจะไปเรียนที่ไหน อยู่ห่างไกลกัน เดินทางหลายชั่วโมง ที่นี่เขาก็เลยมีโครงการโรงเรียนพักนอน หมายความว่าถ้าเดินทางไปกลับไม่ได้ก็มานอนที่โรงเรียนที่สามารถไปกลับได้ทางรัฐบาลจ่ายเป็นค่ารถ ๖ บาทต่อคนต่อวัน ส่วนคนที่ไม่สามารถกลับได้ก็มาพักที่โรงเรียน ที่นี่ปัญหาเป็นอย่างนี้ครับท่าน ในเมื่อได้รับงบประมาณอาหารกลางวันแล้ว เด็กที่มานอนต้องกินถึง ๓ มื้อ เป็นปัญหาของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ผมคิดว่าไม่เฉพาะจังหวัดแม่ฮ่องสอนหรอกครับ ผมว่าหลาย ๆ ที่ปัญหาคงคล้าย ๆ กัน ผมเลยอยากจะเสนอท่านประธานผ่านไปทางท่านรัฐมนตรีว่าเราจะแก้ไขอย่างไร เพราะตรงนี้บางประเด็นท่านอยู่ทางกระทรวงอาจจะไม่ได้รับทราบปัญหาที่แท้จริงว่าเด็กที่ไม่สามารถกลับไปบ้านได้แล้วต้องพักกับโรงเรียน แล้วก็กินกับโรงเรียน ๓ มื้อ เขาได้รับเท่าเทียมกับโรงเรียนทั่ว ๆ ไป แต่จริง ๆ แล้วโรงเรียนประเภทนี้คล้าย ๆ กับโรงเรียนประชานุเคราะห์ หรือว่าประชาสงเคราะห์ที่เขาได้รับอุดหนุนไปประมาณวันละ ๖๐ บาทต่อคน แต่โรงเรียนเหล่านี้ได้รับแค่ ๑๐ บาท ผมเห็นใจอาจารย์ แล้วก็บุคคลากรหลาย ๆ ท่านต้องควักเงินเดือน แล้วเด็กก็อดอยากมาก อันนี้ผมฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยนะครับ ในหลักเกณฑ์ ผมไม่ทราบว่าผมได้ข้อมูลมาผิดหรือเปล่าว่าหลักเกณฑ์ถ้ามีเด็กต่ำกว่า ๑๒๐ ได้จัดสรรไป ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าเกิน ๑๒๐ ได้รับจัดสรร ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ทราบว่า เป็นเฉพาะจังหวัดแม่ฮ่องสอนหรือเปล่านะครับ ถ้าเกิดว่าได้รับแค่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ อีก ๗๐ เปอร์เซ็นต์เราจะแก้ปัญหของเด็กนักเรียน น้อง ๆ ได้อย่างไร ให้มีคุณภาพชีวิตและก็มีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ แล้วเป็นอนาคตของชาติต่อไป อันนี้ผมฝากว่าถ้า ๗๐ เปอร์เซ็นต์นั้นเราจะทำอย่างไร ข้อเสนอแนะของผมนะครับว่าควรมีการสนับสนุนเงินลงทุนหมุนเวียนเพื่อผลิต เพราะว่าเด็กมีความพร้อม ตอนเย็นเด็กว่าง ๆ อยู่ก็ไปปลูกผัก รดน้ำต้นไม้ รดผัก ใช้เวลาแค่นิดเดียว เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วย ประการที่ ๒ คือว่าให้หน่วยงานที่มีโครงการใกล้เคียงกันบูรณาการ เช่น เกษตรพัฒนาที่ดิน ที่มีโครงการที่ใกล้เคียงกันไปพัฒนา แล้วก็ไปส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ แล้วก็ช่วยเหลือตัวเองได้พอสมควร และทางอาจารย์และครูฝากบอกว่างบประมาณที่

๑๔๑

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วชิราภรณ์ ๔๘/๒

จัดสรรลงมาแต่ครั้งนั้นล่าช้าครับ เวลาเปิดเทอมมาเด็กต้องกินแล้วแต่งบประมาณยังไม่มา ตรงนี้ผมฝากไว้ว่าเราจะทำอย่างไรให้การดำเนินการหรือการบริหารงานตรงนี้ช่วยให้เด็กและให้โรงเรียนสมบูรณ์แบบ ผมฝากท่านด้วย ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

คุณสมคิด บาลไธสง ครับ

นายสมคิด บาลไธสง (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับกระผมจะอภิปรายในส่วนที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่อภิปรายไว้แล้วที่ยังไม่ได้พูดถึงเท่าไรนะครับ

อันดับแรกก็อยากพูดถึงผลการดำเนินงานด้านภาวะโภชนาการ จากการรายงานนี้พบว่าผลการดำเนินงานด้านภาวะโภชนาการอาหารกลางวันมีแนวโน้มลดลง---

อันนี้ดูสถิติจากตัวเลขแล้วก็เหลืออยู่ประมาณร้อยละ ๕ ร้อยละ ๖ ประมาณนี้ ที่ยังเหลือภาวะโภชนาการ

สำหรับการขาดแคลนด้านพลังงานด้านต่าง ๆ ที่สรุปอยู่ในหน้า ๖ จากการรวมทุกสังกัดของนักเรียนแล้ว ปรากฏว่านักเรียนจะขาดแคลนซีมสูงที่สุด ได้รับต่ำมากร้อยละ ๑๔.๘๑ รองลงไปก็คือวิตามิน เอ ร้อยละ ๓๘.๘๔ รองลงไปก็คือแร่เหล็ก ร้อยละ ๔๘.๙๐ อันนี้คือตัวเลขที่เรามองเห็นง่าย ๆ โดยภาพรวมของนักเรียนทุกสังกัด ถ้ามาดูนักเรียนในสังกัดของ สพฐ. ที่เรากำลังพูดถึงโครงการนี้อยู่ ต่ำที่สุดก็คือ ร้อยละ ๑๕ ร้อยละ ๑๕ คือแคลเซียม รองลงไปก็คือวิตามิน เอ ร้อยละ ๓๕.๒ รองลงไปคือแร่เหล็ก ร้อยละ ๔๖.๗ เมื่อเราดูตัวเลขตรงนี้แล้ว ทางคณะผู้ดำเนินการโครงการได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค ผมเห็นด้วยในเรื่องปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับเรื่องถ่ายโอนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันนี้ตอนแรกสับสนมาก เพราะว่าตอนแรก ๆ นั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ชำนาญในเรื่องนี้ ก็เลยทำให้เสียเวลาอยู่หลายเดือน ในฐานะที่ผมเคยทำงานเป็นครู เป็นศึกษานิเทศก์มาก่อนก็เห็นว่าอันนี้เป็นอุปสรรคจริง ๆ ตามที่รายงาน โดยเฉพาะข้อที่ ๒ ขาดกำลังคน ผมเห็นด้วย ไม่เพียงพอจริง ๆ เพราะช่วงระยะเวลา ๔ - ๕ ปี ถอยหลังคืนไปนี้ นโยบายลดกำลังคน เมื่อลดกำลังคน คนก็ไม่พอ คนเกษียณออกไป ครูเกษียณก็ไม่ได้เพิ่ม จะเพิ่มมาก็ประมาณร้อยละ ๒๐ ประมาณนี้จากการเกษียณ อันนี้ก็คือปัญหาอุปสรรคด้านกำลังคน บางโรงเรียนมีนักเรียน ๑๐๐ คน มีครูอยู่ ๔ - ๕ คน ห้องใดก็ตามที่ครูคนไหนเป็นเวรจัดทำอาหารให้เด็กนักเรียน เพราะว่าเราไม่มีบุคลากร ต้องเป็นครูประจำชั้น วันนี้ครูคนนี้เป็นคนทำอาหาร เด็กนักเรียนห้องนั้นก็ทำอาหารช่วยครูทั้งชั้น ทั้งวัน อันนี้คือข้อเท็จจริง ปัญหาของมันก็คือขาดกำลังคน เพราะฉะนั้นตามที่ผู้มีเกียรติบอกว่าต้องจัดให้มีบุคลากรด้านนี้ ผมเห็นด้วย ไม่ต้องถึงจบปริญญาตรี เอาแค่ ปวช. เรื่องนี้ก็พอแล้ว ทำอย่างไรจะมีคนเป็นหัวขบวนในการทำอาหารให้เด็กกินแต่ละวัน ปกติแล้วเดี๋ยวนี้เป็นครูประจำชั้นเป็นเวร อันนี้โรงเรียนที่อยู่บ้านนอกมันเป็นลักษณะอย่างนั้นจริง ๆ ขาดบุคลากร

๑๔๓

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วัชร ๔๗/๒

ปัญหาอุปสรรคที่ผมอยากอภิปรายเพิ่มเติมก็คือ ถ้าพูดถึงเรื่องการนิเทศติดตามผลก็มีอยู่ แต่ไม่ค่อยมีระบบอย่างที่ว่า เพราะว่าแต่ละสถาบัน แต่ละเขตการศึกษา ก็คิดกัน ระบบวิธีการนิเทศของศึกษานิเทศก์หรือผู้รับผิดชอบคิดขึ้นมาเอง ไม่เป็นระบบ

สำหรับข้อเสนอแนะที่ทางคณะผู้ดำเนินการโครงการนี้เสนอแนะมา ผมเห็นด้วยทุกข้อ แต่ผมอยากเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้ เมื่อเห็นว่าเด็กขาดวิตามินขาดแคลเซียม ขาดแร่ธาตุต่าง ๆ วิตามิน เอ วิตามิน บี แล้วยังแคลเซียม ผมมองเห็นว่า ปัญหาของเกษตรกรของบ้านเรา -----

ผมอยากเสนอแนะทางคณะผู้ดำเนินการโครงการว่าทำอย่างไร ถ้ามันเป็นกฎหมายหรือพระราชบัญญัติผิดอะไรตรงไหนที่ทำได้ เราจะแก้ได้ไหม ตั้งเป็นกองทุนพิเศษขึ้นมาในกองทุนนี้อีก เช่น ผมยกตัวอย่าง บ้านผมอยู่ภาคอีสานไม่มีสวนเงาะหรือทุเรียน ถ้าเวลามีปัญหาเงาะทางภาคตะวันออก ทำอย่างไรนักเรียนในภาคอีสาน ภาคเหนือจะได้กินเงาะ อยากให้ทางกระทรวงศึกษาธิการมองเห็นว่า ทำอย่างไรจะระบายนผลไม้อันนี้ออกให้นักเรียนกิน อย่างน้อยคนละ ๑ กิโลกรัม ก็บุญแล้วครับ เป็นบุญของเด็กแล้ว ถ้าได้มากกว่านั้นยิ่งดี อยากให้ทางกระทรวงศึกษาธิการไปคิดว่าเราจะช่วยเหลือเกษตรกรอย่างไร โดยให้เด็กได้กินผลไม้ที่มีคุณภาพและราคาถูก เวลาผลไม้ล้นตลาดเราก็เอากองทุนอันนี้ออกมาจัดซื้อ ส่งงบประมาณไปยังจังหวัดหรือเขตการศึกษาให้จัดการให้แก่โรงเรียนเฉลี่ยเป็นรายหัวละก็บาทก็ว่าไปนะครับ อีกอย่างหนึ่งถ้าพี่น้องทางภาคใต้มีปัญหาเรื่องลองกอง เด็กบ้านอีสานไม่มีหรือลองกอง ทำอย่างไรจะได้กินลองกองสักคนละครึ่งกิโลกรัม อยากให้เอาตรงนี้เข้าไปคิด เพื่อจะได้ช่วยเหลือเกษตรกรแล้วก็เป็นการศึกษา ถ้าทุกโรงเรียน ๓๐,๐๐๐ กว่าโรงของชั้นประถม ซื่อไปแจกให้โรงเรียนกินคนละ ๑ มันก็จะได้ราคาถูก แล้วก็จะได้กินผลไม้ที่มีคุณภาพ เวลาลำไยที่ภาคเหนือล้นตลาด ทำอย่างไรเด็กจะได้กินลำไยทั่วประเทศ ซึ่งภาคใต้ก็ไม่มีลำไย ภาคอีสานก็มีลูกเล็ก ๆ แขน ๆ ตามริมฝั่งโขง ถ้าลืกรเข้ามาทางศรีสะเกษไม่ต้องพูดถึง ไม่มีต้นลำไยหรืออันนี้ก็อยากเสนอแนะให้ทางผู้รับผิดชอบโครงการของกระทรวงศึกษาธิการได้นำสิ่งที่ผมได้เสนอแนะนี้เป็นการช่วยเหลือเกษตรกรไปอีกทางหนึ่ง ขอขอบคุณมากครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ดอกเตอร์อภิชาติ การิกาญจน์

นายอภิชาติ การิกาญจน์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาติ การิกาญจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราชครับ ในประเด็นเรื่องกองทุนอาหารกลางวันสำหรับนักเรียน ประถมศึกษา ผมคิดว่าวันนี้เรามีกองทุนแล้ว มีต้นทุนของเงินที่จะใช้เป็นกองทุนเพียงพอ มีดอกผลในแต่ละปีที่จะนำมาใช้เพียงพอ เหลือเพียงประการเดียวก็คือระบบในการจัดการที่จะบริหารกองทุนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการ ผมคิดว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่เรา

๑๔๕

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๕๐/๒

ต้องกลับมาจัดการกันใหม่ เพราะเท่าที่ผ่านมาเราจะเห็นว่าจัดกันไปโดยให้เป็นไปโดยธรรมชาติมากเกินไป วัตถุประสงค์ ๓ เรื่องที่ผมคิดว่าเราตั้งกองทุนนี้ขึ้นมาก็คือ ๑. เพื่อการแก้ไขปัญหาทุพโภชนาการของเด็กในระดับประถมศึกษา ๒. การแก้ปัญหาการขาดแคลนอาหาร ทางด้านปริมาณ และทางด้านคุณภาพ ๓. การแบ่งเบาภาระของผู้ปกครอง โดยเฉพาะโรงเรียนในเขตชนบทยากจน ซึ่งเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะให้โอกาสดูกับเด็กในชนบทที่จะมีโอกาสเรียนหนังสือ มีโอกาสได้สร้างความก้าวหน้าในชีวิตในอนาคต ผมคิดว่า ๓ - ๔ เรื่องที่คณะกรรมการหรือผู้บริหารกองทุนต้องทำ ผมมีข้อสังเกตดังต่อไปนี้ครับ

เรื่องที่ ๑ ก็คือกระบวนการในการจัดระบบข้อมูลของโรงเรียนทั้งหมดทั่วประเทศในทุกเขตการศึกษาทั้ง ๑๐ เขต ในเขตเทศบาล ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด การจัดระบบจะต้องเป็นระบบที่เพียบพร้อมและเป็นปัจจุบันอย่างน้อยในรอบ ๑ ปีต้องมีข้อมูลชัดเจน เหตุผลที่ต้องมีข้อมูลที่ดีเป็นปัจจุบันเพราะว่าความเปลี่ยนแปลงในเรื่องโครงสร้างประชากรวันนี้มันเปลี่ยนไปมาก เปลี่ยนไปมากจากความสำเร็จในการคุมกำเนิด ในการรณรงค์ เปลี่ยนไปมากจากภาระของผู้ปกครองที่พ่อแม่ต้องเดินทางเข้าไปทำงานในเมืองแล้วเด็กอยู่ภายใต้การดูแลของ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติพี่น้อง -----

สิ่งเหล่านี้ทำให้จำนวนเด็กในโรงเรียนประถมทั่วประเทศมีการเปลี่ยนแปลง มีการลด มีการเพิ่ม การสำรวจข้อเท็จจริง การสำรวจข้อมูลที่เป็นจริงในรอบปีจะเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะนำมาใช้เป็นข้อมูลในการจัดการที่เป็นระบบในเรื่องเหล่านี้ ไม่ว่าจะเขตการศึกษา หรือจังหวัด หรือภูมิภาค ผมคิดว่าความแตกต่างในจำนวนโรงเรียนในจำนวนเด็ก เราต้องมีข้อมูลที่เรียกใช้ได้ทันที โดยเฉพาะระบบออนไลน์วันนี้ที่ก้าวหน้าไปมากไม่ใช่เรื่องยากครับ

ประเด็นที่ ๒ กระบวนการในการสร้างเสริมการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของเด็กนักเรียน ซึ่งเด็กเป็นผู้ที่ได้ประโยชน์โดยตรงจากโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา ผมคิดว่ามิติทางสังคมในส่วนนี้เป็นเรื่องจำเป็นที่เราต้องทำนะครับ ทำอย่างไรให้ผู้ปกครองนักเรียนได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของโครงการ ทำอย่างไรให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการในบางส่วนที่สามารถจะเป็นภาวะได้ ทำอย่างไรให้นักเรียนซึ่งเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการปลูกผักสวนครัว ในการเตรียมอาหาร ในการช่วยกันทำ เป็นการฝึกระบบชีวิตของเด็กซึ่งเป็นประโยชน์แก่ชีวิตอย่างแท้จริง เรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ต้องทำ แล้วมิติในทางสังคมของเด็ก การที่จะให้โอกาสเด็กได้นั่งทานข้าวพร้อม ๆ กัน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ มันเป็นความสุขทางใจมากกว่าความสุขทางกายที่ได้อิ่มท้องในแต่ละวัน เพราะฉะนั้นการจัดสรรที่เรามีเงินเพียงพอจากดอกผลของกองทุน ผมคิดว่าวันนี้เราน่าจะจัดการให้ครบถ้วน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ เพื่อให้เห็นว่ามีมิติในทางสังคมในการอยู่ร่วมกันของเด็กทั้งหมดไม่ใช่ส่วนหนึ่งได้ อีกส่วนหนึ่งไม่ได้รับ มันจะเป็นการสร้างเสริมกระบวนการในระบบชีวิตของเด็ก

ประการที่ ๓ กระบวนการในการพัฒนาบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะสร้างสรรค์ในเรื่องต่าง ๆ ผมคิดว่าการพัฒนาในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเรื่องการเรียนรู้ การสอน เรื่องอาหารกลางวัน เรื่องกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพของเด็กวันนี้ หลักใหญ่ความสำเร็จทั้งหมดอยู่ในส่วนที่ผู้บริหารโรงเรียนกับบุคลากรในโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบ แล้ววันนี้เราเชื่อว่าภายใต้ความไม่ลงตัวในโครงสร้างของการจัดการในการปฏิรูปการศึกษาจากปี ๒๕๔๒ มาที่ยังไม่ลงตัว คุณภาพของการศึกษาจะไปอยู่ใน

๑๔๗

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ณัฐชนก ๕๑/๒

ห้องเรียนนะครีบ เด็กจะเรียนหนังสือ จะเรียนรู้สังคม จะมีประสบการณ์ ไปอยู่ในการเรียน การสอน ไปในความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในห้องเรียนเป็นเรื่องหลัก เพราะฉะนั้น สิ่งนี้การทำความเข้าใจในบุคลากรที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่ผมคิดว่า ผู้บริหารกองทุนจำเป็นจะต้องทำความเข้าใจให้ตระหนักถึงเรื่องเหล่านี้นะครีบ

เรื่องที่ ๓ เป็นกระบวนการในการใช้ช่องทางสื่อสารต่าง ๆ เพื่อชี้แจง ให้สังคมนี้ได้ตระหนักถึงความสำคัญของโครงการให้ได้เห็นว่าโครงการนี้เป็นความจำเป็น ในการสร้างอนาคตของชาติในวันข้างหน้า การประชาสัมพันธ์ การสื่อสาร การให้ข้อมูล จะเป็นความจำเป็นที่กองทุนจะต้องทำนอกเหนือจากการจัดการในเชิงระบบที่ผมพูดมา ข้างต้น แล้วผมคิดว่าความสำเร็จในการบริหารกองทุนโดยคณะกรรมการบริหารกองทุน และผู้ดำเนินการจะสามารถดำเนินการให้เป็นประโยชน์มากขึ้นภายใต้ความพร้อมที่เรา มีกองทุนที่เพียงพอ ดอกผลที่เพียงพอในการจัดการให้ครบถ้วนสมบูรณ์ ผมจึงคิดว่า การกระจายอย่างเป็นธรรมและเพียงพอเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้คุณภาพของการดูแล คุณภาพชีวิตของเด็กประถมศึกษา โดยเฉพาะในชนบทจะได้รับคุณประโยชน์มากยิ่งขึ้น ครีบ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณรังสิมา รอดรัศมี ครีบ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ก่อนอื่นดิฉันต้องขอชื่นชมพรรคประชาธิปัตย์ก่อน เพราะว่ามี คณะครูและนักเรียนฝากดิฉันมาขอขอบคุณพรรคประชาธิปัตย์ -----

โดยเฉพาะในสมัยท่านชวน หลีกภัย ที่เน้นถึงความสำคัญของเด็กได้มีโครงการอาหารกลางวัน แต่ ๑๐ บาทสมัยนี้มันไม่สามารถที่จะซื้ออะไร เพราะว่าดิฉันเป็นเจ้าของร้านอาหาร ดิฉันทราบดีถึงราคาอาหาร เพราะตอนนี่ไปซื้ออะไร เงิน ๑๐ บาทซื้อแทบไม่ได้เลย เพราะมันขึ้นราคาหมดทุกอย่าง เพราะฉะนั้น ๑๐ บาท ท่านจะมาแก้ปัญหาทุกโภชนาการให้กับเด็ก ดิฉันว่าแก้ไม่ได้หรอกค่ะ แต่ปัจจุบันนี้เด็กที่มีทุกโภชนาการ ดิฉันคิดว่ามีน้อยลงแล้ว แต่เมื่อเด็กทุกโภชนาการมีน้อย ดิฉันก็อยากจะให้ทางด้านกองทุน คณะกรรมการเน้นให้เด็กมีอาหารกลางวันให้มีครบถ้วนทุกคนนะคะ ตามจำนวนนักเรียนทั้งหมดของโรงเรียน ไม่ใช่ทำให้แค่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เด็กคนนี้นั่งกิน คนอื่นก็ไปมองเด็กคนที่ได้กิน คนไหนไม่ได้กิน สลับวันกิน สมมุติว่าวันนี้เด็กเลขที่ ๑ เลขที่ ๓ ได้กิน เด็กเลขที่ ๒ ไม่ได้กิน เด็กเลขที่ ๔ ไม่ได้กิน พรุ่งนี้เด็กเลขที่ ๔ ได้กิน เลขที่ ๒ ได้กิน เด็กเลขที่ ๑ ที่ ๓ มานั่งมอง สลับกันกินแล้วก็มานั่งมองกันกิน ดิฉันมองเห็นสภาพแล้ว ดิฉันก็เศร้าใจนะค่ะ เพราะฉะนั้นถ้าพรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาลดิฉันคิดว่าโครงการนี้เด็กได้กิน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว แต่ที่นี้ว่าท่านรัฐมนตรีนั่งอยู่ที่นี่ ถ้ายังอยู่ถึงนะค่ะ แล้วก็ถึงงบประมาณหน้า ดิฉันก็อยากจะให้ท่านเน้นถึงงบประมาณในส่วนนี้ให้มาก ๆ อย่าไปเน้นโครงสร้างให้มันมากนัก ดิฉันเห็นเน้นแต่ถนนหนทางอย่างเดียว เรื่องอาหารการกินของเด็กมันก็มีความสำคัญ เงิน ๑๐ บาท ดิฉันบอกแล้วนะค่ะว่าดิฉันเป็นเจ้าของร้านอาหารมันทำอะไรไม่ได้ ท่านต้องไปเน้นถึงเรื่องนี้ด้วยนะค่ะ และอีกอย่างหนึ่งคือการจัด ก็ควรที่จะจัดให้ครบถ้วนนะค่ะ

อีกประการหนึ่งคือว่าเงินที่ให้ไป ให้แต่เฉพาะให้กับเด็ก แต่ค่าจ้างที่จะให้คนมาทำอาหารให้เด็กมันไม่มีให้ แล้วก็คนที่จะมาทำให้เขาก็ต้องกินต้องใช้ จะให้เขามาทำให้ฟรีมันเป็นไปได้ แล้วถ้าเกิดให้ถูกก็ไม่มีใครมารับจ้างทำอีก ผลที่สุดก็กลับมาตกกับครู ครูโรงเรียนไหนที่มีครูคหกรรม ครูคหกรรมก็จะไปทำในเวลาที่มีวิชาสอนทางคหกรรม แต่ถ้าโรงเรียนไหนไม่มีครูคหกรรมก็เอาครูที่สอนธรรมดามาทำ แล้วครูก็ต้องมารับภาระ ต้องไปจ่ายตลาดเอง ต้องมาทำครัวเอง ก็เป็นปัญหาให้กับทางคณะครูนะค่ะ

อีกประการหนึ่งคือ ดิฉันมองว่าการทำอาหารให้กับเด็ก เราจะทำให้มันเหมือนกันทุกคนกินมันเป็นไปได้ ในฐานะที่ดิฉันเป็นพยาบาล ดิฉันก็เน้นนะค่ะว่า

๑๔๙

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๕๒/๒

เด็กแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน เด็กบางคนก็เป็นโรค อย่างเช่น โรคเบาหวานจะให้กินข้าว เยอะ ๆ มันอ้วนดู แต่ว่าน้ำตาลมันมาก เพราะฉะนั้นมันต้องมีโภชนาการมาดูแลเรื่อง อาหาร แต่จะให้กินทุกโรงเรียนมันเป็นไปได้ คุณควรจะมี อย่างเช่น โรงเรียนใหญ่ ๆ มีจำนวนนักเรียนสมมุติมากกว่า ๑,๐๐๐ คน จะต้องมีโภชนากร ๑ ตำแหน่ง หรือว่ามีที่ จังหวัดก็ทำสถิติว่าโรงเรียนไหนที่มีเด็กที่เป็นโรคไต โรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคไตกินเค็ม ไม่ได้ ไม่ใช่ทุกคนก็กินเหมือนกันหมดเลย แล้วมันก็ไม่ได้แก้ปัญหาให้เขา แทนที่จะ ช่วยเขา กลับให้เขาตายเร็วขึ้น เพราะฉะนั้นดิฉันก็เน้นเรื่องเกี่ยวกับทางด้านโภชนาการ ด้วย

อีกเรื่องหนึ่งอันนี้เกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ดิฉันอยากจะทำให้กองทุนอาหาร กลางวันไม่ใช่เน้นให้เด็กกินอิมอย่างเดียว กินอิมแต่อิมแล้วไม่สะอาด เอาใส่ถาด ใส่ถาดเอาไว้แล้วตั้ง ไม่มีอะไรปิดเลย เพราะโรงเรียนไม่มีตู้กับข้าว แล้วก็ใส่จาน บางโรงเรียนไม่มีถาดหลุมด้วย ถาดหลุมก็ควรที่จะเป็นสแตนเลส (Stainless) บางทีก็จะ เป็นชามสมัยก่อน มันไม่ใช่เป็นชามแบบสแตนเลส-----

พูดง่าย ๆ นะคะ ดิฉันก็อธิบายไม่ถูก เขาเรียกเกี่ยวกับพวกซูเปอร์แวร์ (Superware) อะไรอย่างนี้โดนความร้อนก็มีผลกับสุขภาพของเด็กด้วย เพราะฉะนั้นความสะอาดก็สำคัญ ท่านจะสังเกตได้เห็นไหมคะ แต่โรงเรียนบางโรงเรียนเป็นโรคท้องร่วง อาหารเป็นพิษ ก็ส่งผลกระทบต่อทางด้านสุขภาพของนักเรียน

อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องสะดอกและกัปลอดภัยด้วย เพราะบางโรงเรียนนั่งกินข้าวอยู่บนโรงอาหาร แต่ข้างล่างใต้ถุนโรงเรียนเป็นน้ำครำ นั่งกินไปตบยุ่งไป ดิฉันพูดมาหลายปีแล้วว่าควรที่จะพัฒนาโรงอาหารให้ดี ไม่ใช่ให้พ่อแม่เด็กก็ต้องลวน้ำไปกินข้าว แล้วก็ทำให้เด็กเกิดอุบัติเหตุได้

อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมด้วย ก็ยากให้มีสถานที่ให้เด็กได้กินอาหาร ขนาดเรากินไปนั่งใกล้ส้วมเรายังไม่อยากจะกินเลย แต่บางที่โรงอาหารไม่มีที่ ตั้งใกล้กับส้วม อย่างนี้อากาศไม่ดีก็ทำให้เด็กกินไม่ได้มากพอสมควร

อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องกรรมการบริหารกองทุน ดิฉันดูแล้วกรรมการบริหารกองทุนมีแต่ผู้หลักผู้ใหญ่ทั้งนั้นเลย แต่ว่าดูแลไม่มีครูที่เป็นครูปฏิบัติ คืออันนี้นั่งแต่บนโต๊ะ แต่ควรที่จะเอาครูที่ปฏิบัติจริง ๆ เข้ามาเป็นคณะกรรมการด้วยท่านจะได้รู้ปัญหาจริง ๆ เพราะเขาปฏิบัติ คุณเป็นคนสั่ง แล้วปีหนึ่งคุณประชุม ๒ ครั้ง ดิฉันดูแล้วประชุม ๒ ครั้ง ถ้าจะทำให้โครงการนี้บรรลุวัตถุประสงค์ควรที่จะประชุมให้มากกว่านี้แล้วดำเนินการให้จริงจังหน่อย ไม่ใช่ประชุมแล้วก็ไม่ค่อยเห็นผลอะไรเลย ดูแล้วโภชนากรในนี้ก็ไม่มี ควรที่จะต้องโภชนากรเข้ามาด้วย หรือว่าผู้ทรงคุณวุฒิ ดิฉันดูแล้วก็ไม่ทราบว่าเป็นนักโภชนากรหรือเปล่า ควรเน้นตรงนี้ด้วยนะคะ กองทุนนี้จะได้ประโยชน์คุ้มค่าอิมด้วย ได้คุณค่าทางสารอาหารด้วย ขอขอบคุณค่ะ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสมบุญ อูทัยเวียนกุล ครับ

นายสมบุญ อูทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบุญ อูทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ในอดีตท่านประธานคงมีอาหารกลางวันทาน เลยทำให้เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ท่านประธานคงทราบนะครับ

๑๕๑

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์(๒) ๕๓/๒

ในอดีตน้ำก๊อกที่โรงเรียนตอนเที่ยงวันเป็นอาหารพิเศษสำหรับนักเรียนที่ไม่มีเงินจะไปกินข้าวหรือมีอาหารกลางวัน บางคนก็ใช้วิธีนอนหลับในห้องเรียนเพื่อลดความเจ็บปวดจากการไม่ได้ทานอาหาร ท่านประธานครับ เราเชื่อว่าการขาดสารอาหารทำให้สมองไม่โปร่งใส ร่างกายเกิดความอ่อนแอ สติปัญญาไม่พัฒนา ผู้บริหารของประเทศก็ได้กำหนดนโยบายที่จะช่วยเหลือเด็กดังกล่าว เพราะเชื่อว่าชาติจะพัฒนาได้ก็ต้องมีคนที่มีคุณภาพ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้โครงการอาหารกลางวันขึ้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๙ และโดยเฉพาะเป็นรูปเป็นร่างชัดเจนก็คือเมื่อมีการตราพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๕ ในสมัยรัฐบาลท่านอานันท์ ปันยารชุน ผู้บริหารต่อมาก็ได้ทำโครงการนั้นอย่างต่อเนื่องมาถึงรัฐบาลท่านชวน หลีกภัย ทั้ง ชวน ๑ และชวน ๒ ก็เพิ่มเงินอุดหนุนจากทางภาครัฐและก็เป็นงบประมาณเข้าสู่กองทุนจนครบ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๔๓ ภายใต้นโยบายที่บอกว่าเด็กไทยทุกคนต้องอิ่มทุกวัน นั่นก็คือมีอาหารกลางวันกินและก็มีนมดื่ม ท่านประธานครับ กองทุนปัจจุบันนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ มีเด็กนักเรียนได้รับการดูแลอุดหนุนทั้งหมด ๙๘๒,๖๔๐ คน เริ่มมาเรื่อยจนกระทั่งถึงปัจจุบัน -----

๑๕๒

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นภัสสร ๕๔/๑

ขณะนี้เด็กนักเรียนที่ได้รับการอุดหนุนอยู่ทั้งหมด ๒,๕๗๑,๙๗๒ คน ตัวเลขที่เห็นตามรายงานนะครับ มีบางช่วง เช่นปี ๒๕๔๗ ผมคิดว่าข้อมูลอาจจะไม่ถูกต้อง ขอให้ทางคณะกรรมการได้ตรวจสอบสักนิดหนึ่งนะครับ ท่านประธานครับ เด็กนักเรียนของเรามีอยู่ทั้งหมดเท่าไรครับ ตามโครงการคือตั้งแต่โรงเรียนอนุบาล ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ครับ ตอนนี้เรามีเด็กนักเรียนอยู่ ๔ ล้าน ๗ แสนคน แต่กองทุนที่ท่านช่วยเหลืออยู่ตอนนี้ครับ เป็นโครงการอาหารกลางวันเพียงแค่ว่า ๒ ล้าน ๕ แสนคน เด็กอีก ๒ ล้าน ๑ แสนคนหายไปไหนครับท่านประธาน กลุ่มนี้ไม่ได้รับการดูแลจากทางภาครัฐเลย เพราะว่ารัฐอุดหนุนเพียงแค่ว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ท่านประธานครับโดยสภาพความเป็นจริงในโรงเรียนปัญหาทั้งหลายตกอยู่ที่ใครครับ คือตกอยู่ที่ผู้บริหาร ผู้บริหารต้องหาวิธีทุกอย่างครับ เพราะผู้บริหารก็คือครูที่เก่งทางด้านการบริหารขึ้นมาเป็นครูใหญ่ ขึ้นมาเป็นผู้อำนวยการ แต่ต้องให้เด็กทุกคนได้กินอาหาร เพราะฉะนั้นอาจจะมีการขอบริจาคหรือเอาเงินจากผู้ปกครองมาเพื่อเป็นอาหารกลางวัน มีการสอนให้เด็กปลูกผัก เลี้ยงไก่ ทำทุกวิถีทางครับ แล้วเป็นอย่างไร ได้รับการอุดหนุนไปน้อยแล้ว ณ วันนี้ครับ ปัญหาที่มันเกิดคือวิกฤติการเมืองทำให้สินค้าทุกอย่างราคาแพง ขณะที่ข้าวสารราคาขึ้น น้ำตาลที่ท่านให้เขาขึ้นกิโลกรัมละ ๕ บาททันทีไม่รู้ใครรวยครับ แต่เด็กนักเรียนไม่ได้กินอาหารเลย เหตุผลเพราะว่าเขาตัดเรื่องการทำอาหารที่มีคุณภาพลดลงไป ตรงนี้ละครับ ผู้นำหลังจากสร้างวิกฤติให้กับบ้านเมืองแล้วยังไปเบียดบังในเรื่องอาหารการกินของเด็กด้วย ท่านประธานครับ ท่านเชื่อไหมครับว่าครูใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เขาพูดว่าอย่างไร เขาบอกว่าปัญหาที่น่าห่วงตอนนี้ก็คือโครงการอาหารกลางวันของเด็กนักเรียนมากกว่าความปลอดภัยของเขาอีก เพราะเขารู้ว่าอาหารแพงขนาดนี้ไม่รู้จะจัดอาหารอย่างไรให้กับเด็กของเขา พงษ์นี้ครับท่านประธาน ผากท่านรัฐมนตรีว่าท่านต้องไปคิदनโยบายว่าเด็กอีก ๒ ล้าน ๑ แสนคนนี้จะทำอย่างไร ท่านต้องให้เด็กทุกคนตั้งแต่ก่อนประถมจนถึงจบชั้นประถมปีที่ ๖ ทุกคนจะต้องได้รับโครงการอาหารกลางวันเช่นเดียวกันทุกคน ทั้งเด็กที่ขาดสารอาหาร ทั้งเด็กปกตินะครับ ใช้งบประมาณเพียงแค่ว่า ๙,๐๐๐ กว่าล้านบาทแค่นั้น ซึ่งไม่ได้เยอะเลย

๑๕๓

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นักษัตร ๕๔/๒

ส่วนที่ ๒ คือที่หลายท่านพูดแล้วครับ ก็คือการอุดหนุนจาก ๑๐ บาท เป็น ๑๕ บาท หรือ ๒๐ บาทก็แล้วแต่ในจำนวนเงินงบประมาณ เหตุผลเพราะว่า สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานเขาเคยไปตกลงกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครับว่า เขาจะเพิ่มเงินโครงการอาหารกลางวันเป็น ๑๕ บาท เนื่องจากภาวะข้าวของแพง แต่ท่านครับ ผลปรากฏว่า ครม. ไม่อนุมัติ หลังจากนั้นกระทรวงศึกษาธิการเองนำเรื่อง เข้า ครม. ขอเพิ่มเป็น ๑๓ บาท เพราะรู้แล้วว่าโรงเรียนไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ผลปรากฏว่า ครม. อนุมัติมาว่าอย่างไรครับ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑ บอกว่า ส่วนที่เกิน ถ้าขอเป็น ๑๓ บาท ส่วนที่เกิน ๓ บาทนั้นคุณไปเอาจากองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น รัฐไม่มีให้ ท่านคิดดูเถอะครับ แค่ ๓ บาทต่อคนต่อนักเรียน ใช้เงินไม่ใช่ กี่ล้านบาท เด็ก ๒ ล้านกว่าคน คนละ ๓ บาท เงินเพียงแค่ ๗ - ๘ ล้านบาทแค่นั้นเอง บางทีมันน้อยนิดเดียวครับถ้าเปรียบเทียบกับเราไปเช่ารถเมล์ ๔,๐๐๐ คันมานี้ ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีจะต้องไปทำเพื่อเด็กทุกคนแล้วจะต้องเพิ่มเงินอุดหนุน ให้กับโรงเรียนต่าง ๆ เพราะว่ามันไม่เพียงพอจริง ๆ

ส่วนที่ ๓ ครับ ก็คือเรื่องนมโรงเรียน ที่ท่านมีมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ปี ๒๕๕๑ เช่นเดียวกันครับว่า ให้เพิ่มราคาค่านม นมพาสเจอร์ไรซ์ (Pasteurize) ต่อถุงนะครับ ให้เพิ่ม ๑.๔๓ บาท นมยูเอชที (UHT) ให้เพิ่ม ๑.๓๔ บาท ท่านทราบไหม ครับตอนนี้โรงเรียนกำลังมีปัญหา เพราะว่าสหกรณ์ทั้งหลายต้องการที่จะเอาเงินส่วนที่ เกินไป ท่านออกมติ ครม. แล้วท่านต้องช่วยโรงเรียนนะครับ เพราะตอนนี้เป็นปัญหามาก

เรื่องสุดท้ายครับ ก็คือเรื่องบุคลากร เราจะเห็นว่าเราไม่มีบุคลากร ด้านนี้เลย ที่เขาใช้อยู่ตอนนี้ก็คือคุณครูครับ แล้วปัญหาที่เรื่องหนึ่งก็คือกองทุนไป กำหนดให้ โดยส่วนใหญ่จะเป็นระเบียบทางด้านบุคลากร ด้านการบริหาร และ ด้านการเงิน -----

ท่านจะสังเกตเห็นครับ เงินยืมได้เท่าไร ซื้ออาหารสดได้เท่าไร หรือจะแจกคูปองใช้วิธีไหน มีการรวบรวมหลักฐานบัญชีอย่างไร เป็นปัญหาที่ยุ่งยากให้กับครูมากครับ จะไปเน้นเรื่องการทำอาหาร เรื่องเสริมธาตุอาหารให้กับเด็กก็ไม่ได้ทำ กลายเป็นต้องไปทำบัญชี เพราะฉะนั้นผมเลยเรียนท่านรัฐมนตรีและคณะกรรมการกองทุนว่า ท่านทำเถอะครับ อย่างน้อยทำให้กับเด็กทุกคนที่เป็นเด็กไทยเพิ่มเป็น ๑๕ บาท ท่านทำประวัติเหมือนกับท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอานันท์ หรืออดีตนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ท่านทำเพื่อเด็กทุกคน เขาจะได้จำท่านไว้ อย่าให้เขาถือว่าท่านทำเพื่ออนามินี (Nominee) แค่นั้นเอง ขอขอบคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ยังเหลืออีก ๔ ท่าน เรียงตามลำดับ คุณบัญญัติ เจตนจันทร์ คุณเกียรติยศ สุวรรณเพ็ญ คุณสุวโรช พะลัง และคุณฉัตรพล ไชยนันท์ เป็นท่านสุดท้ายนะครับ เชิญ คุณบัญญัติ เจตนจันทร์ ครับ

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ กระผม นายแพทย์บัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอตั้งข้อสังเกตรายงานผลการดำเนินงานกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันสำหรับเด็กประถมดังนี้ครับ

ประเด็นที่ ๑ ขอตั้งข้อสังเกตเรื่องของรายงานก่อนครับ คงจะต้องขออภัยทางคณะผู้จัดทำรายงาน ก็อยากจะติเพื่อก่อว่า รายงานของท่านนั้นค่อนข้างจะมีเนื้อหาสาระที่ไม่ละเอียดเท่าที่ควร เรื่องของการแสดงผลของกราฟก็ดี ตารางต่าง ๆ ก็ดีนั้นยังไม่สมบูรณ์ตามหลักการของสถิติ อยากจะเรียนท่านประธานถึงทางด้านกองทุนนะครับว่าในโอกาสต่อไปนั้นก็โปรดรายงานที่สมบูรณ์กว่านี้ แล้วก็ในส่วนขงรายงานนั้นไม่ค่อยจะมีบทวิเคราะห์เพื่อที่จะให้ผู้บริหารนำไปคิดอ่านเป็นนโยบายเพื่อหาทางออกในการพัฒนากองทุน คงเป็นการรายงานเรียงง่าย เป็นกรรายงานที่ไม่มีเชิงวิเคราะห์ อันนี้ก็ฝากตั้งข้อสังเกตในที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้

๑๕๕

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สารวิชา ๕๕/๒

ขอตั้งข้อสังเกตในประเด็นที่ ๒ ขอชื่นชมเจตนารมณ์ของกองทุนตามพระราชบัญญัติกองทุนนี้ ซึ่งมีมาตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ ซึ่งมีความปรารถนาดีอย่างยิ่งที่จะให้เยาวชนในการศึกษาชั้นประถมนั้นมีภาวะของโภชนาการที่ดี ก็สืบเนื่องมาจากยุคสมัยนั้นเรื่องของโภชนาการในนักเรียนค่อนข้างจะมีปัญหา ซึ่งเราเรียกว่า ทูพโภชนาการ แต่ในปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนไปมากแล้วครับ อยากจะเรียนท่านประธานว่าในปัจจุบันนี้เป็นทูพโภชนาการอีกอย่างหนึ่ง ก็คือมีภาวะของอาหารเกิน ไม่ได้เป็นภาวะขาดอาหาร เพราะฉะนั้นนี่ละครับ เจตนารมณ์เหล่านี้ ๑๖ ปีผ่านไป พ.ร.บ. นี้ จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุง พ.ร.บ. นี้ จำเป็นจะต้องมีการเพิ่มเติมในส่วนของการวิเคราะห์ ในส่วนของการวิจัยที่จะนำมาซึ่งความพอดีในเรื่องของภาวะโภชนาการ ซึ่งหมายถึงคุณภาพชีวิตทางด้านสุขภาพของเด็ก จนนำไปสู่การพัฒนาการทางด้านสมอง สติ ปัญญา ไอคิว (IQ) จนผลสุดท้ายก็คือเรื่องของการพัฒนาชาติ อันนี้ก็ฝากตั้งข้อสังเกตว่ากองทุนนี้มีเจตนารมณ์ที่น่าชื่นชม แต่ว่า ๑๖ ปีผ่านไปนั้น คณะกรรมการบริหารของกองทุนมิได้มีพัฒนาการในส่วนของการพัฒนาพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนเรื่องของการวิจัยพัฒนาต่าง ๆ เพื่อนำข้อเสนอแนะเป็นบทสรุปของผู้บริหาร

ในส่วน of ข้อสังเกต ข้อที่ ๓ เรื่องของความครอบคลุมและก็การเติบโตของกองทุน ความครอบคลุมนั้นเป็นปัญหา เนื่องจากว่า ๑๖ ปีผ่านไปนั้นกองทุนมิได้เติบโต -----

ตรงกันข้ามกองทุนนี้กลับแคระแกร็นลง เหมือนกับผลลัพธ์ของกองทุนที่มีต่อเด็ก เพราะเหตุว่าอาหารต้นทุนของอาหารที่นำมาปรุงให้เด็กกินนั้น ๑๖ ปีผ่านไปค่าเงินเพื่อนั้น มีทุกปี เพราะฉะนั้น ๑๐ บาท เมื่อ ๑๖ ปีที่แล้วกับ ๑๐ บาทปัจจุบันนี้ย่อมแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ความครอบคลุมของจำนวนเด็กนักเรียนที่ได้รับการอุดหนุนก็เพิ่มขึ้น ในอัตราส่วนที่น้อยนิด จากปี ๒๕๓๒ ร้อยละ ๓๐ ปี ๒๕๔๙ ร้อยละ ๔๐ ปัจจุบันล่าสุด ปี ๒๕๕๐ ร้อยละ ๕๐ ของเด็กนักเรียน ป. ๑ ถึง ป.๖ นี้ก็บอกถึงการเติบโตของกองทุนนั้นไม่ทันต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงของทางเศรษฐกิจ และนอกจากนั้น ในปี ๒๕๓๕ การศึกษาภาคบังคับเข้าใจว่าคงจะอยู่ที่ ป.๖ อย่างในปัจจุบันรัฐธรรมนูญ นั้นได้เปลี่ยนแปลงไป ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ มาปีนี้การศึกษาภาคบังคับนั้นขยับไปเป็นถึง ๑๒ ปี แนวคิดของตัวเองและของพรรคประชาธิปัตย์สอดคล้องกัน จนทำให้ผมมาลงสมัครผู้แทนราษฎรนี้ก็คิดว่า อยากจะเห็นเยาวชนนั้นได้เติบโต ได้มีการศึกษาที่พัฒนา ทั้งร่างกาย จิตใจ สมอง พรรคประชาธิปัตย์มีนโยบายที่จะให้เด็กได้มีอาหารกลางวันฟรี ถึง ม.๖ และมีนมฟรีถึง ม. ๓ ซึ่งผมคิดว่ายังทันสมัยอยู่ในส่วนนี้ พ.ร.บ. ต้องปรับปรุง ในส่วนของความครอบคลุมให้ขยายจนถึง ม. ๖ ด้วย และเด็กนักเรียนที่เรียนประจำ ในโรงเรียนเอกชนเขาก็เป็นเด็กไทย จริงอยู่พ่อแม่เขามีฐานะดีกว่า แต่ผู้ที่มีฐานะดีกว่าคือ ผู้ที่เสียภาษีที่มากกว่าเขา ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับเงิน ๑๐ บาทนี้ด้วย ก็ฝากเป็นข้อสังเกต ผ่านท่านประธานไปถึงผู้รับผิดชอบว่า ข้อสังเกตหลายอย่างนี้เป็นสิ่งที่จะต้องพัฒนา มิใช่กองทุนนี้เป็นเพียงไส้ติ่งที่ไม่มีประโยชน์ในการย่อยอาหารของร่างกายนะครับ ไส้ติ่งคือสิ่งที่ไม่เติบโตแล้ว

ข้อสังเกตสุดท้ายก็เป็นเรื่องของทางออก ทางออกของทุนนี้น่าจะเป็น ความอ่อนด้อยของการบริหารจัดการของกองทุน ไม่ว่าจะคณะกรรมการกองทุนก็ดี ซึ่งจัดตั้งมานั้นไม่สอดคล้องกับภารกิจ พ.ร.บ. การถ่ายโอนกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๕๔๒ จะเห็นว่าโครงการนี้กระทรวงศึกษาธิการยังอยากจะเป็นผู้ปฏิบัติงาน ยังอยากจะเป็นผู้ปรุงอาหารอยู่ ซึ่งจริง ๆ แล้วท้องถิ่นนั้นมีเงินเหลือเพื่อที่จะโยกไปโยกมา ในการที่ทำประโยชน์ให้สู่ประชากรของท้องถิ่นเขา เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ท้องถิ่นเป็น

๑๕๗

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุทธิกานต์ ๕๖/๒

คนหุงหาอาหาร เจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาเป็นแม่ครัว ครูมีหน้าที่สอน มีหน้าที่วิจัยการศึกษา ท้องถิ่นเลี้ยงประชาชนของเขาให้อิ่มหน้าสำราญ ถ้าเลี้ยงไม่ดี ท้องถิ่นใกล้เคียงเขาจัดบในส่วนของวัดอื่น ในการพัฒนาวัตตุม่าเป็นค่าอาหารโอกาส การเลือกตั้งครั้งต่อไป เขาก็ไม่ได้รับการเลือกตั้ง อยากจะให้เลขานุการกองทุนนี้ ทั้งประธานและเลขานุการเป็นฝ่ายการเมืองทั้งหมด เพราะจะมีความสามารถในการที่จะ คิดอ่านนอกรอบ ประธานน่าจะเป็นรองนายก รัฐมนตรีที่ดูแลกำกับด้าน กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงมหาดไทย เลขานุการน่าจะเป็นกระทรวงมหาดไทย ผู้ช่วยเลขานุการน่าจะเป็นอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้เป็นเจ้าภาพ ในการดูแลเงินแล้วก็ตั้งกองทุนในระดับท้องถิ่นที่สามารถจะออกไปเสร็จต่าง ๆ เพื่อให้เขา นำไปลดหย่อนภาษีได้ ก็ขอฝากตั้งข้อสังเกต ๒ - ๓ ประการนี้ต่อที่ประชุมแห่งนี้ เพื่อผู้รับผิดชอบจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไข ขอขอบพระคุณครับ

พันเอกอภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณเกียรติชัย สุวรรณเพ็ญ ครับ

นายเกียรติชัย สุวรรณเพ็ญ (ตลก) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เกียรติชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ จากรายงาน ที่กองทุนนี้ได้แสดงนะครับ ผมได้อ่านในหมวดเกี่ยวกับเรื่องรายรับ รายจ่าย จากรายรับ รายจ่าย และหลักการและเหตุผลที่คณะกรรมการบริหารกองทุนนี้ก็จะเห็นว่ามีการ ชัดกันอย่างชัดเจนครับ-----

๑๕๘

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นภา ๕๗/๑

จากรายรับ รายจ่ายและหลักการและเหตุผลที่คณะกรรมการบริหารกองทุนนี้ ก็จะทำให้เห็นว่าการขาดกันอย่างชัดเจน ที่ว่าขาดกันก็คือว่าหลักการและเหตุผลก็คือว่าต้องการให้มีอาหารกลางวันให้กับเด็กนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องช่วยเหลือให้ได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม แต่จากการบริหารของผู้บริหารกองทุนแห่งนี้ ทำให้เห็นว่าจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติเสียใหม่ เพราะว่างบกำไร ขาดทุน หรืองบรายรับ รายจ่ายแสดงให้เห็นถึงว่า มีงบรายรับสูงกว่ารายจ่าย นี่เป็นประเด็นที่ ๑ นอกจากนี้จากเหตุที่รายรับสูงมากกว่านี้ และเมื่อไปดูที่หน้า ๓ ก็จะทำให้เห็นว่าปริมาณของจำนวนนักเรียนที่กองทุนจ่ายให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๙ หรือปี ๒๕๕๐ เราจะให้เขาเพียงแค่ว้อยละ ๓๐ ๕๐ และร้อยละ ๕๐ ตามลำดับเพียงเท่านั้น นั่นก็หมายความว่ากองทุนมีทัศนคติอย่างเดียวคือรายรับต้องสูงกว่ารายจ่าย นี่เป็นสิ่งที่จะต้องแก้ เพราะฉะนั้นความล้มเหลวทั้งหมดของกองทุนที่ดี ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนมันเกิดกับใคร เกิดจากทัศนคติของผู้บริหารกองทุนนี้เป็นผู้เดียวที่จะต้องรับผิดชอบ ทำไมผมต้องพูดอย่างนี้ เพราะว่าสิ่งที่ท่านทำให้เกิดขึ้น ก็คือท่านทำให้ปากท้องของนักเรียนบางกลุ่มอึด แต่มีบางกลุ่มหิวโหย เด็กนักเรียนที่อยู่ในวัยตั้งแต่ก่อนอนุบาลจนกระทั่งถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เป็นวัยที่กำลังรับสิ่งต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อมได้ดี ภาพที่เห็นก็คือว่าคนหนึ่งได้กิน อีกคนหนึ่งไม่ได้กิน มันกดดันความคิดจิตใจเขาอย่างสูง นี่ละครับที่ผมบอกว่ากองทุนดี ๆ อย่างนี้มองในอีกแง่หนึ่งจากการบริหารที่ล้มเหลว ก็คือดาบที่ไปทำร้ายเด็กโดยที่ไม่รู้เลย ผมจึงขอกราบท่านคณะกรรมการบริหารกองทุนนี้ต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติเสียใหม่โดยเร็ว ท่านประธานครับ ผมคงไม่ต้องใช้เวลาเรื่องอะไรมากมาย ก็เพียงแค่ข้อเสนอแนะที่จะทำให้อีกคือว่านอกจากแก้ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการแล้ว เงินกองทุนรายได้ ณ ขณะนี้ที่เกิดจากดอกเบี้ย ถ้ามองว่าเราสามารถบริหารให้กับนักเรียนได้ ๑๐๐เปอร์เซ็นต์ใหม่ ทำได้ครับ เพราะจากงบรายจ่าย รายรับที่เกิดขึ้นมา รายจ่ายให้กับเงินกองทุนนี้เพียงแค่ ๑๗๔ ล้านบาทต่อปี ได้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นถ้าจะได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็จะเสียเงินไปประมาณ ๓๔๐ กว่าล้านบาท เพราะฉะนั้นถามว่ามีเงินพอไหม รายรับเรามีตั้ง ๔๔๔ ล้านบาท อันนี้ก็คือได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์แน่ อันที่ ๒ ที่เพื่อนสมาชิกหลายคนได้พูดถึงว่าค่าอาหารมันน้อย คุณภาพก็เป็นห่วงว่าจะไม่ได้ สามารถเพิ่มได้ครับ

๑๕๙

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นภา ๕๗/๒

จากยอดจำนวนนักเรียนทั้งสิ้นโดยเฉลี่ยที่เพื่อนสมาชิกได้พูดไปก็ประมาณ ๒ ล้าน ๕ แสนคนต่อปี ถ้าเพิ่มคนละ ๑ บาท ก็ใช้เงิน ๒ ล้าน ๕ แสนบาท เพิ่มขึ้นรายละเอียด ๒ บาท ก็ใช้เงินประมาณ ๕ ล้านบาท ถ้ามว่าเพียงพอใหม่ เพียงพอ เพิ่ม ๔ บาท ยังได้เลย เสียเงินแค่ ๑๐ ล้านบาท เงินก็ยังเหลือ แล้วก็รู้จักบริหารกองทุนต่าง ๆ ที่เรานำไปฝากไว้ ว่าใครจะเป็นผู้ให้เงินรายรับให้สูงสุด เรามีสิทธิเลือกได้ ในตลาดการเงินขณะนี้ มีกว้างขวาง เราอย่าไปจำกัดเพียงแค่รูปแบบเดิม ๆ ผมจึงขอเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องการบริหารเงินกองทุนเหล่านี้ ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับเงินที่เราคิดว่าน่าจะเพิ่ม นอกจาก ในสิ่งต่าง ๆ ที่ผมได้กล่าวแล้ว เราอาจจะเพิ่มไปตามสภาวะเงินเฟ้อ อาจจะใช้ตัวเลข ของแบงก์ชาติก็ได้เป็นตัวเกณฑ์หลัก ซึ่งก็จะทำให้คุณภาพของอาหารดีขึ้น ในส่วนที่ จำเป็นอย่างยิ่งก็คือว่าเราจำเป็นจะต้องปรับปรุงและพัฒนาบุคลากรของเราที่ดูแล เรื่องอาหารให้เขามีคุณภาพ รู้จักอาหารในหมวดหมู่ต่าง ๆ เพื่อที่จะให้เด็กนักเรียน ได้รับประทานอาหารครบทุกหมู่ แล้วก็สมประสงค์ของกองทุนนี้ ผมก็มีเรื่องเรียน ให้ท่านประธานทราบแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณ สุวโรช พะลัง ครับ

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภา ผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตต่อท่านประธานอภิปรายแสดงความคิดเห็นในรายงานผลการปฏิบัติงาน และผลการดำเนินการของกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา ปี ๒๕๕๐ ตามที่อยู่ในมือของท่านประธานและสมาชิกทุกท่าน-----

ในเหตุผลที่ผมจะกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับ ก็มีเรื่องใหญ่ ๆ ที่จะบอกกับท่านประธานด้วยกันทั้งหมดประมาณ ๓ - ๔ เรื่องด้วยกัน และเป็นข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีและตัวแทนของคณะกรรมการกองทุนครับ เหตุผลที่ผมกราบเรียนอย่างนี้ก็เพื่อจะเรียนกับท่านประธานครับว่า หลักการ หลักเกณฑ์ วิธีการทำรายงาน ผมขอแสดงความชื่นชมและขอสนับสนุนในสิ่งที่ได้ทำมาที่ปรากฏในเอกสารนี้ นะครับ แต่สิ่งที่อยากจะกราบเรียนเสริมเพิ่มเติมในหลักการใหญ่ ๆ ที่อยากจะเรียนต่อท่านประธานเพื่อให้เกิดความเต็มเต็ม ความสมบูรณ์ในเอกสารมากกว่านี้

ในเรื่องที่ ๑ ก็คือ ท่านประธานครับ ในเอกสารนี้มันก็ฟ้องอยู่แล้วว่า โครงการนี้เริ่มมาจากรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปี ๒๕๓๕ แล้วก็มาถึงท่านนายกรัฐมนตรีชวน ครั้งที่ ๑ ปี ๒๕๓๖ ดำริกันว่ากองทุนตั้งทั้งหมด ๖,๐๐๐ ล้านบาท จุดประกายเป็นทุนประเดิมปีแรกก็ ๕๐๐ ล้านบาท ก็เริ่มมาในยุคของ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ๕๐๐ ล้านบาท คุณ ๑๒ ก็เท่ากับ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าปี ๒๕๓๕ มันก็ต้องมาครบ ปี ๒๕๓๖ ก็ต้องมาครบ ปี ๒๕๔๔ นั่นคือปฏิทินง่าย ๆ ซึ่งเป็นตัวเลขที่ต้องกราบเรียนครับ แต่ว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมันไม่ได้เดินไปถึงปี ๒๕๔๔ ตามที่ได้วางปฏิทินเอาไว้ปีละไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ล้านบาท ปรากฏว่าใน ปี ๒๕๔๓ ครับ ซึ่งเป็นยุคของท่านชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีครั้งที่ ๒ เผอิญในช่วงนี้ครับโชคดีตรงที่ว่าผมได้มีโอกาสได้เข้าไปรู้เห็นในโครงการตรงนี้ เคยเป็นเลขานุการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ท่าน พิเศษฐ พันธ์วิชาติกุล ซึ่งเมื่อสักครู่ท่านก็ได้แสดงความคิดเห็นอภิปรายต่อท่านประธานไปแล้ว ว่าโครงการลักษณะอย่างนี้มันเป็นโครงการที่อยู่ภายใต้ความสำคัญของความเป็นผู้นำรัฐบาลในแต่ละห้วงเวลามากกว่า เห็นไหมครับ เริ่มมาตั้งแต่ยุคท่านชวน แล้วก็มาครบ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ก็ในยุคท่านชวนอีกเช่นเดียวกัน ประเด็นของปัญหาที่แสดงออกให้เห็นถึงความสำคัญ ความเอาใจใส่ หรือไม่เอาใจใส่ ในสภาพของชีวิตของเด็กลูกหลานเยาวชนของพวกเราเอง ท่านประธานสังเกตสิครับ ขณะนี้ในห้องประชุมนี้ครับมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่เท่าไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในşikของรัฐบาล เลื่อนนายกรัฐมนตรีเลือกไปแล้วครับ จะไปแสดงความยินดีเดี่ยวปิดประชุมก่อนค่อยไปก็ได้ นี่มันเรื่องของอนาคตของเด็ก เพราะฉะนั้นรายงานของกองทุน

๑๖๑

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตตานันท์ ๕๘/๒

ของคณะกรรมการกองทุนที่เขาแสดงความคิดเห็นเข้ามานี้ครับ ผมคิดว่าถ้าสมาชิก
แห่งที่ประชุมตรงนี้ได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อตั้งเป็นข้อสังเกตแล้วก็ซักถาม
ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกราบขอบพระคุณที่ให้ความสำคัญ
ในเรื่องดังกล่าวและตัวแทนของกองทุนที่มาร่วมรับฟังการแสดงความคิดเห็นของสมาชิก
ในสภาแห่งนี้ ตรงนี้ผมฟ้องท่านประธานเลย แต่ว่าอย่างไรก็ตามในเรื่องตรงนี้ที่ผม
กราบเรียนไปแล้วว่ามันมาครบ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ในช่วงที่ท่านชวณเป็นนายกรัฐมนตรี
ครั้งที่ ๒ แต่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนะครับมันไม่ได้ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้เลย อย่างน้อย ๆ
ก็น่าจะมีการทำให้ปรากฏในเอกสารฉบับนี้ได้ไหมครับ ในปีต่อไปก็ได้ เพื่อให้เห็นต่อความ
เป็นจริงที่มันเกิดขึ้นในช่วงนั้น ภาวะเศรษฐกิจ ท่านครับ ในช่วงที่ท่านชวณมาเป็น
นายกรัฐมนตรี ครั้งที่ ๒ อยู่ในภาวะที่ข้าวยากหมากแพงนะครับ แม้กระทั่งที่ประชุม
สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งถึงพวกเราจะเป็นฝ่ายค้าน เราได้เสียสละ
เงินเดือนคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ในภาวะช่วงนั้นนะครับ ก็ในภาวะตรงนั้นนะครับ
รัฐบาลเองก็เป็นผู้นำเสนอขอเสียสละเงินเดือน หักเงินเดือนคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท
เพื่อช่วยรัฐหรือภาวะการเงินขาดมือของรัฐบาลกลาง แต่เอาเข้าจริง ๆ แล้วคงมีสมาชิก
ของพรรคประชาธิปัตย์เท่านั้นแหละครับคือพวกผมที่โดนคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท มาตลอด
แต่ถึงแม้ว่าข้าวยากหมากแพง เงินจะขาดกระเป๋าก็ตาม ผู้นำในช่วงนั้นที่ชื่อว่า
ชวณ หลีกภัย ไม่ลืมในเรื่องโภชนาการ ในเรื่องของอาหารกลางวันให้กับเด็กลูกหลาน
ของคนไทยทั่วประเทศ เต็มเงินลงไป แทนที่จะเอาเงินตรงนี้ไปสร้างถนน สร้างสะพาน
หรือไปทำโครงการใหญ่ ๆ แต่กลับเอาเงินตรงนั้นมาเติมในส่วนที่ขาดตรงนี้เพื่ออนาคต
ของเด็กลูกหลานของคนไทยทั่วประเทศ -----

๑๖๒

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

เพทหาย ๕๙/๑

แต่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไม่ได้ปรากฏในเอกสารฉบับนี้เลย ไม่ได้พูดเพื่อจะเอาหน้าเอาตาให้กับ ชพนฯ ชวน หลีกภัย แต่ประการใด แต่ต้องการที่จะเป็นตัวชี้วัดหรือเป็นมาตรวัดให้เห็นว่าสิ่งดังกล่าวเหล่านี้ทั้งหมดมันอยู่ที่ความสำคัญของคนที่ป็นผู้นำรัฐบาล เพราะอย่างน้อย ๆ การเปรียบเทียบจากการทำรายงานที่ปรากฏในเอกสาร ผู้อ่านอ่านไปแล้วก็จะได้แลเห็นถึงความเป็นผู้นำในแต่ละช่วงเวลา ในแต่ละยุค แต่ละสมัย ท่านประธานครับ นี่คือนะเรื่องที่ ๑ ที่อยากจะกราบเรียนเพื่อจะเติมเต็มในส่วนตรงนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

คำขวัญของโครงการเพื่อนสมาชิกก็ได้พูดกันไปมากแล้ว ท่านประธานครับ เด็กไทยทุกคน ต้องอิมทุกวัน ชาติไป ๒ ล้าน ๑ แสนคน แล้วมันจะอิมได้อย่างไร ตรงนี้คงเป็นหน้าที่ที่จะต้องถามท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าเด็กที่ชาติอีก ๒ ล้าน ๑ แสนคนตรงนี้ ตรงนี้กราบขอบพระคุณที่ท่านได้มาฟังการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกแห่งสภาตรงนี้ แต่ท่านต้องคิดในฐานะที่ท่านมากำกับดูแลเรื่องการศึกษาในเรื่องของการเติบโตของลูกหลานเยาวชนคนบ้านเรา ว่าที่ชาติไป ๒ ล้าน ๑ แสนคน ทำอย่างไรจะให้ได้ดีทุกคน เพราะถ้าเป็นลักษณะอย่างนี้ท่านต้องไปเปลี่ยน ที่บอกว่าเด็กไทยทุกคน ต้องอิมทุกวัน อันนี้ต้องเปลี่ยน ต้องเปลี่ยนเป็น บางคน แล้วไปดูได้เลย มาวันนี้เข้าปีที่ ๑๖ - ๑๗ แล้วท่านประธานครับ ยังผอมแห้งแรงน้อย ยังขาดสารอาหาร ตรงนี้ก็ไม่ปรากฏในรายงานนี้เหมือนกัน ก็เป็นประการที่ ๒ ที่อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า น่าที่จะมีการบันทึกรายละเอียดลงมาว่าผลจากการที่ไปศึกษาในเรื่องการเจริญเติบโตของเด็ก เยาวชน แล้วเป็นอย่างไรที่เข้าร่วมโครงการแล้วในส่วนที่รับบริการไปแล้วเป็นอย่างไร ขาดสารอาหารประเภทใดบ้าง ควรจะเติมเสริมแต่งในส่วนใดบ้าง สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ปรากฏในรายงานเช่นเดียวกัน

ในเรื่องที่ ๓ เป็นเรื่องสุดท้ายครับท่านประธาน ก็คือในรายงานที่ปรากฏในเอกสาร ไม่ว่าจะหน้าที ๕ ก็ดี หน้าที ๗ ก็ตาม ในเรื่องข้อเสนอแนะหรือในเรื่องของผลการวิจัยก็ดี ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในรายงานน่าจะปรากฏให้เห็นความเป็นรูปธรรมมากกว่านี้ ว่าปัญหาอุปสรรคที่พบเห็นนั้นมาจากที่ตรงไหน โรงเรียนอะไร อาจจะไม่ถึงขนาดที่บอกชื่อก็ได้ครับ แต่อย่างน้อย ๆ ก็เป็นภูมิภาคให้เห็น เพื่ออะไรครับ

๑๖๓

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

เพทหาย ๕๙/๒

เพื่อรัฐบาลกลางจะได้เอาไปเติมในส่วนที่ขาดให้มันมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันผลการวิจัยตรงนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก คงเป็นเรื่องของรัฐบาลในการที่จะต้องเติมเต็มในส่วนที่เป็นผลการวิจัยออกมาตรงนั้นให้เด็กได้มีโอกาสรับประทานอาหารครบทุกหมวดหมู่ นี่คือข้อสังเกต ๓ - ๔ ประการที่อยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีแล้วก็ทางกรรมการกองทุน กราบขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

คุณธนิตพล ไชยนันทน์ครับ

นายธนิตพล ไชยนันทน์ (ตากล) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ธนิตพล ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดตาก ในส่วนของรายงานผลดำเนินการกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาจริง ๆ แล้วมีเพื่อนสมาชิกหลายคนที่ประสงค์จะอภิปราย ผมเองก็เกรงใจเพราะเวลาของสภาแห่งนี้มีน้อย แต่ว่าด้วยความจำเป็นครับท่านประธาน เพราะว่าผมคิดว่ารายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการกองทุนที่เสนอต่อสภา ผมเองเมื่ออ่านเสร็จแล้วผมน่าจะได้รับการคำตอบแล้วก็สามารถกลับไปชี้แจงถึงสิ่งที่พี่น้องประชาชน หรือแม้แต่ผู้ปกครองของนักเรียนเขาสามารถที่อยากจะรู้ว่าในแต่ละปี แต่ละปีนั้นเงินกองทุนที่ได้ตั้งมาตั้งแต่สมัยท่านนายกรัฐมนตรีชวน จนถึงวันนี้แล้วจะสามารถดูแลลูกหลานของพวกเราได้อย่างไร แต่ว่าเมื่ออ่านรายงานการประชุมกราบเรียนท่านประธานว่า ประเด็นที่ผมต้องย้ำเตือนกับทางคณะกรรมการก็คือว่า

เรื่องแรกก็คือข้อมูลที่ให้กับพวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นข้อมูลที่น้อยมาก แล้วเรียนว่าไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อะไรได้เลย แล้วในส่วนของรายละเอียดต่าง ๆ ที่เห็น ผมจะขออนุญาตท่านประธานได้ตั้งข้อสังเกตไว้ยกขึ้นว่า นอกจากใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้แล้ว ข้อมูลต่าง ๆ ความรู้สึกของเพื่อนสมาชิกก็ดี แม้แต่ตัวกระผมเองก็ดี ผมรู้สึกว่ในแต่ละครั้งที่มีการประชุม สรุปแล้วคณะกรรมการกองทุนแทบจะไม่ได้ทำอะไรเลย การบริหารจัดการของงบประมาณต่าง ๆ ก็ดีหรือแม้แต่ในผลการวิจัยหรือติดตามผลการดำเนินงานก็ดี ผมเห็นรายละเอียดแล้วต้องขออนุญาตนะครับ ในเรื่องแรกที่อยากจะชี้แจงและฝากไว้เป็นข้อสังเกตก็คือว่า ในเรื่องของผลการดำเนินงาน ผลการดำเนินงานข้อ ๓.๓ ท่านเขียนไว้แล้วก็มีกราฟไว้ให้ดูด้วยว่า ผลการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันได้รับการดูแลจากรัฐบาลเรื่อยมา ส่วนภาวะทุพโภชนาการของนักเรียนมีแนวโน้มลดลง จริงครับ ผมยืนยันว่าจริง เพราะว่างบประมาณถูกอัดลงไปในพื้นที่ แต่ถามว่าวันนี้ท่านทราบหรือไม่ว่า งบประมาณที่ท่านได้ให้ไว้ไม่ได้ครบหรือครับ เด็กที่ลำบากในเขตพื้นที่สูง ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ในเขตบริเวณตะเข็บชายแดน ซึ่งเด็กหลายคนอยู่ในพื้นที่สูงและอยู่ในป่า เขาต้องเรียนโรงเรียนในป่าซึ่งไม่ได้เหมือนโรงเรียนประถมทั่วไปเหมือนที่พวกเราเห็นกัน เช่น โรงเรียน ตชด. โรงเรียนในสังกัดของสำนักงานประถมศึกษา แล้วต้องอยู่กินอยู่ค้างอยู่ที่โรงเรียนงบประมาณต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้ไปถึงหรือครับ แล้วถ้าท่านดู ผมพูดเลยมาถึงเรื่องของ ๓.๓.๒ ผลการดำเนินงานด้านคุณภาพอาหาร มีตารางเขียนไว้เรื่องของสารอาหารที่นักเรียนได้รับ อย่างเช่น โปรตีน แคลเซียมหรือแม้แต่ธาตุเหล็ก วิตามินเอ วิตามินบี ๑ วิตามินบี ๒ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผมเรียนตรง ๆ ว่าเด็กบนพื้นที่สูงหรือแม้แต่ผู้ปกครองที่เขาสนใจเรื่องนี้ เขาไม่ได้สนใจหรือครับ สิ่งที่เขาสนใจก็คือว่า ณ วันนี้มีนักเรียนอีกหลายคนเขาไม่ได้สนใจว่าเขาจะได้กินสารอาหารอะไรหรือเปล่า หรือแม้แต่ผู้ปกครองหลายคนเขาไม่ได้สนใจหรือครับ เขาสนใจเพียงแต่ว่าน้อง ๆ ลูก ๆ หลาน ๆ สามารถมีอาหารกินให้อิ่มเพียงพอหรือเปล่า ณ วันนี้ยังมีเด็กที่ไม่มีอาหารกินอยู่อีกมากมาย ในเขตพื้นที่ผมไล่มาตั้งแต่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน จังหวัดตาก ซึ่งในพื้นที่มีคนร้องเรียนเรื่องนี้เยอะมาก เรื่องต่อมาท่านประธานครับ เรื่องของปัญหาและอุปสรรค

๑๖๕

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ลักษณะ ๖๐/๒

ที่ท่านเขียนไว้ เรื่องของงบประมาณถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีนี้รัฐบาลถ่ายโอนเงินให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงแค่ ๒๕.๖ เพอร์เซ็นต์ เป้าหมายที่จะต้องถ่ายโอนคือ ๓๕ เพอร์เซ็นต์ ไม่มีวันถึงหรอกครับ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาก็คือว่างบประมาณขณะนี้ส่วนหนึ่งจะต้องถูกเจียดเอาไปไว้สำหรับเป็นเงินให้กับอาหารกลางวันนักเรียน มันไม่พอครับ เพราะฉะนั้นปัญหาอย่างนี้ที่คิดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถเข้ามาช่วยเหลือกองทุนตรงนี้เป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นกองทุนก็ต้องเป็นหลักให้กับการช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่ไม่มีอาหารกลางวันกิน

ข้อที่ ๒ คือโรงเรียนที่ขาดกำลังคน นี่แน่นอนครับ ผมเป็นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณประจำปีด้วย ท่านประธานคงทราบดีว่าในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณประจำปีมีการของงบประมาณอัตราจ้าง ๕,๐๐๐ อัตราแต่ว่างบตรงนี้ถูกตัด ผมกราบเรียนว่านี่ล่ะครับที่ท่านรัฐมนตรีควรจะรับฟัง แล้วก็นำไปรายงานต่อคณะรัฐมนตรีว่าท่านกรุณาได้แสดงความสนใจในเรื่องปัญหาของนักเรียนหน่อย การขาดการบริหารจัดการที่ดี นี่ก็เช่นเดียวกัน ไม่ได้มีอะไรมากหรอกครับ การขาดการบริหารจัดการที่ดี นั่นคือการขาดงบประมาณ ท่านสามารถพูดได้ใหม่ว่าเรื่องนี้คือเรื่องจริง ๆ แต่ถามว่าขาดงบประมาณจริงหรือเปล่า เงินที่ท่านสามารถใช้ได้ท่านใช้ไม่หมดในเงินกองทุน ๔๐๐ กว่าล้านบาท ท่านใช้เพียงแค่ ๑๗๐ กว่าล้านบาทเท่านั้นเอง
น้อยมาก -----

หรือแม้แต่เรื่องของการประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม นั้นก็เช่นเดียวกันครับ ไม่ได้จำเป็นมากมายหรอกครับ สิ่งที่เป็นคือทำอย่างไรครับ คนไม่ต้องรู้ก็ได้ครับ แต่ว่าให้นักเรียนมีอาหารกลางวันกิน แล้วเมื่อผมมาดูข้อเสนอแนะการวิจัยติดตามการดำเนินงาน ผมเรียนครับ สิ่งที่ผมเห็น ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องของคุณภาพอาหาร ตรงนี้แทบจะไม่ต้องวิจัยกันเลย งบประมาณวิจัย ๒ ล้านกว่าบาทวิจัยมาได้แค่นี้ ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนว่าในส่วนของการบริหารโครงการอาหารกลางวันมีเรื่องของการตั้งคณะกรรมการบริหารหรือเรื่องของแผนนโยบายอะไรต่าง ๆ ผมมีคำถามถามท่านครับว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเสร็จเมื่อไรครับ ท่านช่วยกรุณาตอบด้วย ท่านจะดำเนินการเสร็จเมื่อไร

และในส่วนสุดท้ายที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือในข้อสังเกตที่เกี่ยวข้องกับงบรายรับ รายจ่าย ผมอ่านดูในเรื่องของการใช้งบประมาณที่สามารถใช้ได้ในเรื่องของกองทุน ท่านสามารถใช้ดอกเบียได้ ซึ่งดอกเบียตอนนี้มีอยู่ ๔๐๐ กว่าล้านบาท แต่ท่านใช้ไปเพียงแค่ ๑๐๐ กว่าล้านบาท ปัญหาที่ผมอยากจะทราบคือเพราะอะไรครับ ทำไมเงินที่ใช้จ่ายถึงได้ใช้น้อยมาก และในเรื่องของรายรับ รายจ่าย เช่นเดียวกัน ท่านครับ ในส่วนของรายรับ รายจ่าย ที่ผมสงสัยก็คือเงินจัดสรรรายจ่าย เงินจัดสรรอาหารกลางวันที่ได้กราบเรียนไปแล้ว รวมไปถึงค่าใช้จ่ายโครงการสำหรับอาหารกลางวัน ปี ๒๕๕๐ ไม่ได้จัดด้วยเหตุผลอะไรครับ ทั้ง ๆ ที่เงินมีอยู่ ผมกราบเรียนเรื่องนี้เพื่อจะตั้งไว้เป็นข้อสังเกตก็เพราะว่าผมทราบมาอย่างนี้ครับท่านประธาน ในส่วนของเงินกองทุนที่ตั้งมาเพื่อประชาชน การบริหารจัดการเงินกองทุนนี้ถ้าขาดทุน ถ้าเงินกองทุนขาดทุนผมถือว่าดี ถ้าเท่าทุนผมถือว่าดีมาก ที่ดีเพราะว่าการขาดทุนนั้นเงินจะไปสู่ประชาชนมาก ที่บอกว่าย่ำแย่เพราะการบริหารจัดการดีครับ เงินนอกจากไปถึงประชาชนแล้วรัฐไม่ต้องเสียเงินงบประมาณเพื่ออุดหนุนในทุก ๆ ปี แต่ถ้าเงินกองทุนได้กำไร นี่ถือว่าแย่ เพราะรัฐไม่จำเป็นต้องเอากำไรจากประชาชน ประชาชนจำเป็นต้องได้กำไรจากรัฐครับ ผมจึงฝากไว้เป็นข้อสังเกตเท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

เชิญท่านรัฐมนตรีฟงศกร อรรณนพพร ครับ

๑๖๗

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วชิราภรณ์ ๖๑/๒

นายพงศกร อรรณนพพร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติที่เคารพ
ทุกท่าน กระผม พงศกร อรรณนพพร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รับมอบ
จากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมาช่วยในการที่จะชี้แจงแล้วก็รายงานผล
การดำเนินงานกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาของปี ๒๕๕๐
วันนี้จริง ๆ แล้วผมต้องขออนุญาตที่จะชื่นชมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านแล้วก็ทุก ๆ
พรรค แล้วก็ทุก ๆ ภาคที่ให้ความสำคัญ ความใส่ใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของ
การศึกษาซึ่งจากข้อมูลที่ท่านได้อภิปรายแต่ละคน รวมแล้ววันนี้ ๒๔ ท่านนะครับ
เริ่มตั้งแต่ท่านนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ท่านก็ให้ความสำคัญ ถามว่าเข้าใจผิดหรือเปล่า
โครงการกองทุนนี้จะเอาผลกำไรของกองทุน รู้สึกว่าผลตอบแทนออกมาเยอะ
หลายร้อยล้านบาท แต่เอาไปใช้นิดเดียว คณะกรรมการกองทุนคิดอะไรอยู่ มีเจตนา
อย่างไร แล้วก็ท่านชินวรณ์ บุญยเกียรติ ก็คงไม่แตกต่าง ท่านถามในเรื่องของ
คณะกรรมการกองทุนดำเนินการแบบไหน อย่างไร ท่านบุญยอด สุขถิ่นไทย ท่านบอกว่า
ปีหนึ่งประชุม ๒ ครั้ง ใช้งบประมาณ ๔๙,๐๐๐ บาท แล้วกรรมการกองทุนอย่างนี้
จะดำเนินการแบบไหน อย่างไร ซึ่งลืมนแล้วต้องขออนุญาตที่จะเรียนนะครับ
แล้วอีกท่านหนึ่งที่จะอดกล่าวนามไม่ได้ ก็คือท่านอดีตรัฐมนตรีพิเศษฐุ พันธ์วิชาติกุล
ซึ่งตัวผมเองในครั้งปี ๒๕๓๙ ปี ๒๕๔๐ ก็ได้มีโอกาสอยู่ร่วมคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณางบประมาณประจำปีกับท่าน แล้วก็ตัวนี้ก็ทราบดี แล้วก็คงรู้ที่มาที่ไปโดยพร้อม
เพรียงกันแล้วนะครับว่าโครงการอาหารกลางวันเกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เรื่อยมา
แล้วก็ที่สำคัญยิ่งที่เป็นกิจจะลักษณะที่ทุกคนจะต้องอดกล่าวถึงไม่ได้ ก็คือวันที่ ๕ ธันวาคม
๒๕๓๐ ภายใต้คำขวัญที่ว่า ๖๐ พรรษามหาราชฯ เด็กประถมศึกษาไม่หิวโหย -----

๑๖๘

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วัชรวิ ๖๒/๑

นี่คือสาระสำคัญในปี ๒๕๓๐ และสิ่งที่สำคัญยิ่งก็คือปี ๒๕๓๕ ซึ่งเราได้จัดตั้งกองทุนตรงนี้ขึ้นมา แล้วก็ต้องยอมรับในส่วนที่ท่านสุวโรช พะลัง ได้พูดเราก็คงปฏิเสธไม่ได้ในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ใครทำอะไรไว้ เราก็คงจะต้องขอชื่นชมกัน จริง ๆ แล้วโครงการนี้ถ้าจะครบ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ก็คงจะต้องใช้เวลาถึงปี ๒๕๔๘ แต่ด้วยความตระหนักและความใส่ใจ เราก็คงไม่ปฏิเสธท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ท่านก็ได้ตระหนักในเรื่องนี้ ปี ๒๕๔๓ จาก ปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๓ ท่านก็ได้อนุมัติงบประมาณจากสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ จากมติคณะรัฐมนตรี เราก็ได้เงินมาทั้งหมด ๖,๐๐๐ ล้านบาท และ ๖,๐๐๐ ล้านบาทนั้นก็ก็เป็นกองทุนที่พวกเราจะต้องบริหารจัดการร่วมกัน แต่สิ่งที่สำคัญยิ่ง ณ ตอนนั้น เราจะพูดมาโดยตลอดเวลาว่าไม่อยากจะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่อยากให้นักการเมืองเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับตัวนี้ เราก็เลยได้ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นรองประธานและอีกหลายภาคส่วน แต่สิ่งที่สำคัญยิ่งก็คือพวกเราได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ๔ ท่านซึ่งท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านมุสดี ตามไท ท่านบอกว่าเรื่องกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ ทำไมเราไม่ตั้งตามเจตนารมณ์ แล้วก็บัญญัติไว้ว่าสามารถตั้งตัวแทนของพรรคการเมือง และผมก็ได้เปิดอ่านดู ปรากฏว่าผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๔ ท่าน ที่ได้ตั้งเข้าไป ณ ปัจจุบันนี้ ก็มีแพทย์หญิงแสงโสม สีนะวัฒน์ ท่านอุดม ชำนิ ท่านการุณ แสนวิเศษ รองศาสตราจารย์เอมอร วสันตวิสุทธิ นี่คือคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ไปร่วมในชุดของคณะกรรมการบริหารกองทุน แต่สิ่งที่สำคัญทั้งหมดในวันนี้ก็คงจะต้องตระหนักร่วมกันจากการรายงานผล เงิน ๖,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มดอกเบี้ยขึ้นมาเป็น ๗,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ใช้เงินกองทุนแค่อัตราดอกเบี้ยที่ได้มา ๔๐๐ กว่าล้านบาท ใช้ไม่หมด ใช้ไปแค่ ๑๐๐ กว่าล้านบาท จริง ๆ แล้ว ในปี ๒๕๕๑ ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า เงินที่อนุมัติปี ๒๕๕๐ ๒ ล้าน ๕ แสนบาท ที่เอาไปวิจัยและปรากฏว่าในการวิจัย ปี ๒๕๕๑ คณะกรรมการบริหารกองทุนได้อนุมัติงบประมาณเกี่ยวกับเรื่องผลตอบแทนมาเป็นเรื่องของการช่วยเหลือค่าอาหารกลางวันของเด็กนักเรียน และสิ่งที่สำคัญยิ่งที่ขออนุญาตที่จะเอ่ยอ้างอีกท่านหนึ่ง ซึ่งจะตอบวันนี้ก็คงคิดว่าหลายชั่วโมง แต่คิดว่าก็คงจะไม่ตอบทั้งหมด

ขออนุญาตหยิบยกคร่าว ๆ อย่างท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่าน ส.ส. วรงค์ เดชกิจวิกรม จังหวัดพิษณุโลก ท่านได้ถามแบบชัดเจน ๗ - ๘ ข้อ และต้องการคำตอบที่ชัดเจนด้วยว่าจะต้องตอบให้ได้ใน ๗ - ๘ ข้อนี้ แล้วก็ต้องขอเรียนว่าจริง ๆ แล้ว ต่อไปปีหน้าเราต้องได้คุยกันแล้วว่าคณะกรรมการบริหารกองทุน ตรงนี้ต้องมานั่งเรียงทั้งหมดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ซักถาม เราคงจะหลีกเลี่ยงตรงนี้ไม่พ้น เนื่องจากว่าทุกฝ่ายทุกคนมีความตระหนักรู้และใส่ใจในเรื่องนี้ด้วยความจริงจัง ท่านอดีตรัฐมนตรีพิเศษฐ ท่านก็พยายามที่จะพูดถึงเรื่องนี้ว่าจริง ๆ แล้วพวกเราทุกคนเสียใจ กองทุนที่ท่านบอกว่าเจตนารมณ์ของกองทุนต้องการตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อลูกหลานของพวกเรา แต่ในครั้งนี่มาเห็นหนังสือรายงานผลในวันนี้ ท่านบอกว่าท่านเสียใจ อันนี้ในฐานะที่ผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่สภาแห่งนี้มานาน ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านอดีตรัฐมนตรีว่าผมเองก็มีความรู้สึกไม่แตกต่างจากท่าน เราต้องเอาความจริงมาพูดกัน เราก็คงจะไม่พูดว่าอันไหนไม่ดี เราเก็บไว้ อันไหนดี เรามาพูดกัน เราคงไม่พูดอย่างนั้น แล้วก็หลายท่าน จากการประมวลทั้ง ๒๔ ท่านแล้ว ผมคิดว่าคำถามและคำตอบทั้งหมด เราจะต้องมีหนังสือรายงานในปีต่อไป หลายท่านที่ได้อภิปรายในวันนี้ผมเองต้องขออนุญาตที่จะต้องกราบเรียนตรง ๆ ว่าจดไว้หมดทุกคน ถ้าจะเอ่ยไล่ไปแต่ละคน ๆ แล้วนั้น คิดว่าใช้เวลาพอสมควร แต่ก็ขอให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแล้วก็หลาย ๆ ท่าน ไม่ว่าจะท่านสุวโรช พะลัง ท่านบอกว่าทำไมไม่เขียนไว้บ้างว่ากองทุนตรงนี้มันเริ่มต้นแบบไหน อย่างไร มีผลสัมฤทธิ์แบบไหน อย่างไร ณ ปัจจุบันนี้ทำไมไม่ต่อยอดกองทุน หลายท่าน อย่างท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกท่านหนึ่ง ท่านบอกว่าทำไมไม่เพิ่มเงินกองทุนตรงนี้อีกสัก ๑๐ เท่า ในเมื่ออัตราดอกเบี้ยได้มา ๕๐๐ ล้านบาทจริง ๆ แล้วเราใช้ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าตอนนี้มี ๖,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเป็น ๖๐,๐๐๐ ล้านบาทรัฐบาลจัดได้ไหม เราก็ได้อัตราดอกเบี้ยเพิ่มมาเป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาท จาก ๕๐๐ ล้านบาท อันนี้ก็เป็นความคิดอีกส่วนหนึ่ง ท่านประกอบ รัตนพันธ์ ก็ต้องขอขอบคุณท่านไว้ ณ โอกาสนี้ วันนี้ผมเองในฐานะตัวแทนของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก็ต้องขอขอบพระคุณพวกเรา และคิดว่าในครั้งต่อไปคณะกรรมการบริหารกองทุน

๑๗๐

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วัชรวิ ๖๒/๓

ก็คงจะหยิบยกปัญหาที่พวกเราทุกคนได้อภิปรายในสภาแห่งนี้ แล้วก็ตอบข้อซักถาม โดยการรายงานผลให้ชัดเจน และคิดว่ากองทุนตรงนี้นั้นก็คงจะเป็นกองทุนที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อลูกหลาน ต่อเด็กนักเรียนของพวกเรา ก็ต้องขอขอบคุณ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้ ณ โอกาสนี้ -----

- ๖๓/๑

๑๗๑

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๖๓/๑

ก็คิดว่่าก็คงจะตอบเพียงเท่านี้ แต่ถ้ำในส่วนใดที่ขาดตกบกพร่องใน ๒๔ ท่าน เราจะให้ คณะกรรมการกองทุนได้ทำหนังสือถึงท่านทุกคน ขออนุญาตท่าน บุญยอด สุขถิ่นไทย อีกนิตหนึ่งในเรื่องเงินที่ท่านบอกว่า ๓๓ ล้านบาท ที่เราถอนไปนั้น เราถอนออกจาก ธนาคารกรุงไทย แต่เราไปฝากที่ธนาคารออมสิน ระยะเวลาที่เราถอนออกไป ๑ ปีนั้น กับดอกเบี้ยที่ออมสินให้มาเราได้มากกว่า ๓๓ ล้านบาท ก็ถือว่ากองทุนที่เขาทำมา ยังไม่ได้เสียประโยชน์ อันนี้ต้องกราบเรียนท่านเพื่อทราบแล้วก็ให้เข้าใจตรงกัน ผมก็คงจะขออนุญาตชี้แจงท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นเบื้องต้นเพียงเท่านี้ ถ้ำขาดตกบกพร่องแบบไหน อย่างไร ก็คงจะต้องตอบเป็นหนังสืออีกครั้งหนึ่งครับ กราบขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนะครับ ผมมีประเด็นเดียว ที่อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบในสภานี้เพื่อจะได้เข้าใจตรงกัน ผมเข้าใจว่าเป็นประเด็นหลักที่มีเพื่อนสมาชิกหลายคนได้ซักถามไปเมื่อกี้ว่า เนื่องจากมีข้อเสนอแนะจากการวิจัย และติดตามประเมินผลของคณะกรรมการว่าเราควรที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย พระราชบัญญัติเงินกองทุนอาหารกลางวันเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และให้ทันต่อสถานการณ์ โดยเฉพาะข้อเสนอแนะของคณะทำงานด้านการวิจัยและประเมินผล เห็นว่าบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการจัดตั้งกองทุนโดยเฉพาะ ไม่ได้พูดถึงเรื่องของโครงสร้างและการปรับปรุงในการที่จะบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนั้นข้อเสนอแนะของผมก็คือว่าเมื่อเราเห็นว่่ากองทุนนี้เป็นประโยชน์สูงสุดที่จะพัฒนาปรับปรุงศักยภาพของนักเรียนของเราให้มีการพัฒนาทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคมสติปัญญา วันนี้มี ๖,๐๐๐ ล้านบาท รวมทั้งดอกเบี้ยเป็น ๗,๐๐๐ ล้านบาท แต่ว่าเนื่องจากว่ากฎหมายเดิมนั้นกำหนดไว้เพียงว่่าให้เสร็จสิ้นเมื่อครบ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ำเราเห็นว่าตรงนี้มีควมจำเป็น ผมคิดว่าถ้ำเราได้มีการแก้ไขกฎหมายในจุดนี้ด้วยก็จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๑๗๒

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๖๓/๒

และบังเอิญถ้าเป็นเช่นนั้นกฎหมายนี้ก็จะเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงิน
ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาเข้าไปให้ทางส่วนราชการได้ศึกษา และทางพวกกระผมจะได้เสนอ
กฎหมายร่วมกันก็จะเป็นประโยชน์ครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ขออนุญาตสอบถามถึงท่านรัฐมนตรี เนื่องจาก
มีมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เรื่องการเพิ่มงบประมาณอุดหนุนค่าอาหาร
กลางวันนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จากอัตราคนละ ๑๐ บาทต่อวัน เป็นอัตรา
คนละ ๑๓ บาทต่อวัน แต่มีมติว่าให้นำรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาสมทบ
ในส่วนที่เพิ่มขึ้นในโอกาสแรกก่อน ตอนนี้รัฐบาลดำเนินการไปถึงขั้นไหนแล้วครับ แล้ว
เด็กนักเรียนได้รับ ๑๓ บาทแล้วหรือยังครับ ขอสอบถามท่านรัฐมนตรีครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านรัฐมนตรีพงศกร ครับ อีกท่านหนึ่งนะครับ นายแพทย์วรงค์ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ผมขอเรียน
ถามท่านรัฐมนตรีสั้น ๆ ครับ เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุนนี้ เพราะว่าเป็นถ้าคนไม่ได้
ติดตามคงจะสับสน เนื่องจากว่าเงินก้อนนี้ เงินในการดูแลอาหารกลางวันเป็นเงิน
งบประมาณ แต่ดอกผลจากกองทุนนี้เอามาสนับสนุนในกรณีที่มีภาวะทุพโภชนาการ
ใช่ไหมครับ ผมจะถามอย่างนี้ แล้วก็อยากจะเรียนนิดหนึ่งว่าท่านมีหลักเกณฑ์อย่างไร
ในการจัดสรรสนับสนุนโรงเรียนครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านรัฐมนตรีพงศกรครับ

นายพงศกร อรรณนพพร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินี้ครับ ต้องขออนุญาต

๑๗๓

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๖๓/๓

ที่จะต้องตอบท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านแรกก่อนนะครับ ท่านชินวรณ์ บุญยเกียรติ ด้วยความเคารพ ท่านก็เป็นห่วงเป็นใยทางด้านการศึกษามาโดยตลอด สิ่งที่ท่านฝากผมเมื่อครั้งนั้นผมก็จะรับไป จริง ๆ แล้วแนวทางแก้ไข พ.ร.บ. ก็คือแก้ไขให้เป็นนิติบุคคล แต่ก็คิดว่าเราจะต้องไปหารือฝ่ายกฎหมายผู้รู้จริง ๆ แล้วก็คงจะฝากเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพวกเราได้ช่วยกันในการนำเข้ามาอภิปรายในสภาแห่งนี้ คิดว่ากองทุนแห่งนี้ที่พวกเราได้เริ่มด้วยกัน ต้องขออนุญาตที่ทราบเรียนอย่างนี้ว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ ปี ๒๕๔๐ ท่านอดีตรัฐมนตรีพิเศษฐู ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีชวน ผมเอง อยู่พรรคชาติพัฒนาสมัยก่อน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนได้ช่วยกันในเรื่องนี้ แต่กองทุนตัวนี้เราก็ดีใจว่ายังคงอยู่ แต่ผลประโยชน์ของกองทุนได้เพิ่มเติมขึ้นมา แต่อีกส่วนหนึ่งอาจจะไปใช้โดยที่ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่พวกเราเคยตั้งไว้ปี ๒๕๓๙ ปี ๒๕๔๐ -----

- ๖๔/๑

๑๗๔

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ณัฐชนก ๖๔/๑

แต่ ณ ปัจจุบันนี้เงินกองทุนตัวนี้ยังอยู่ครบ เราคิดว่าไม่ขาดหายไปไหน เพียงแต่โครงสร้างวิธีการบริหารจัดการเราจะต้องทำอย่างไรในอนาคต ไม่ใช่เงินตัวนี้มากองไว้แล้วไม่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อลูกหลานของพวกเขา อันนี้ขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านชินวรณ์ บุญยเกียรติ

สำหรับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านสมบุญรณ์ อุทัยเวียนกุล จังหวัดตรัง ด้วยความเคารพ ท่านได้พูดบอกมาว่าตอนนี้ ๑๐ บาทต่อคน มันไม่พอแล้ว ณ ปัจจุบันนี้ได้ข่าวว่าทางกองทุนได้นำผลการวิจัยและแจ้ง กรม. และขอมติ กรม. ว่า จาก ๑๐ บาท เป็น ๑๓ บาทได้ใหม่ ต้องขออนุญาตจริง ๆ นะครับว่าทาง กรม. เองแล้ว ได้อนุมัติ ๑๓ บาทต่อนักเรียน ๑ คนต่อมื้ออาหารกลางวัน แล้วก็อีก ๓ บาทนั้น ให้กรมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้ไปหาเงินมาสมทบกับเงินที่รัฐบาลที่พวกเราได้ช่วยกัน ในการจัดสรรตัวนี้ไป แล้วก็ได้ทราบข่าวนะครับ ความเป็นจริงเรารู้ว่าทางกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้แปรปฏิบัติไปในส่วน ๓ บาท บอกว่ายังไม่ได้มา ก็คงเป็นส่วนหนึ่งที่ทางกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องไปเปลี่ยนในวิธีการของงบประมาณในกรมของตัวเองเพื่อที่จะต้องเอามาเพิ่มเติมกับในส่วนที่พวกเราได้จัดสรรไป ๑๐ บาท เป็น ๑๓ บาท สรุปแล้วก็คือ ๑๓ บาท ในการที่รัฐบาลชุดนี้ได้อนุมัติไว้ในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ที่ผ่านมานะครับ ขออนุญาตที่จะตอบท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านสมบุญรณ์ อุทัยเวียนกุล นะครับ

สำหรับท่านนายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม จากพิษณุโลก ที่ท่านได้ถามคำถามสุดท้ายว่าจริง ๆ แล้วเงินตัวนี้เราไปใช้จ่ายเกี่ยวกับเรื่องที่เราเช็คข้อมูลว่าโรงเรียน สพฐ. แห่งไหนที่เด็กขาดสารอาหาร ถ้าจะพูดกันภาษาแพทย์นะครับตรง ๆ ว่าส่วนนี้เป็นเงินที่เอาเข้าไปเพิ่มเติมตัวนั้นใช่ไหม ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าตรงตัวนั้นนะครับ แล้วท่านถามว่าเราใช้เกณฑ์ตัวไหนมาจับว่าโรงเรียนนั้นขาดสารอาหาร ซึ่งจริง ๆ แล้ว ข้อมูลที่เราได้มาจากที่ สพฐ. ๓๒,๐๐๐ โรงเรียน และ ๑๘๕ เขตการศึกษา เขาก็มีรายงานเข้ามา แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ห่างไกล ตรงนี้เลยเป็นเงินเพิ่มเติม แต่เงินส่วนใหญ่ในการจัดสรรงบประมาณอาหารกลางวันก็คือเงินจากรัฐบาล จากพวกเราทุกคน จากภาษีของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นผลประโยชน์ที่เกิดจาก

๑๗๕

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ณัฐชนก ๖๔/๒

กองทุนตัวนี้เราไปเพิ่มเติมสำหรับโรงเรียนที่เป็นทุนโภชนาการก็คือโรงเรียนที่ขาดสารอาหาร แล้วบางครั้งหลายท่านก็เลยจะมองว่าทำไมให้น้อยจัง ทำไมไปใช้จ่ายตัวนั้นตัวนี้ แต่ต่อไปเราก็คิดว่ามาร่วมด้วยกัน แม้แต่คณะกรรมการการบริหารกองทุนเอง ผู้ทรงคุณวุฒิเอง ถ้าพวกเราจะเอาแบบไหน อย่างไร ก็ขอให้แจ้งความประสงค์ เราคิดว่าอย่างนั้นน่าจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด แล้วมาแก้ในระเบียบหรือวิธีโครงสร้าง มาร่วมกันในการดูแลกองทุนตัวนี้ ก็ขอขอบคุณทุกท่านอีกครั้งหนึ่ง ก็คิดว่าตอบเป็นเบื้องต้นอาจจะไม่ครอบคลุม แต่สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่ทุกท่านถามในวันนี้ผมได้สั่งให้ทางคณะกรรมการบริหารกองทุนได้ไปทำแล้วก็ตอบเป็นข้อ ๆ เพื่อที่ทุกท่านจะได้ไปติดต่อพี่น้องประชาชนหรือพี่น้องครูบาอาจารย์ได้ทราบต่อไปครับ ขอขอบคุณมากครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านนายแพทย์วงศ์อีกสักครั้งครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลกครับ ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ทำให้เกิดความชัดเจนว่าเงินกองทุนก้อนนี้เอามาเน้นในการดูแลโรงเรียนที่เด็กขาดสารอาหาร ผมขอคำตอบสั้น ๆ ท่านนัดเดี๋ยวครับว่าท่านให้หลักเกณฑ์ที่ท่านจัดสรรให้ต่อหัวหรือว่าเกณฑ์ในการจัดสรรให้กับโรงเรียนที่เด็กขาดสารอาหาร ท่านให้ต่อหัวเท่าไรครับ หรือว่ามีเกณฑ์อย่างอื่นในการให้อย่างไรครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายพงศ์กร อรรถนพพร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านนายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม เพราะว่าในการที่เราจะอนุมัติในการที่จะไปเพิ่มเติมต่อจุดต่อโรงเรียนนั้นแบบไหนอย่างไรเป็นการตัดสินใจร่วมของคณะกรรมการบริหารกองทุน และโรงเรียนนั้นได้รับอนุมัติงบประมาณ สมมุติจะครับ ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าได้รับงบประมาณไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วขาดอยู่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็สารอาหารที่ขาด แล้วก็โภชนาการที่เราจะไปเพิ่มให้กับเด็กนั้นเขาจะพิจารณาเป็นโรงเรียนไป อย่างที่พวกเราได้อภิปรายกัน

๑๗๖

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ณัฐชนก ๖๔/๓

หลายท่านบอกว่าทำไมให้ไปแค่ ๕๐ เปอร์เซนต์ อีกส่วนหนึ่งจะทำอย่างไร มีอาหารกินไหม เว้นวันกินหรือ หรือวันคู่ วันคี่ ที่พวกเราได้พูดไปทั้งหลายทั้งปวง เพราะฉะนั้นสรุปแล้ว ชุดนี้จะเป็นการอนุมัติโดยคณะกรรมการ ส่วนที่ขาดไป จำนวนนักเรียนเท่าไร จะเพิ่มเติม ไซกีฟอง จะเพิ่มเติมแคลเซียมเท่าไร อันนี้เป็นรูปแบบที่ต้องตอบคุณหมอโดยระบบ คร่าว ๆ ว่าเขาเช็คตามจำนวนตัวเลขที่ขาดและการได้รับจัดสรรงบประมาณในภาคปกติ เป็นเท่าไร แล้วก็ อปท. ช่วยไปเท่าไร อันนี้คือส่วนหนึ่ง แล้วก็ส่วนของผู้ปกครองสนับสนุน เท่าไร ขาดเหลือเท่าไร ก็คือส่วนนี้จะไม่เท่ากัน แล้วแต่ละแห่งที่ได้ข้อมูลมาครับ

- ๖๕/๑

๑๗๗

สผ ๑๕/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๖๕/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ เป็นอันว่าที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้รับทราบผลการดำเนินงานของ
กองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันของนักเรียนระดับประถมศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๕๐
เป็นที่เรียบร้อยแล้วนะครับ ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
รัฐมนตรีพงศกร อรรณนพพร ท่านรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ คุณสุรเทพ ต้นประเสริฐ
ขอขอบคุณสมาชิกทุกท่าน เจ้าหน้าที่ทุกท่านครับ ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๕ นาฬิกา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๗ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

รายนามคณะผู้จัดทำ

<u>ที่ปรึกษา</u>	นายจเร พันธุ์เปรื่อง นางสาวยุพา ศิริประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม และชวเลข
------------------	--	---

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

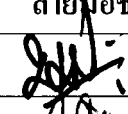

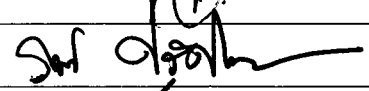
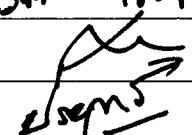
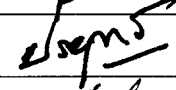
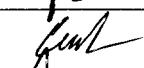
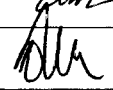
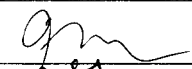
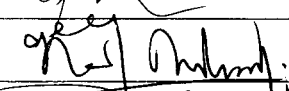
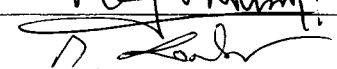
นายสมบัติ จันทร์ไพจิตร	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๕
นางวัฒนี อุดมศักดิ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางชัญญาภักดิ์ ทองมา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวชนิกา ศรีสมวงศ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๕)

นางศิริลักษณ์ ภูติพงษ์โสภณ	นางนภัสสร สุขเสริม
นางสาวสาริศา สิงห์เมธา	นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช
นางสาวนภา วีระยุทธ์โกศล	นางสาวจิตตานันท์ เลิศวิมลชัยศิริ
นางเพทชาย เรือนเรือง	นางสาวลักษณา อนุอิน
นางสาววชิราภรณ์ นันลังค์	นางวัชรีย์ สะหาบ
นางสาวศิริวรรณ สมัยสมภพ	นางณัฐชนก วงษ์นิล
นางศิริลักษณ์ สุวัตถิ	

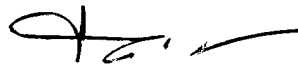
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม และเปิดเผยรายงานการประชุมลับ
ในคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

ลำดับที่	รายชื่อ	ลายมือชื่อ
๑	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	
๒	นายสากล ม่วงศิริ	
๓	นายภราดร ปริศนานันทกุล	
๔	นายนิจาสล จันภูตระกูล	
๕	นายประยุทธ์ สวัสดิ์เรือกุล	
๖	นางอำไพ วิทยวิโรจน์	
๗	นายชนภัทร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา	
๘	นายไพบุลย์ แสงเจริญตระกูล	
๙	นางทิมมพร กาญจนภาส	
๑๐	นางสาวกรรณิการ์ ผลพัฒน์	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๕ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สภารับรองในคราวประชุม
ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัย ๖ ๖๖๖))
วันที่ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร